ငွေတောင်
လူငယ်
၇
1965 (May)

၁၉၆၅-ခု လူရည်ချွန်

လူရည်ချွန် မောင်မယ်တို့အား ထမင်းစားပွဲများဖြင့် ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံစဉ်။

၁၉၆၅-ခုနှစ် မေလ

လုငယ်

အတွဲ-၁၊ အမှတ်-၁၀ ဖုန်း- ၁၇၂၄၇

စံချိန်သစ်များဖြင့် မြှင့်တင်ကြပါစို့

နွေလ များ၏ ပူပြင်းလှသော ရက်များကုန်ဆုံးစပြုပြီ ဖြစ်သော မေလပထမပတ်တွင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတ ဝှမ်းလုံးရှိ ကျောင်းများလည်း ပြန်လည်ဖွင့်လှစ် တော့မည်ဖြစ်သည်။

ခေတ်နှင့် လျော်ညီသော အတွေး အခေါ်သစ်များကိုလက်ခံ၍ ကျင့်ကြံခဲ့ကြသည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူ များသည် နွေ၏အားလပ်ရက် များအတွင်း အချိန်ကို အလဟဿမဖြစ်စေရန်အတွက် နိုင်ငံ၏ထုထောင်ရေးလုပ်ငန်းများ၌ကျရောက်ရာတာဝန်ကို မခိုမကပ် လုပ်အားပေးတမ်း ရွက်ခဲ့ကြ သည်မှာ ၎င်းတို့၏ ဒ.သိဉာဏ်ဖွံ့ ဖြိုးမှုအတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဌာနအသီးသီး၌ လိုအပ်သော အကူအညီများကို ပေးခဲ့ကြသည်၊လုပ်သားပြည်သူတို့အတွက်ရေကန်ကိုလည်းတူး၍တာတမံကိုလည်းတည်ဆောက်ခဲ့ပြီး၊မီးရထားလမ်း ကိုလည်း ဖောက်ခဲ့ကြပြီ။ကျေးဇူးရှင် လုပ်သား ပြည်သူတို့အတွက် မိမိတတ်နိုင်စွမ်းသော လုပ်အားဖြင့် ပြန်လည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ယခုကျောင်းများ ဖွင့်လျှင် ကျောင်းသား ကျောင်းသူအားလုံးသည် ကျောင်းစာသင်ခန်းအတွင်း ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင် အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်များအဖြစ် ရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက်ကျောင်းသင် ဘာသာရပ် ဆိုင်ရာ စာပေများကို သင်ကြားရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ကျောင်း သင် ခန်း စာ များ ကိုသာမက ကျောင်းကောင်စီမှ ချမှတ်ပေးမည့် လက်တွေ့ ဖွံ့ ဖြိုးမှု လုပ်ငန်း မှန်သမျှကိုလည်း အားသွန် ကြိုးပမ်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရဦးမည်ဖြစ်သည်။

ယမန်နှစ်က ကျောင်းတွင်း သင်ခန်းစာ များတွင် ထူးချွန်အောင် ကြိုးစားခဲ့၍ ပညာရေး လက်တွေ့ ဖွံ့ ဖြိုးမှု လုပ်ငန်းများကို အားတက်သရော ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ယခုနှစ်တွင်လည်း ယမန်နှစ်က စံချိန်ကို အကျမခံဘဲ စံချိန်သစ်များထပ်မံ တင်နိုင်ရန်အတွက် ကြိုးပမ်းကြရဦးမည်ကို အခါမလပ် နှလုံးသွင်းကြမည် ဖြစ်သတည်း။

အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်
ရန်ကုန်မြို့၊
မှတ်ပုံတင်.......၁၀၁၀

ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေအစိုးရကပြည်သူပိုင်လုပ်လိုက်တဲ့ အတွက် ဦးလေးဖြင့် အင်မတန်ဘဲ ဝမ်းသာမိတယ်။ တူ-တူမများကလဲ ဝမ်းသာကြလိမ့် မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဝမ်းသာရုံတွင် မကဘဲ ထောက် ခံပွဲများ လုပ်ကြလိမ့် မယ်လို့ မြော်လင့်ပါတယ်။ အခု ကျောင်းတွေ ပိတ်ထားလို့ မလုပ်နိုင်ကြ သေးဘောင် ကျောင်း ဖွင့်လျှင်တော့လုပ် ကြမှာကို မြင်ယောင်မိတယ်။

ဒါပေမယ့် မိမိတို့ကျောင်းကိုပြည်သူပိုင်လုပ်ခံရလို့ ဝမ်း နည်း သူ လဲ ရှိကောင်းရှိကြမှာပါဘဲ။ သူတို့ဟာ အတွေးအခေါ် လွဲချော်နေလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ကို အမြင်မှန် ရစေအောင် သဘော ပေါက်အောင် တူ-တူမတို့က ထောက်ခံပွဲများမှာ ရှင်းလင်းပြောပြကြဘို့လိုတယ်။

ကိုယ်ပိုင် ကျောင်းတွေအမျိုးမျိုးကွဲပြား နေကြတဲ့ အတွက် ကျောင်း သူ ကျောင်းသား လောကမှာတဦးနဲ့တဦး တယောက်နဲ့ တယောက်အပြိုင်အဆိုင် အတိုက် အခိုက်တွေ ဖြစ်လာ ကြတယ်။ ကျောင်းကြီး ခံ့ခံ့ ထည်ထည်နဲ့ နေရတဲ့ ကျောင်းသားက သိမ်သိမ် ငယ်ငယ် ကျောင်းမှာနေရတဲ့ ကျောင်းသား အပေါ်မှာအထင် သေးတယ်။ ပမာမခံ့ လုပ်ချင်တယ်။ သည်လိုဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျောင်းသား လူငယ် လောကမှာ ကွဲကွဲပြားပြား မညီညွတ်မှု တွေပေါ်လာရတယ်။

ဦးလေးတို့ ငယ်ငယ် တုန်း က ဆိုရင် "အင်္ဂလိပ်ကျောင်းသားအကောင်းစား မြန်မာကျောင်းသား သူတောင်းစား" ဆိုပြီး ကျောင်းသားအချင်းချင်း ရန်စကြ၊ချိုးနှိမ်ကြတယ်။ အဲဒါဟာ နယ်ချဲ့သမားတွေ သာသနာပြု သမားတွေက သွေးထိုး လှုံ့ဆော် ပေး မှုတွေကြောင့် ဖြစ်ရတာဘဲ။ အဲဒီလို သွေးကွဲအောင် လုပ်မှု၊ အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတွေကို အထင်ကြီးအောင် လုပ်ပေးမှုတွေဟာ အခု ထက် ထိ ရှိနေ သေး တယ်။ ဘာသာကွဲပြားသူ တော်တော်များများ ဆိုရင် အနောက်ဘိုင်းကို ရိုးရိုးအထ

ဦးလေးဖြေမောင်

ကြီးရုံမဟုတ်ဘဲ သူ တို့ နိုင် ငံ လောက် အောက်မေ့ကြတယ်။ အဲသလို အယူအ ဆ တွေ ဟာ လွဲချော်ကုန်ကြတယ်။ တချို့များမှာ ဘယ်လောက်အထိ ကဲ တက်လာကြသလဲဆိုရင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအလံကို အရိုအသေပြုရမှာ စိုးလို့ ရုပ်ရှင်ထဲစောစော မဝင်ကြဘူး။ အလံတော်ကို ပြပြီးမှ ဝင်ကြတယ်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဘာသာရေးဆိုတာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုတခုဘဲ။ ဘယ်သူမဆို ကိုယ်ယုံကြည်ချင်ကဲ့ ဘာသာကို လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်နိုင်ခွင့်ရှိတာဘဲ။ ဘာသာကွဲပြားတဲ့အတွက် တဦးကိုတဦး အထင်သေးစရာ၊ မုန်းတီးစရာမရှိဘူး။ ဘာသာယုံကြည်မှုကြောင့် အစိုးရကို အယုံအကြည်မရှိမှု၊ အရိုအသေ ကင်းမှုတွေ မရှိရဘူး။ နို့ပေတဲ့ ဒီလိုစိတ်မျိုးရှိတဲ့ လူတွေမှာ ရှိနေသေးလို့ ပြုပြင်ပေးရဖို့ ဖြစ်လာတယ်။

နောက်ပြီး ဗမာတပြည်လုံးမှာ ရှိကြတဲ့ လုပ်သားပြည်သူတို့ရဲ့ သားသမီးများရဲ့ ကျန်းမာရေး ပညာရေးဆိုတာ တွေဟာ အစိုးရက လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးရမယ့် အရာတွေဘဲ။ ဒါတွေကို အပြင်လူက ဝင်လုပ်ပေးဖို့မလိုဘူး။ အပြင်က လုပ်ပေးကြရင်လဲ အစိုးရချမှတ်ထားတဲ့ မူဝါဒလမ်းစဉ်နဲ့ ကိုက် ညီချင်မှ ကိုက်ညီမယ်။

အစိုးရအနေနဲ့ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ချမှတ်ထားတာဟာ လူတိုင်း အချိုးကျ ညီညီမျှမျှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အတွက် ဖြစ်တယ်။ အဲသလို လုပ်ဆောင် နေရာမှာ ပညာရေးကို တပုံစံတည်း ရှိဘို့လိုတဲ့အတွက် ဗမာ တပြည် လုံး မှာရှိတဲ့ ကိုယ် ပိုင် ကျောင်း ရှစ် ရာ ကျော် ထဲက အရေးကြီးတဲ့ကျောင်းဘရာကျော်ကို ဦးဦးဖျားဖျားပြည်သူပိုင် လုပ်လိုက်ရခြင်းဘဲ။ သည်လိုလုပ်လိုက်လို့ အရင်က အသင်အပြကောင်းတဲ့ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေမှာညံ့လာကြလိမ့်မယ်လို့ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဒီဆရာ၊ ဒီဆရာမ တွေဘဲ ပြန်ပြီး ခန့်မှာမို့ ဆရာ-ဆရာမတွေ စေတနာထားရင်ထားသလောက် ကျောင်းသားတွေ ပညာရကြမှာဖြစ်တယ်။

တော်လှန်ရေး အစိုးရဟာ တူ-တူမတို့ကို အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်ကြီးတွေ ဖြစ်လာကြအောင် ပညာရေးဘက်မှာ အထူးတလည် အားထုတ်လုပ်ကိုင်နေတာမို့ အခုလို ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေကို ပြည်သူပိုင် လုပ်လိုက် ခြင်းဟာ ပိုပြီးကောင်းလာဘို့သာ ရှိတယ်ဆိုတာ တူ-တူမတို့ အားလုံးယုံကြည်မှု အပြည့်အဂနဲ့ မိမိကာဝန် ကျေပွန်အောင်သာ ပညာ ကြိုးစား ကြပါလို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါဘယ်။

ရွှေသော့

ရွှေတညီကျော် ရေးသည်

အခါတပါး၌ ရွှေကိုင်း ရွာကလေးတွင် သိုက်စာ ကျလာ၏။ သိုက်စာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်ကို ရွာသူရွာသားများဖတ်ရ၏။

"ရွှေကိုင်းရွာ ရွှေ လှည်း အစီးတရာတိုက်နှင့် ငွေ လှည်းအစီးတရာတိုက်အပြင်မြောက်မြားစွာသော ပိုး၊ ဖဲ့၊ ကတ္တီပါနှင့် မြပုဝါ၊ မြခေါင်းပေါင်းရှိသည့် ရတနာသိုက်ကြီးရှိသည်။ ယင်းရတနာသိုက်ကြီးကို ဥဒဏ်ထုံသော ဘီလူးကြီးစောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်။ ယင်းရတနာသိုက်ကြီးကို ဖွင့်နိုင်သည့် ရွှေသော့သည် ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင် ထိပ် တ နေ ရာ ၌ ရှိ သည်။ ထိုရွှေသော့ကိုတွေ့အောင် ရှာနိုင်သူသည် ရတနာသိုက်ကိုဖွင့်၍ သိုက်တွင်းရှိ ရတနာများကို ဖွင့်ယူလော့"

ရွှေကိုင်း ရွာသူ ရွာသား များ သည် သိုက်စာတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း ရွှေလှည်းအစီးတရာတိုက်နှင့် ငွေလှည်းအစီးတရာတိုက်ကို ရယူလိုသောလောဘဖြင့် သိုက်စာတွင် ညွှန်းထားသည့်အတိုင်း ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်သို့တက်၍ ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်သည့်ရွှေသော့ကို အလုအယက်ရှာကြလေသည်။ သို့သော် ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်တွင် ရွှေသော့ကို မည်သူမျှရှာ၍မတွေ့ကြချေ။ ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်တနေရာတွင် တဦးတယောက်ကမည်သည့်အချိန်က စိုက်ထားမှန်းမသိသည့် သံချေးတက်နေသည့် ပေါက်ပြားအို တလက်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ရွှေကိုင်းရွာသူရွာသားများသည်ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်သည့်ရွှေသော့ကိုပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်တွင် ထပ်ခါတလဲလဲ ရှာဖွေကြသော်လည်း ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် သံချေးတက်နေပြီဖြစ်သည့် ပေါက်ပြားအို တလက်မှတပါး ရွှေသော့နှင့်တူသည့် သံသော့တချောင်းကိုမျှမတွေ့ရချေ။

ကာလအတော်ကြာသော် ရွှေကိုင်း ရွာသူရွာသားများသည် ပြည် လုံး ချမ်းသာတောင်ထိပ်တွင် ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်သည့်ရွှေသော့ကို ရှာဖွေသည့်အလုပ်ကိုစိတ်ပျက်ကာ လုံးဝစွန့်လွှတ်လိုက်ကြလေသည်။ ထိုရတနာ သိုက်စာနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ရွှေကိုင်းရွာသူ ရွာသားများက မြို့ပေါ်မှလူနောက် လူပြောင်များကနောက်ပြောင်၍ ရေးထားသည့် စာရွက်ပင်ဖြစ်ရမည်ဟုလည်း ပြောဆိုစမှတ်ပြုကြလေသည်။

ရွှေကိုင်း ရွာတွင် မောင်ကြီး နှင့် မောင်ငယ်ဟူသော ညီအကို ၂-ယောက်ရှိ၏။ တနေ့တွင် မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်သည် ရွှေကိုင်းရွာရှိ အဖိုးအိုတဦးထံမှ ရွာသူရွာသားများ မေ့ပျောက်စပြုနေပြီဖြစ်သည့် သိုက်စာအကြောင်းကို ကြားရ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ကြီးနှင့် မောင်ငယ်သည် ကံကောင်းလျှင် ရတနာသိုက်ကိုဖွင့်နိုင်သည့်ရွှေသော့ကိုရလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့် ကြီးစွာနှင့် ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်၍ ရွှေသော့ကိုရှာရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

3 အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်
ရန်ကုန်မြို့
မှတ်ပုံတင်......................

မောင်ကြီးသည် အကို ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရွှေသော့ရှာဖွေရန်ရှေ့ဦးစွာ တက်လာခဲ့၏။ ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်သည့် အခါ ယခင် ရွှေကိုင်းရွာ သူရွာသားများ နည်းတူ ရတနာသိုက်ကို မတွေ့ရဘဲ သံချေးတက်နေသည့် ပေါက်ပြားအို ကိုသာ တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ပျက်စွာနှင့် ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ပေါ်မှပြန်၍ဆင်းခဲ့၏။

နောက် တနေ့တွင် မောင်ငယ်၏ အလှည့်သို့ရောက်သဖြင့် မောင်ငယ်သည် ရွှေသော့ရှာဖွေရန်အတွက် ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ပေါ်သို့တက်ခဲ့၏။ ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်၍ ရွှေသော့ကို ရှာဖွေ၏။ သို့သော် မောင်ငယ်သည်လည်း အခြားသူများ နည်းတူ သိုက်စာတွင် ပါသည့်အတိုင်း ရတနာသိုက်ကိုဖွင့်နိုင်သည့် ရွှေသော့ကို လုံးဝ မတွေ့ရဘဲ သံချေးတက်နေသည့်ပေါက်ပြားအိုကိုသာတွေ့ရ၏။ မောင်ငယ်သည် ရွှေသော့ကိုမတွေ့ရသဖြင့်စိတ်ပျက်သော်လည်း သံချေးတက်နေသည့်ပေါက်ပြားအိုကိုမူ မြေကြီးပေါက်ရန်အတွက် ယူ၍လာခဲ့၏။

ရွာသို့ ပြန်ရောက်သည့် မောင်ငယ်သည် ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ကောက်ယူလာခဲ့သည့် ပေါက်ပြားအိုဖြင့် သူ့အိမ်အနီးမှမြေရိုင်းများကို ပေါက်၍ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို စိုက်ပျိုး၏။ မိုးဦးကျ ရောက်သည့်အခါ အခြား မြေကွက်ကိုလည်း ပြည်လုံးချမ်းသာတောင်ထိပ်ပေါ်မှရရှိသည့် ပေါက်ပြားအိုနှင့် မြေကြီးကို ပေါက်၍ စပါးများကိုစိုက်ပြန်၏။ ထိုနှစ်မှာပင် မောင်ငယ်သည် သူ စိုက်ပျိုးသည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ခူး၍ရောင်းချခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သူ့လယ်မှထွက်သည့်စပါးများကို ရောင်းချခြင်းဖြင့်၎င်း အတော်ကလေး ချောင်လည်၍လာ၏။

ဒုတိယ နှစ်တွင် မောင်ငယ် သည် ခြံကို တိုးချဲ့၍ စိုက်ပျိုးခဲ့သည့်အပြင်မြေရိုင်းများကိုလည်း တိုးချဲ့၍ လယ်လုပ်ကာ စပါးများကို စိုက်ပျိုးသည့်အတွက် ယခင်နှစ်ကထက် ဝင်ငွေတိုး၍ရကာ ပျဉ်ထောင်အိမ်ကိုပင် ဆောက်၍နေနိုင်လေသည်။

မောင်ငယ် တယောက် ယင်း သို့ ချောင်လည်ကာ ပျဉ်ထောင်အိမ်ကိုပင် ဆောက်နိုင်သည့်အတွက် ရွှေကိုင်းရွာသူ ရွာသားများသည် အံ့အားသင့်၍ သွားတော့၏။ မောင်ကြီး၏ ပြောပြချက်အရ မောင်ငယ်လည်း ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်၍ ရတနာသိုက်ကိုဖွင့်သည့်ရွှေသော့ကို ရှာခဲ့ကြောင်းကို သိရသည့်အခါ မောင်ငယ် တယောက် မိမိတို့ထက် ကံကောင်းသဖြင့် ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်သည့် ရွှေသော့ကို ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ရရှိခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။ !

အကိုဖြစ်သူ မောင်ကြီးလည်း ညီဖြစ်သူ ထံ သို့ သွား၍ ပြည်လုံး ချမ်း သာ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်သည့်ရွှေသော့ကိုရခဲ့သည်ကို မိမိအားပင် အသိမပေးကောင်းလားဟု အပြစ်တင်လိုက်၏။ ထိုအခါ မောင်ငယ်သည် မြေရိုင်းများကို မနားမနေ ပေါက်ကာ ခြံမြေ လယ်ယာ ဖြစ်အောင် ပေါက်ခဲ့သဖြင့် ပြောင်လက်၍နေသည့် ပေါက်ပြားအိုကို အကိုဖြစ်သူအား ပြ၍-

"သိုက်စာမှပါတဲ့ ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်တဲ့ ရွှေသော့ကို ကျွန်တော်လဲ့ အကိုတို့နည်းတူ ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ မတွေ့ရပါဘူး အကို၊ ဒါပေမင့် သံချေးတက်နေတဲ့ ဟောဒီ ပေါက်ပြားအိုကို တွေ့ရလို့ ဒီပေါက်ပြားအိုကို ကျွန်တော်ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ပေါ်က ယူလာခဲ့ပါတယ်။ ပြည်လုံးချမ်းသာ တောင်ထိပ်ပေါ်ကရခဲ့တဲ့ ဟောဒီပေါက်ပြားအိုနဲ့ ကျွန်တော်မြေကြီးတွေ ပေါက်ပြီးဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ စိုက်ခဲ့ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ၒပါးများကိုစိုက်ပျိုး ခဲ့ပါတယ်။ ဒီနှစ်မှာတော့ မနှစ်ကထက်တိုးပြီး ခြံမြေတွေ လယ်မြေတွေဖြစ်အောင် ဟောဒီ ပေါက်ပြားနဲ့ ပေါက်ပြီးလုပ်ခဲ့လို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နဲ့ စပါးကို ပိုပြီးစိုက်ပျိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ချောင်ချောင်လည်လည်ဖြစ်ပြီး ခုလိုပျဉ်ထောင်အိမ်ဆောက်ပြီး နေနိုင်တာပါ။ အမှန်ကတော့ သိုက်စာမှာပါတဲ့ ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်နိုင်တဲ့ ရွှေသော့ဆိုတာက တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ဟောဒီ ပေါက်

ပြားအိုကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး ရေးထားတာပါ။ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ ရှာသူရှာသားတွေက အယူအဆမှားပြီးတော့ ရွှေသော့အစစ်ဖြစ်တဲ့ ဒီသံခြေး တက်နေတဲ့ ပေါက်ပြားအိုကို ဂရုမစိုက်၊ သိုက်စာရေးတဲ့ပညာရှင်က ဥပမာတင်စားပြီး ရေးထားတဲ့ ရွှေသော့ကိုသာ လိုက်ရှာခဲ့ကြတာကိုး” ဟု ရှင်းပြလိုက်၏။

ထိုအခါမှ အကိုဖြစ်သူ မောင်ကြီးနှင့်တကွ ရွှေကိုင်း ရှာသူရှာသားများသည် “မြို့ပေါ်မှ လူနောက်လူပြောင်များက နောက်ပြောင်ရှ်ရေးထားခြင်း” ဖြစ်သည်ဟု မိမိတို့ယူဆခဲ့သည့် သိုက်စာမှာ တကယ့်သိုက်စာအစစ်ပင် ဖြစ်သည်ကို သိကြရတော့၏။ ထို့ပြင် မြေကြီးမှ ရွှေသီးအောင် လယ်ယာလုပ်ကိုင် စိုက်ပျိုးခြင်းသည် ရတနာသိုက်ကို ဖွင့်၍ ရွှေငွေများကို ယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြလေတော့၏။

ရွှေတည်လျောင်

အခြေခံပန်းချီပညာ

ပန်းချီရေးတဲ့အခါမှာ အကြမ်းအားဖြင့် ၄-ဘာသာရှိတယ်ကွယ့်။

(၁) လူပုံ ဆိုတာက မျက်နှာပုံတူ၊ လူကိုယ်ကာယပုံ၊ သက်ရှိငှက်တိရစ္ဆာန် ကိုယ်ကာယပုံတွေကို သတ်ထတ်လေ့လာတာကို ခေါ်တယ်။

(၂) သက်ငြိမ် ဆိုတာက ထစ်သီး၊ ဟင်းရွက်၊ ပန်း၊ အရာဝတ္ထု၊ အရုပ်၊ ငါး၊ ငှက်အသေများကို ရေးတာဘဲ။ (သက်သတ်လွတ်လို့ ခေါ်တာမဟုတ်ဖူး- နော်)

(၃) ရှုမျှော်ခင်း ဆိုတာက တော၊ တောင်၊ မြစ်၊ ချောင်းများပါတဲ့ ရှုခင်းသာပေါ့ကွယ်။

(၄) အဲဒီ ၁၊ ၂၊ ၃၊ တို့ကို တတ်မြောက်ပြီးတော့ လူ၊ ရှုခင်း၊ သက်ငြိမ်တွေကို ပေါင်းစပ်ပြီး ကြည့်ကောင်းအောင် ဖန်တီးတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ဘာသာလဲ ရှိသေးတယ်။ ပုံကိုကြည့်မိဘဲ့ လူဟာ စိတ်ဝင်စားလာပြီး ခံစားမှု ရှိလာရလေအောင် ကြာလေကြာလေ သဘောကျလာရလေအောင် တွက်ချက်တဲ့ဘာသာဘဲ။ အဲဒါကိုတော့ (ကားဖွဲ့စည်းပုံ)ရယ်လို့ ခေါ်တယ်ကွယ့်။

ယခုအထိဆိုလျှင် အမှတ်(၁)လူပုံကို အခြေခံတော့ သင်ပြီးပြီ။ ရှေ့ဆက်ပြီး လူပုံအသေးစိတ်ကို ယခုအချိန်မှာ ဆက်သင်တာထက် ၂-၃-၄-တို့ကိုပါ အထောက်အကူဖြစ်တဲ့ (နီးဝေးပုံမှန်) ဆိုတဲ့ သဘောတရားများကို ဆက်လက် ဖော်ပြသွားမယ်။

နောက်တချက်က ရေးနည်းဖြစ်တယ်။ ကိရိယာ ကိုင်တွယ်အသုံးချနည်းပေါ့ကွယ်။ အထက်စာရင်း၁-၂-၃-၄-ပါဘာသာရပ်များရေးတဲ့ အခါမှာ(ပုံ-၅) မှာလို မျဉ်းကြောင်းနှင့်သာရေးတာလဲရှိတယ်။ ဒါကတော့ ခဲတံ၊ မင်တံနှင့်ရေးကြတယ်။

က ပုံဆွဲမီးသွေး၊ စုတ်တံ၊ ဆေးဗူးများ သုံးရတယ်ကွယ့်။

နောက်တခုက ဆေးရောင်စုံဘဲ အဲဒီရောင်စုံအကြောင်းကတော့ ပုံနှိပ်အခက်အခဲရှိလို့ ဒီဂျာနယ်ထဲ ပြလို့မရဘူးကွယ့်။

ခုထိဆိုလျှင် ဒီဂျာနယ်ထဲမှာ (မှင်ဆွဲ)နည်းသာ များများ ဖော်ပြခဲ့တယ်ဆိုတာ သတိထားမိလိမ့်မယ်။ ။

ပန်းချီ ဦးဘကြည်

ခဲတံကတော့ ခပ်ပြေ့ပြေ့ရွေးကိုင်ရတယ်ကွယ့်၊ မင်ကတော့အမဲ (ပုံဆွဲမင်)သုံးရတယ်ကွယ့်။ပုံထဲမှာ ဘေးတိုက်မျက်နှာမှာသုံးတဲ့မျဉ်းဟာ အထူအပါးညီညီမဟုတ်ဘဲ ထူသင့်တဲ့ နေရာမှာထူပြီး၊ ပါးသင့်တဲ့ နေရာမှာ ပါးပါး ရေးထားတာတွေ့လိမ့်မယ်။ အဲဒါ(မျဉ်းကြောင်း) သုံးနည်းပေါ့ကွယ်။

(ပုံ-၆)မှာလို အလင်းအမှောင်ခွဲပြီး(အသွေး)နှင့် ရေးတာလဲရှိတယ်။ အဲဒီ နေရာမှာတော့ ခဲ့ကလောင်သာမ

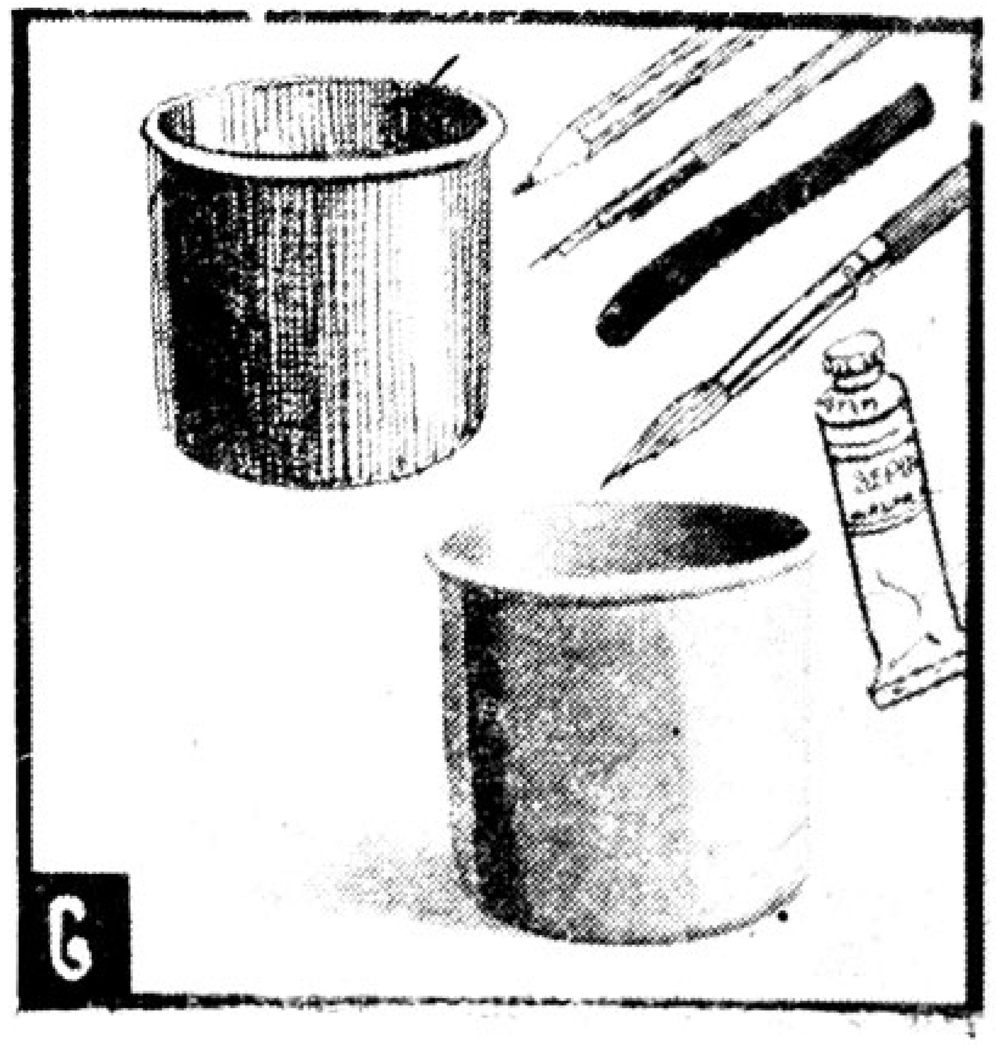

ပြုပြင်တတ်လျှင် ရှုတိုင်းယဉ်

ကဲ-ဒီတပတ် ပြုပြင်တတ်လျှင်ရှုတိုင်းယဉ် က ကျွန်ုပ်တို့ ရှေ့ဆောင် တူမငယ်တဦးအမေးရှိလာတဲ့နားသံသီးကို အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့အမျိုးသမီးများအသက်ငယ်သူ အထင်ခံရအောင် ဆင်ယင်ကြတယ်၊ အဲဒီလို အသက်အရွယ်မှား အောင်လုပ်ပေမယ့်၊သူတို့ရဲ့ ပင်ကိုယ်ရုပ်ရေ ကိုယ်အနေအထား အသားအရေတွေက ကြီးရင့်တဲ့အသက် ကိုဖေါ်ပြနေလို့ လူရယ်စရာ ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒါကိုတော့ ဦးလေးဝင်ပြီး ရှင်းပြစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ ဒီနားသံသီးဖက်ရှင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဦးလေးတင်ပြလိုတာကတော့ အသက်အရွယ်ထက် အရေးကြီးတာက မျက်နှာကလေးဘဲကွယ့်။

နားသံသီးတွဲလောင်း အနေအထားက မျက်နှာကို ရှည်စေပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မျက်နှာဝိုင်းလွန်းသူများအဘို့ နားသံသီးဆွဲလိုက်ရင် ကြည့်လို့ လှစေပါတယ်၊ မျက်နှာသိပ်ဝိုင်းလေလေ နားသံသီးရှည်ရှည် ပန်သင့်လေဘဲ။ ဒါမှဝိုင်းလွန်းတဲ့မျက်နှာကလေးအဝိုင်းအဝန်းပြေသွားစေနိုင်ပါတယ်။

မျက်နှာသွယ်တဲ့သူကနားသံသီးမပန်သင့်ဘူးကွယ့်၊ပင်ကိုယ်ကမျက်နှာသွယ်သွယ်ကလေးဟာ တွဲလောင်းအနေအထား နားသံသီးများက ဖြည့်စွက်ကူညီလိုက်ရင်ပိုရှည်သွယ်တဲ့ မျက်နှာအနေအထားမျိုး ရောက်သွားပြီး လူရယ်စရာဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်၊ကဲ့ကွယ်တူမကလေးများနားသံသီးနားဆွဲလျှင်ကိုယ့်မျက်နှာအနေအထားနဲ့သင့်တော်အောင် ရွေးချယ်ဆင်ယင်နိုင်ကြပါစေ....။ ဦး ဟိန်ဇွန်း

တိုင်းရင်းသူ ကတုံးမများ

ယောကျ်ားတို့ဘုန်း လက်ရုံး၊ မိန်းမတို့ဘုန်း ဆံထုံးဟူ၍ မြန်မာ့ဆိုရိုးစကားရှိသော်လည်း ထိုဆိုရိုးစကားကို ဆန့်ကျင်၍ ယောကျ်ားတိုင်း ဘီးဆံပတ်ပတ်၍ မိန်းမတိုင်း ကတုံး တုံးရသော တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစု တခုရှိသည်။

သူတို့မှာနာဂတောင် တန်းခရိုင်တွင် ရှိသော နာဂလူမျိုးစု ၆၄-မျိုးအနက် ဟိုင်းမြေနယ် နာဂလူမျိုးဖြစ်ပေသည်။

အဘယ့်ကြောင့် ထိုလူမျိုးစု တို့သည် မိန်းမတိုင်း ကတုံး တုံးပြီး ယောကျ်ားတိုင်းဆံထုံးနှင့် နေကြရပါသနည်းဟူမူ ၎င်းတို့၏ဓလေ့ထုံးတမ်း အယူအဆမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ သင်သည် နာဂရွာတရွာသို့ ရောက်သွားပါလျှင် ရွာလယ်ခေါင်က သစ်ပင်ငုတ်ပေါ်၌ ဝါးစို့ဖြင့် နှက်စွဲထားသော လူဦးခေါင်း ခွံများကိုလည်း တွေ့ပေလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင် နာဂတို့၏ အိမ်ပေါက်ဝတိုင်းတွင်လည်း ကျွဲခေါင်း၊ နွားခေါင်း၊ နွားနောက်ခေါင်း စသည်တို့အစီအရီ ဆွဲချိတ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်သာ မဟုတ်သေး၊ နာဂတို့ဓလေ့ထုံးစံအရ ဆွေးနွေး စည်းဝေးသော ပန်ခေါ ခမ်းမဆောင်တွင်လည်း ထိုသတ္တဝါတို့၏ ဦးခေါင်းများ လှပစွာ ဆွဲချိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ ဦးခေါင်းကို အထွဋ်အမြတ်ထားခြင်းမှာ နာဂ လူမျိုးစုတို့၏ ရိုးရာစရိုက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း နာဂလူမျိုးများ တမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တရွာနှင့်တရွာ တိုက်ခိုက်ကြသောအခါ အသေအပျောက် အနည်းအများကို တွက်ချက်၍ အရှုံးအနိုင် မဆုံးဖြတ်ကြဘဲ၊ ခေါင်းဘယ်နှစ်လုံးရခဲ့သည်။ ခေါင်းဘယ်နှစ်လုံး ကျန်ရစ်သည်ဟူ၍ တွက်ချက်ပြီး တိုက်ပွဲ၏ အရှုံးအနိုင်ကို ဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။

ဤသို့ ခေါင်းကိုတန်ဘိုးထားသော ဓလေ့ကြောင့်လည်း ဟိုင်းမြေ နာဂ အမျိုးသမီးများက ကတုံး တုံးပြီး ယောကျ်ားများ ဆံထုံး ထုံးသော အလေ့အထ ပေါ်လာရသည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ယောကျ်ားများသည် တရွာ တကျေးသို့ သွားရောက် တိုက်ခိုက်သောအခါ ရန်သူတို့၏ ဓားလှံ လေးမြားစသော လက်နက်နှင့် ကျဆုံးသွားပါက မိမိဘို့ ရဲဘော်ရဲဘက်(ဝါ) မိမိတို့ လူမျိုး၏ ဦးခေါင်းကို ရန်သူလက်ထဲသို့ မကျန်ရစ်ရန် ရဲဘော်ရဲဘက်များက အလွယ်တကူ ဖြတ်ယူ၍ ကိုင်ဆောင်လာနိုင်ရန်အတွက် ဆံထုံးတွင်ကျွဲနံရိုးကြီးကို ဘီးသွားဖွယ် ခိုင်မြဲစွာ တပ်ဆင် ထားရလေသည်။

တဖန် မိမိတို့ရပ်ရွာသို့ အခြားသော လူမျိုးစုများ လာရောက် တိုက်ခိုက်ပါက အားနွဲ့သော မိန်းမသားများကို သတ်ဖြတ် သွားသော်လည်း ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ အလွယ်တကူ ဆောင်ယူမသွားနိုင်ရန် မိန်းမတိုင်း မိန်းမတိုင်း ကတုံး တုံးထားရလေသည်။

ထိုဓလေ့ ထုံးတမ်းကို ယခုတိုင် လက်ခံယုံကြည် ကျင့်သုံးနေသေးသော တိုင်းရင်းသားတိုင်းရင်းသူ လူမျိုးစုများကား မဖွံ့ဖြိုးသေးသော နာဂတောင်တန်းခရိုင်ရှိ နာဂလူမျိုး ၆၄-မျိုးအနက် ဟိုင်းမြေနယ်တွင် နေထိုင်ကြသော ဟိုင်းမြေ နာဂ လူမျိုးစု တစုဖြစ်ပါသတည်း။

နာဂတောင်တန်း မောင်ကြည်ဇွင်

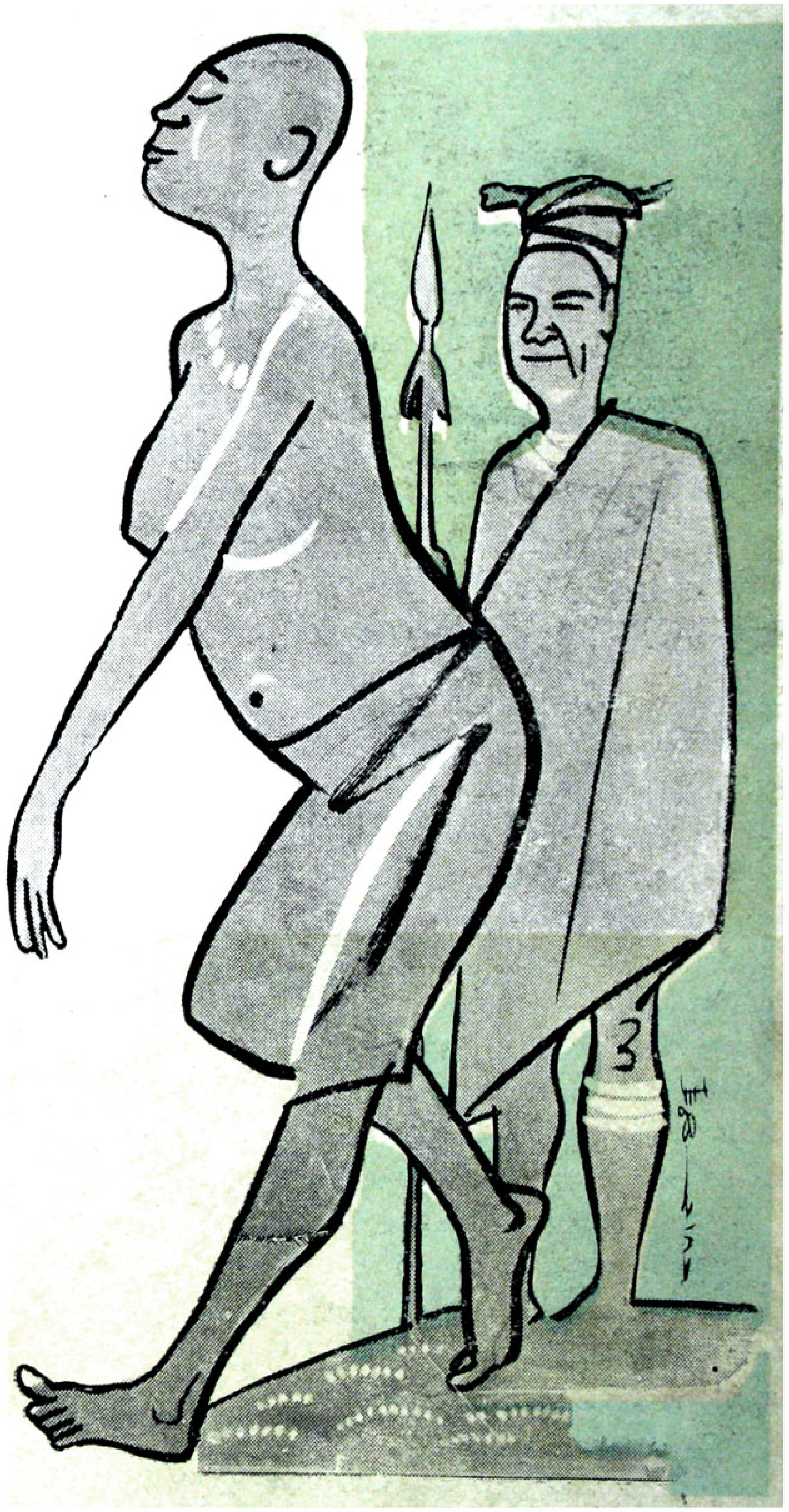

ကမ္ဘာကြီးကိုမ,နိုင်သလော

ကမ္ဘာကြီးကို မ,နိုင်သလော။

ဤမေးခွန်းသည် အလွန်မင် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်။

ရှေးခေတ်က သိပ္ပံကဝိကြီး အာခိမိဒိက''ကျွန်ုပ်ကို ပတ္တာချက်တခု ပေးနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဤကမ္ဘာကြီးကိုမ,နိုင်သည်''ဟူ၍ ပြောဆိုဘူးသည်။ ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်ထံလည်း သဝဏ်လွှာတစောင် ပေးပို့သေးသည်။

အားတခုသည် မည်မျှပင်လေးသော အရာဝတ္ထုကိုမဆို ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည်။ အကယ်၍ အခြားကမ္ဘာတခု ရှိခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့ ယခု နေထိုင်ကြသော ကမ္ဘာကြီးကို အခြားတနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်သည်ဟူ၍လည်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

အာခိမိဒိဆိုလိုရင်းသဘောမှာ ကုတ် (မောင်းတံ)ကို အသုံးပြုနိုင်လျှင် သေးငယ်သောအားဖြင့် မည်မျှပင် လေးလံသော အရာဝတ္ထုကိုမဆိုမ,နိုင်သည်။ အကယ်၍ အလွန့်အလွန် ရှည်လျားသော မောင်းတံတချောင်းကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့လျှင် မိမိ၏လက်ဖြင့် ဤကမ္ဘာကြီးကိုမ,တင်နိုင်သည်ဟူ၏။

ဤကဲ့သို့သော အတွေးအခေါ်မျိုးမှာစည်းမျဉ်းအရတော့ မှန်ပေသည်။ တကယ့်လက်တွေ့တွင်ကား မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကြောင်းမှာ အာခိမိဒိသည် အရေးကြီးသော အချက်နှစ်ချက်ကို မစဉ်းစားမိသေး။

ယင်းတို့မှာ....

(၁) ကမ္ဘာလုံး၏ အလေးချိန်မှာ မည်မျှလေးသနည်း။

(၂) ဤကမ္ဘာကြီးကို တကယ်ဘဲ မ,လိုလျှင်၊ မည်မျှ ရှည် လျား သော မောင်းတံတချောင်း လိုလေသနည်း။

ကိုင်း ...

ကမ္ဘာကြီးကိုမ,တင်နိုင်ဘို့ ဤပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းကြစို့။ အကယ်၍ ကီလိုဂရမ်(၆၀)ကို မ,နိုင်သော လူတဦးသည် ကမ္ဘာကြီးကိုမ,လိုလျှင်၊ မိမိအသုံး ပြုသော မောင်းတံမှာ အလွန့်အလွန် ရှည်လျားမှ ဖြစ်ပေမည်။ ၎င်းမောင်းတံ၏ အားလက်တံမှာ အလေးလက်တံထက် အဆပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀, ၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀, ၀၀၀, ၀၀၀ရှည်မှဖြစ်မည်။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမျှရှည်လျားသောမောင်းတံကြီးကိုရရှိနိုင်လျှင် ၎င်း၏ပတ္တာချက်ကိုကမ္ဘာအနီးမှာထားပြီး၊ ကမ္ဘာကြီးကို တစ်စင်တီမီတာရွှေ့လျားအောင်ပင့်နိုင်ဘို့ရာ၊ အာခိမိဒိသည် ၎င်းမောင်းတံ၏ အားလက်တံကို အောသို့ တချက်ဆွဲချရမည်။ ဤသို့ အားလက်တံကို အောက်သို့ဆွဲချရာတွင် မည်မျှအကွာအဝေး လိုလေသနည်း ဆိုသော် ၁၀၁၈ ကီလိုမီတာမျှဝေးအောင်ဆွဲချမှသာလျှင် ကမ္ဘာကြီးကို တစ်စင်တီမီတာ ရွှေ့အောင် ပင့်နိုင်မည်။

အာခိမိဒိသည် ဤသို့ဆွဲချရာတွင် အချိန်မည်မျှ ကြာမည်နည်းဆိုသော်....အကယ်၍ ကီလိုဂရမ်(၆၀)လေးသော အရာဝတ္ထုကို တစက္ကန့်တွင် တစ်မီတာ မြင့်အောင် ပင့်နိုင်သည်ဆိုသော်၊ အာခိမိဒိသည် ကမ္ဘာကြီးကို တစ်စင်တီမီတာ ပင့်နိုင်ဘို့ရာ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀,၀၀၀,၀၀၀, ၀၀၀,၀၀၀ ကြာညောင်းပေမည်။

အကယ်၍အာခိမိဒိသည် မိမိတသက်တာလုံး ဤမောင်းတံကြီးကို ဆွဲငင်နေလျှင်လည်း ကမ္ဘာကြီးကို ဆံခြည်စွန်းမျှပင် ရွှေ့အောင်မပင့်နိုင်သေးချေ။

သို့ကြောင့် အာခိမိဒိသည်ကမ္ဘာကြီးကို မ,မည်ဟူသော စကားသည် လေပြောမျှသာတည်း။

မြက်ရိုင်းပြန်ဆိုသည်။

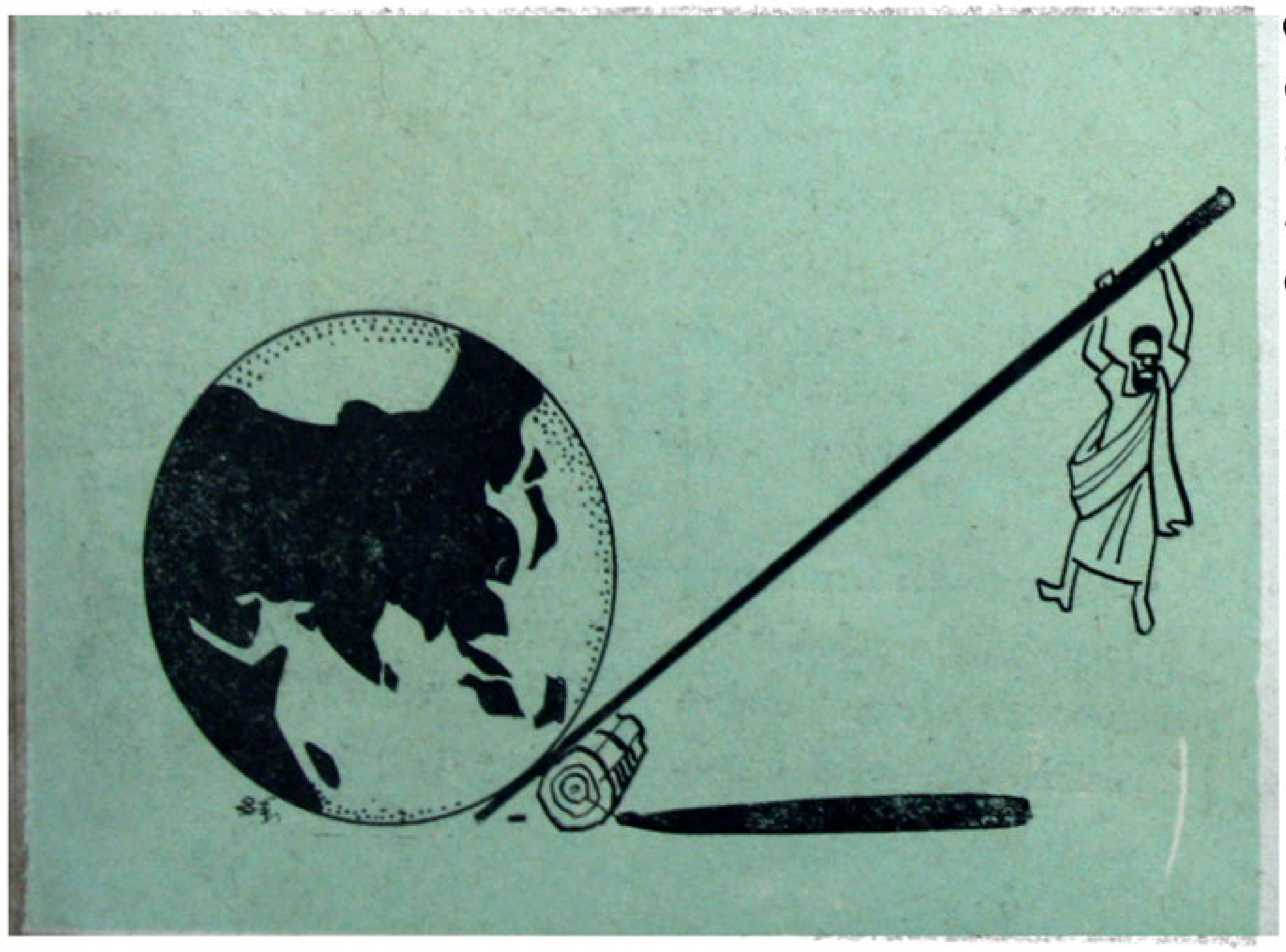

ဥရောပခရီးမှ ညီလေး...သို့ (၂)

ကိုကြီး ဘော်ဓာ

ညီလေး....

လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်က သာယာလှပတဲ့ ကိုကြီးတို့ရဲ့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အကြောင်းကို ကိုကြီး ရေးခဲ့တယ်။ ဒါတွေကို ငါ့ညီ သိပြီးသား ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုကြီးက ထပ်လောင်း ရေးရ ခြင်းဟာ အကြောင်းမဲ့မဟုတ်ဘူးညီလေး၊ တိုင်းပြည်တပြည် ကြီးပွားတိုးတက်ဘို့ ကမ္ဘာနဲ့ ရင်ဘောင်တန်းနိုင်ဘို့ဆိုတာသဘာဝအခြေအနေက ပေးမှလဲဖြစ်တာ၊ အခြေအနေမပေးရင် ဘယ်လိုမှ ကြံဆောင်လို့လဲ အောင်မှာမဟုတ်ဘူး။

ခုတော့ ကိုကြီး ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းကိုကြီးတို့တိုင်းပြည်ဟာသဘာဝ အခြေအနေတွေက အားလုံး ပေးနေတယ် ညီလေး။ လိုအပ်ချက်တွေ အားလုံးလိုလိုကပြည့်စုံကြွယ်ဝနေတယ်။ အေး-အဲဒီတော့ ကမ္ဘာနဲ့ ရင်ဘောင်တန်းနိုင်ဘို့ကဘာလိုနေသလဲ ညီလေးသိရဲ့လား။ လုပ်အားဘဲညီလေး၊ လုပ်အားဘဲ လိုနေတယ်။ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးကအသိနဲ့ ယှဉ်တဲ့ နိုးကြားမှု၊ တက်ကြွမှုနဲ့ ကြိုးစားလုပ်ကြမယ် ဆိုရင်တော့ မကြာပါဘူးညီလေး။ ညီလေးတို့ တသက်တာအတွင်းမှာဘဲ သာယာဝပြောတဲ့ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံကို ထူထောင် အောင်မြင်ကြမယ်လို့ ကိုကြီးရဲရဲပြောဝံ့တယ်။

အဲဒီလုပ်အားကို ဘယ်လို ပေးကြမလဲ၊ ကိုယ်တတ်ကျွမ်းရာ အလျောက်ကာယလုပ်အား ဥာဏလုပ်အား အဖုံဖုံကိုမခိုမကပ် ပေးကြရလိမ့်မယ်။ ငါ့ညီအတွက် မှာတော့ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရေကြောင်းအင်အားတည်ဆောက်ရေးမှာ အုတ်တချပ်အဖြစ်နဲ့ ထမ်းဆောင် စေလိုတယ်။

ဒီနေရာမှာ သမိုင်း ကြောင်းတော့ နဲနဲပြန်ပြောလိုသေးတယ်ညီလေး။ "ပင်လယ်ထွက်သောလူမျိုးသည် တိုးတက်ကြီးပွားသည်" ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာတမ်းကလေးဟာသွေးထွက်အောင်မှန်တယ်။ ညီလေး ကြည့်စမ်းပါ၊ လက်တဆုပ်စာလောက်ရှိတဲ့အင်္ဂလန်ကျွန်းကလေး၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေဟာ ပင်လယ်ထွက်ပြီး ကမ္ဘာနဲ့ အဝှမ်းနယ်ချဲ့ခဲ့ကြတာနေမဝင်တဲ့ဗြိတိသျှ အင်ပါယာကြီးကိုတည်ဆောက်ခဲ့ကြတယ်၊ အလားတူဘဲ ဥရောပတိုက်က စပိန်၊ ပေါ်တူဂီ၊ ဒတ်(ချ်)ပြင်သစ်စတဲ့လူမျိုးတွေဟာလဲ ပင်လယ်ထွက်ပြီး ကမ္ဘာတဝှမ်းမှာ ကိုလိုနီတွေ အပိုင်စီးခဲ့ကြတယ်။

ကိုကြီးတို့ မြန်မာပြည် အပါအဝင် ခေတ်နောက်ကျတဲ့ တိုင်းပြည် များစွာဟာ ၁၈-ရာစုနဲ့ ၁၉-ရာစု များမှာ နယ်ချဲ့တို့ရဲ့ကိုလိုနီဘဝ ကျရောက်ခဲ့ကြရတယ်။ ကိုလိုနီတွေအပေါ်မှာ သွေးစုတ်ချယ်လှယ်နိုင်ရင် ချယ်လှယ်နိုင်သလောက် သူတို့လူမျိုးတွေ တိုးတက်ခဲ့တယ်။ ကြီးပွားခဲ့တယ်၊ ချမ်းသာခဲ့တယ်၊ သူတို့လို

စာမျက်နှာ(၃၄)သို့ ဆက်ကြည့်ပါ

ဆင်

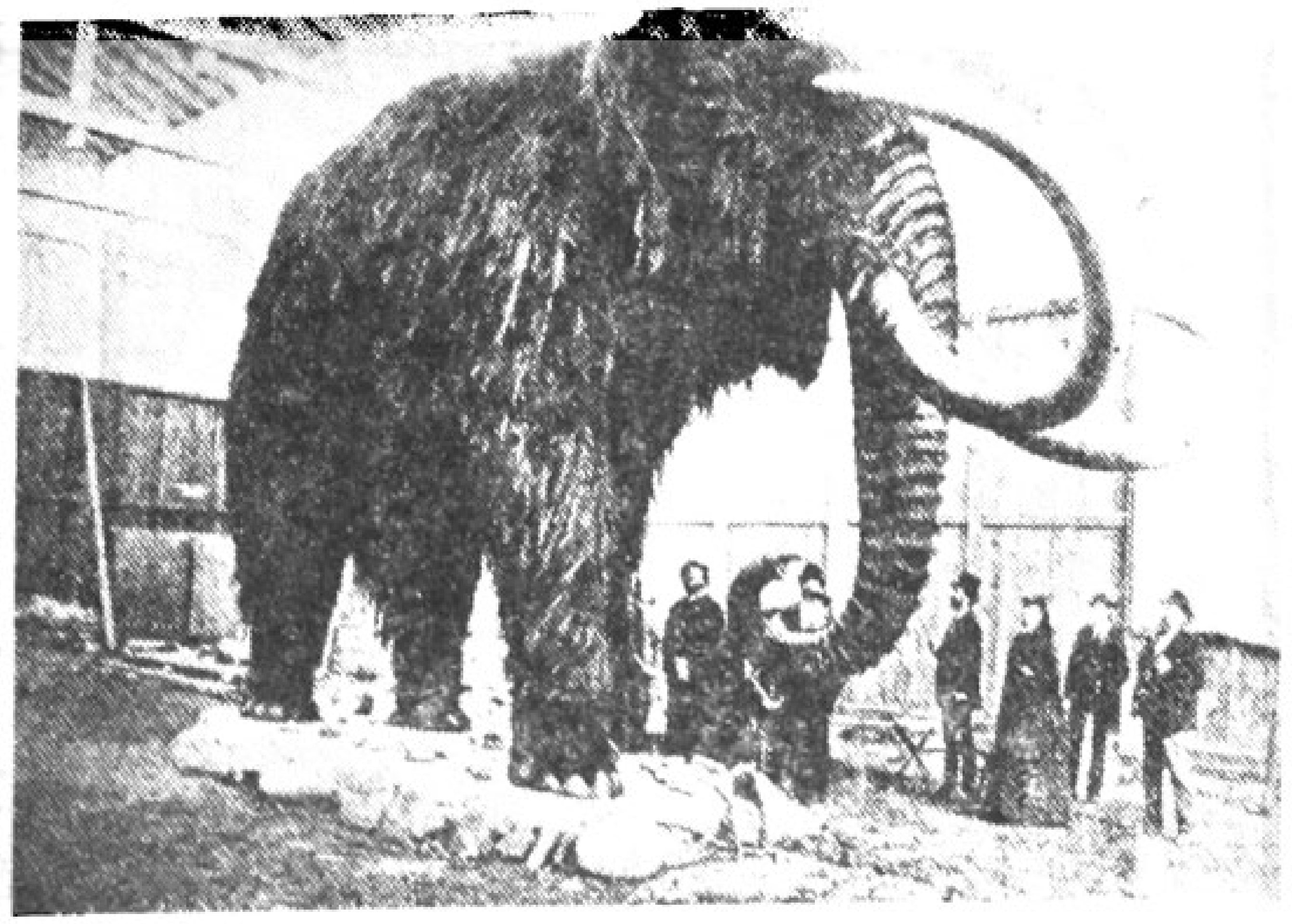

ဖိန်ပီတာ စဗတ်ပြတိုက် ရှိဆိုက် ဗီးရီးယားပြည် နယ်မှ ရှေးဟောင်းဆင်ကြီး

ဆင်သည် ခြေလေးချောင်း ကုန်းသတ္တဝါဖြစ်သည်။ ကုန်းသတ္တဝါ အပေါင်းတို့ထဲတွင် ကိုယ်ထည် အကြီးဆုံး၊ ခွန်အား အကြီး ဆုံး သတ္တဝါပင် ဖြစ်သည်။ ခွန်အားကြီးမားသည့်အလျောက် လုပ်အားအပြည့် ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ခိုင်းစေသည့်အခါ စိတ်ရှည်၏။ သင်ရလွယ်၏။ ခိုင်းစေသည်ကိုလည်း လွယ်ကူစွာပင် နားခံတတ်သည်။ သိပ္ပံစက်မှု ကိရိယာများ မပေါ်ထွန်းမီက ဆင်သည် လူ့အတွက် လုပ်အား အကြီး မား ဆုံး ပေးသော သတ္တဝါဖြစ်ခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆင်သည် တိရစ္ဆာန်လုပ်သားကောင်းကြီး တဦးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆင်သည် ရှေးပဝေဏီ အခါက စပြီးကမ္ဘာ့မြောက်ဖက်ခြမ်း၌ ကျက်စားခဲ့သည်ဟုအဆိုရှိသည်။ သုတေသီတို့သည် ဆင်စတင် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အီအိုစင်ယုဂ်၊ အိုလီဂိုစင်ယုဂ်၊ မီအိုစင်ယုဂ်၊ပလီအိုစင်ယုဂ်၊ပလိုက်တိုစင်ယုဂ်ဟူ၍ ခေတ်ကာလ အပိုင်းအခြားယုဂ်ငါးယုဂ်ကို ပိုင်းခြားပြဆိုထားလေသည်။

ဆင်သည် အီအိုစင်ယုဂ်မှ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ကြီးမား လာပေသည်။ အစွယ်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ကြီးမားလာသည်။ အီအိုစင်ယုဂ်တွင်ကျက်စားသော ဆင်ကို မိုအာရီသာရီယမ်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ထိုဆင်သည် အီဂျစ်ပြည်တွင်ကျက်စားခဲ့သည်။ ၎င်း၏ကျောက်ကြွင်းရုပ်လွှာကို အီဂျစ်ပြည်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ ၎င်းဆင်ကို ရှေးဟောင်းအီဂျစ်ဆင်ဟုလည်း ခေါ်ဆိုနိုင်သည်။ ရှေးဟောင်းအီဂျစ်ဆင်သည်အစွယ်လုံးဝမရှိပေ။ ကိုယ်ထည် အရွယ်သေးသည်။ အရပ်အားဖြင့် နှစ်ပေခန့်မျှလောက်သာ မြင့်ပေသည်။ အိုလီဂိုစင်ယုဂ်တွင် ဖီးအိုမီးရာ ဆင်မျိုးနှင့် ပလာမတ်စတိုဒွန်းခေါ် ရှေးဆင်များ ကျက်စားကြ လေသည်။ ထိုဆင်တို့သည် မိုအာရီသာရီယမ်ဆင်ထက် အရွယ်ကြီးမားသန်စွမ်းသည်။ မီအိုစင်ယုဂ်တွင် အစွယ်နောက်ပြန်ကောက် ဒီနိုသာရီယမ်ဆင်မျိုးနှင့် မေးရိုးရှည်ဆင်ကြီးများ ကျက်စားလေသည်။ ပလီအိုစင်ယုဂ်တွင် မမွတ်ရှေးဆင်ကြီးများ ကျက် စား လေ သည်။ ပလိုက်စတိုစင်ယုဂ်တွင် အစွယ်ကောက် မတ်စတိုဒွန်း ဆင်ကြီးများကျက်စားသည်။

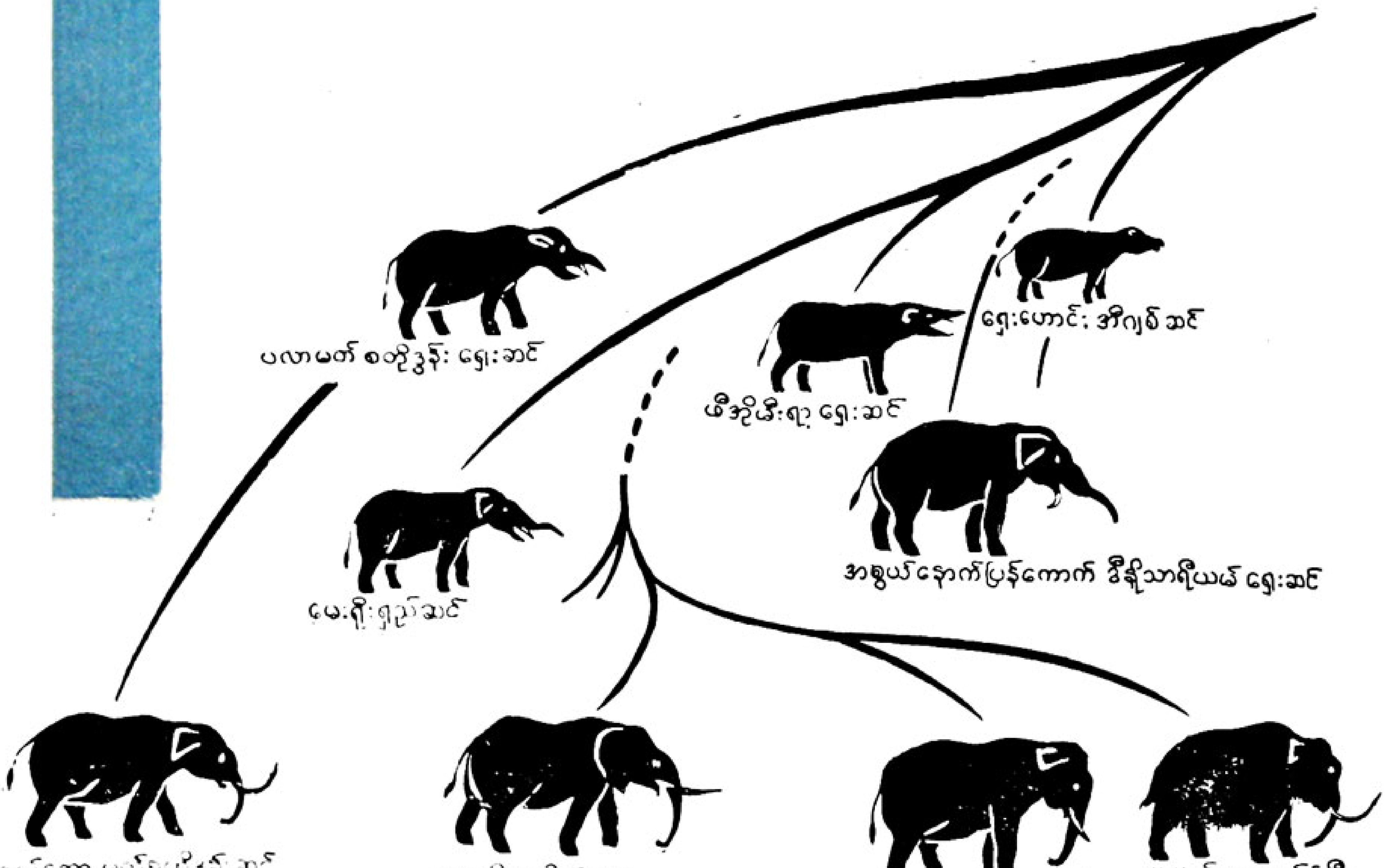

အစွယ်ကောက် မက်စတိုဒွန်း ဆင်

အကြောင်းပြောင်ချော၍ နှုတ်ခမ်းကနုသါပါသော အာရှဆင်

နှာမောင်းဝ၌ အရေပါး၍ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုပါသော အာဖရိကဆင်

ယခုအချိန်အခါတွင်ထိုဆင်ကြီးမျိုးမှ ဆင်းသက်သော ဆင်အမျိုးနှစ်မျိုးကိုသာလျှင် တွေ့နိုင်တော့သည်။ ယင်းတို့မှာ "လိုဇိုဒွန်းဇာအာဖရိကနား" ခေါ် အာဖရိကတိုက်ဆင်မျိုးနှင့် "အဲလီဖတ်မက်စီမတ်" ခေါ် အာရှတိုက် ဆင်မျိုးတို့ဖြစ်သည်။ အာဖရိကတိုက် ဆင်မျိုးကို "အဲလီဖတ်အာဖရိကန်နပ်" ဟူ၍၎င်း၊ အာရှတိုက် ဆင်မျိုးကို "အဲလီဖတ် အာရှတီကပ်" ဟူ၍၎င်း၊တနည်းထပ်၍ခေါ်ဆိုလေသည်။ အဆိုပါ ဆင်မျိုးနှစ်မျိုးတွင် အနည်းအများအပြား ပါဝင်သည်။

အာဖရိကဆင်သည် အာရှဆင်ထက်ပို၍ကြီးမားသည်။ တခါတရံ ဆယ့်တစ်ပေမျှအထိ မြင့်သည်။ အာရှဆင်မျိုးသည်အရပ် ဆယ်ပေထက်မကျော်ပေ။ အာဖရိကဆင်သည် ဦးထိပ်လုံး၍ နားရွက်ကြီးသည်။ အာရှ ဆင်မျိုးသည်ဦးထိပ်ချွန်၍ နားရွက်သေးသည်။ အာဖရိကဆင်မျိုး၏ နှာမောင်း၌ ညီညာသောအရစ်များ ပါရှိသည်။ ထိုနှာမောင်းများတွင် လက်ညှိုးလုံးလောက်ရှိသော နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုလည်းရှိ၏။ အာရှဆင်မျိုး၏ နှာမောင်းသည် ပြောင်ချော၍ အဖျားသို့ တဖြည်းဖြည်း သွယ်သွားသည်။ အဖျား၌ နှုတ်ခမ်းတခုတည်းသာရှိသည်။ အာဖရိကဆင်မျိုးသည် အာဖရိကတိုက် အတွင်းဘက်ကျသော တောနက်ကြီးများထဲတွင်သာ ကျက်စားလေ့ရှိသည်။ အာရှတိုက်ဆင်မျိုးကို အိန္ဒိယဆင်မျိုးဟူ၍လည်းခေါ်ကြသေး၏။ထိုဆင်မျိုးသည်အာရှတိုက်ရှိ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၊ဆူမတြာကျွန်း၊ မာလာယုကျွန်းဆွယ် စသော အရပ်တို့တွင် ကျက်စားလေသည်။

ဆင်သည် အပေါင်းအသင်းကိုကြိုက်သည်။ အချုပ်အနှောင်မခံရဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရလျှင် အစုအအုပ်နှင့်သာ သွားလာ ကျက်စားတတ်သည်။ ဆင်အုပ်တအုပ်တွင် ဆယ်ကောင်မှ အကောင်ရေတရာအထိရှိတတ်သည်။ဆင်သည်အဖွဲ့အစည်းနှင့်နေ

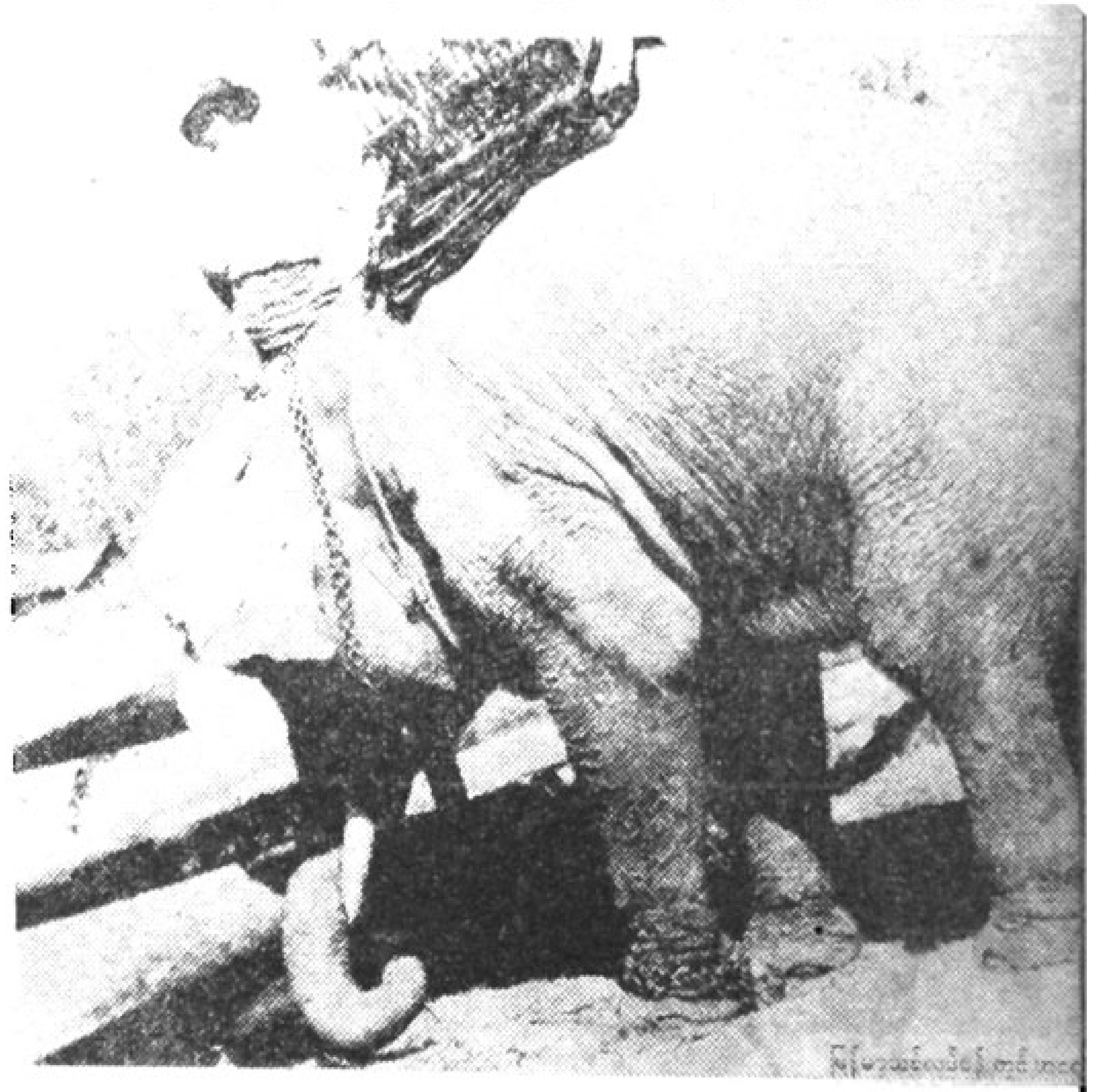

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသည့် ခရီးလမ်းနှင့် လေးလံသည့်အစ် လုပ်ငန်းများတွင် အရေးပါလှသည့်ဆင်။

တတ်ပြီး ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဆင်ကို လေးစားတတ်သည်။ အများအားဖြင့် ဆင်မကြီးက ဦးစီးခေါင်းဆောင် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဆင်များကို တောထဲတွင် စမ်းချောင်းများ အနီးအပါး၌တစုတရုံး ကြီးတွေ့ရတတ်၏။ မိုးရာသီတွင်လွင်တီးခေါင် သို့ ၎င်း၊တခါတရံ တောင်ပေါ်သို့၎င်း ပြောင်းရွှေ့ သွားလေ့ရှိသည်။ ဆင်ထီးများသည် မုန်ယိုတတ်သည်။ မုန်ယိုနေသော အခိုက်တွင် ဆင်အုပ်ထဲမှခွဲ၍ နေတတ်သည်။ မုန်ယိုသောဆင်သည်လူကိုရန်မူတတ်၏။

ဆင်သည်ရာသီအပြောင်းအလဲကိုလိုက်၍ အစာရှာရန် ကောင်းမည့်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လေ့ရှိသည်။ ဆင်သည်မြင်းကဲ့သို့ မတ်တတ်သော်၎င်း၊ ဝပ်လျက်သော်၎င်း အိပ်နေနိုင်သည်။ ညသန်းကောင်အချိန်နှင့် အပူပြင်းသည့်နေ့ဖက်အချိန်တို့တွင်သာ အများအားဖြင့် အိပ်လေ့ရှိသည်။ ဆင်သည် ရေကူးကျင်လည်သည်။ ပေသုံးဆယ်ကျော်မျှ နက်သောရေထဲတွင် ခြောက်နာရီမျှ နေနိုင်ပေသည်။ဆင်သည်ခြေလေးချောင်းစလုံးမြေကြီးမှ ကြွအောင်မခုန်နိုင်ချေ။ သို့သော်လည်း ပြေးလွှားရာတွင် အံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်မြန်ဆန်သည်။

ရှေးအခါက ဆင်ကိုစစ်တိုက်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်။မင်းခမ်း မင်းနား များတွင်လည်း အသုံးပြုသည်။

ဆင်သည် သူ့နဂိုသဘာဝ အတိုင်းနေရလျှင် ရှတ်တရက်မသေဘဲ၊ အတော်ပင် အသက်ရှည်သည်။ နှစ်တရာကျော်လောက်အထိ နေနိုင်သည်။ ဆင်မသည် သားမွေးလျှင် အရေအတွက် ခပ်နည်းနည်းမွေးသည်။

ဆင်သည် လူအဖို့ များစွာ အသုံးဝင်သည်။ လေးလံသော ဝန်ကို သယ်ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ယာဉ်အဖြစ်ဖြင့်လည်း အသုံးချနိုင်သည်။ဆင်သည် ခိုင်းစေသောအလုပ်တွင် တာဝန်ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက် နိုင်သည်။ ဆင်ကို များသော အားဖြင့် လေးလံသော ဝန်ကိုဆွဲစေခြင်း၊ လမ်းပမ်းမသာသည့် တောလမ်း တောင်လမ်း များ၌ ယာဉ်အဖြစ်အသုံးချခြင်း၊ သစ်လုပ်ငန်းတွင် သစ်တုံးကြီးများကိုမခြင်း၊ ရွှေ့ခြင်းစသည့် လုပ်ဆောင်မှုများ တွင် ဆောင်ရွက်စေသည်။ ထို့ကြောင့်ဆင်သည် ကုန်းသတ္တဝါအပေါင်းတွင် ခွန်အား အကြီးမားဆုံးနှင့် လုပ်အား အပြည့်ပေးစွမ်းနိုင်သောလုပ်သားကောင်းသတ္တဝါ ဟူ၍ခေါ်ဆို ထိုက်ပေသည်။ ။

မောင်ချမ်းမြေ့

မီအိုဆင် ပဂုဂ်အခါန်ကာလမှ ဒိနိုသာရိယမ် ရှေးဆင် ၂ မျိုး

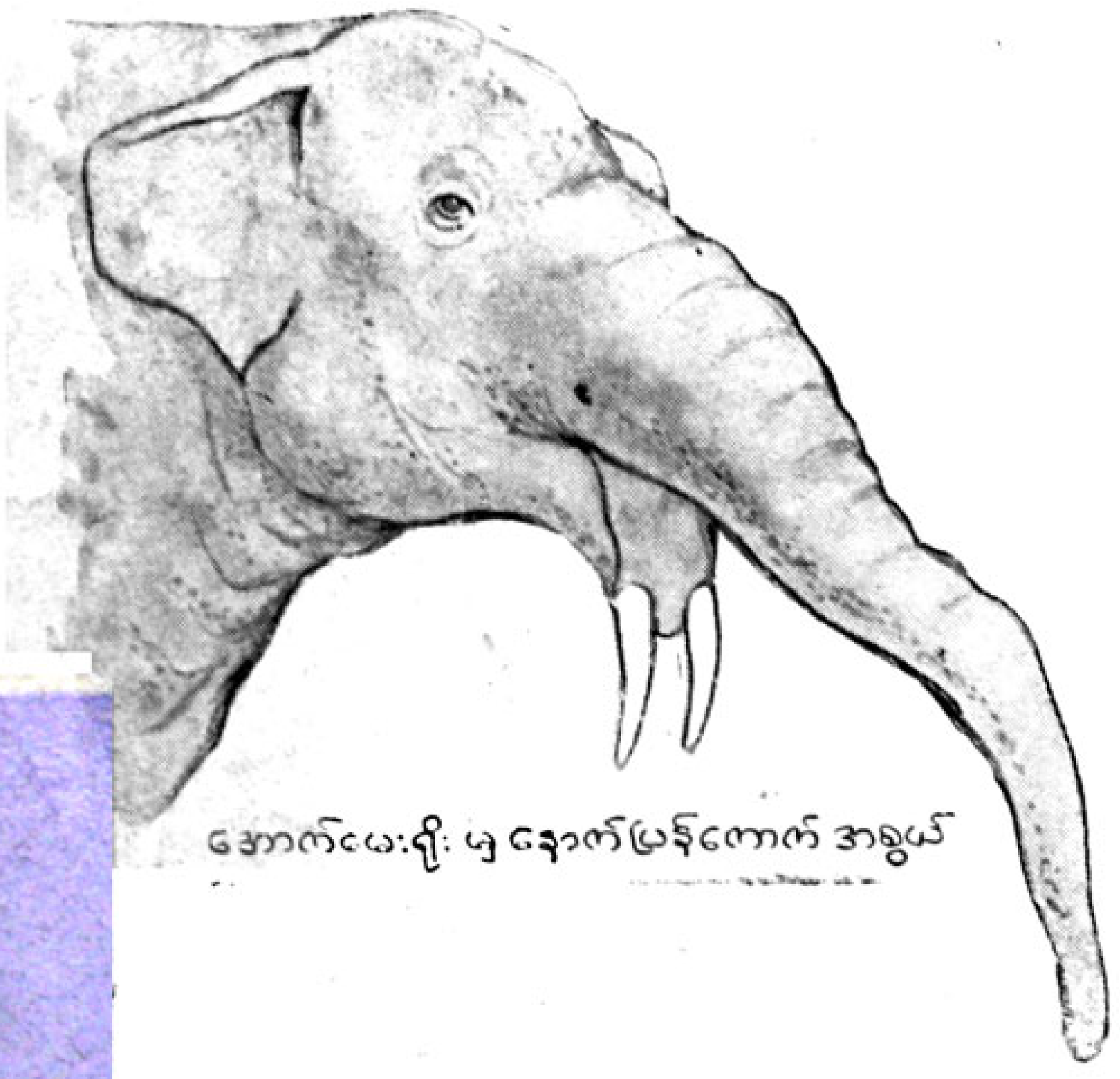

အောက်မေးရိုး မှ အောက်ပြန်ကောက် အစွယ်

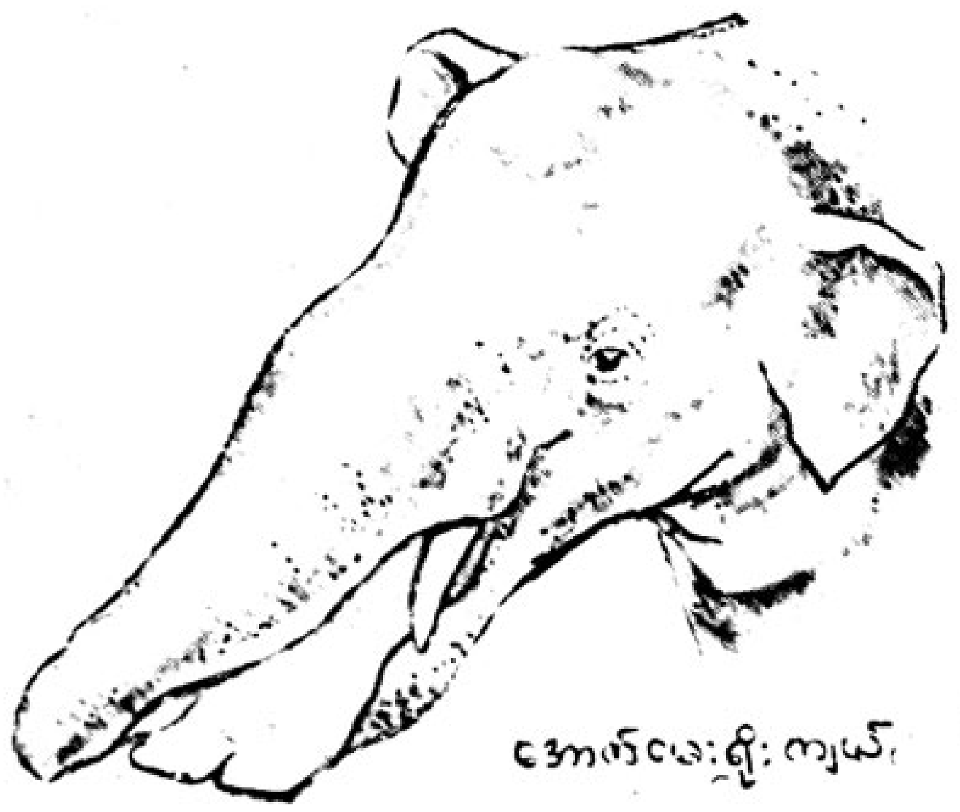

အောက်မေးရိုးကျယ်

ကမ္ဘာ့ အမြင့်ဆုံး သစ်ပင်

သုံးပင်တွင် ဤပုံပါ ကာလီဖိုနီးယား ရက်ဝုပင်ကြီးလည်း တပင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အချို့သော ရက်ဝုပင်ကြီးများမှာ နှစ်စဉ်တက်သောပင်စည်အရစ်များကို ရေတွက်၍ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် ထိုအပင်ကြီးများ၏အသက်မှာ အနှစ် ၂၀၀၀-လောက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

တပုံမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ အာရီဇိုးနားပြည်နယ်ရှိ ရှေမ တဇောင်းပင်ကြီး နှစ်ပင်၏ပုံဖြစ်သည်။

တပုံမှာ အာဖရိကတိုက်ရှိဒီးရှားပြည်ရှိဗာအိုဗတ်ပင်ကြီး၏ပုံဖြစ်သည်။ဤအပင်များ၏ ပင်စည်ကို အောစထရေလီးယားပြည်ရှိ ဗါအိုဗတ်ပင်များ နည်းတူ ဖေါက်ထွင်း၍ အိမ်အဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

ကာလီးဖိုးနီးယားပြည် တောင်စွယ်များတွင် ပေါက်လျက်ရှိသော ရက်ဝု (သစ်သားနီ) ပင်ကြီးများသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အမြင့်ဆုံး သစ်ပင်ကြီးများဖြစ်သည်။အချို့ရက်ဝုပင်ကြီးများသည်ပေ ၃၄၀-မြင့်သည်။ ရက်ဝုပင်ကြီးတပင်မှာ လုံးပတ် ၁၀၈-ပေ ရှိသည်။ လူနှစ်ဆယ်လက်ချင်းဆက်၍ပတ်မှ ထိုအပင်ကြီးကို ပတ်မိသည်။လမ်းမကြီးပေါ်တွင်ပေါက်နေသောရက်ဝုပင်ကြီးကိုမော်တော်ကားများသွားနိုင်ရန် ဥမင် ဖေါက်၍ထားရသည်။ ထိုဥမင်သည် အလျား ၂၆-ပေ အနံ ၁၀-ပေ၊ အမြင့် ၁၀-ပေရှိသည်။

အောစထရေလီးယားပြည်က ဗာအိုဗတ်ပင်များသည် ရက်ဝုပင်များလောက် မမြင့်သော်လည်း လုံးပတ် အလွန်ကြီးသည်။ ပင်ရင်းတုတ်၍ အဖျားရှူးသောကြောင့် ထိုအပင်များကိုပုလင်းပင်များ၏ အရင်းပိုင်းသည် အိမ်များလောက်ပင် ကြီးသည်။ တခါတရံ ထိုအပင်များကို ထွင်း၍ အကျဉ်းထောင်အဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

မက်ဆီကိုပြည် တုတီဒေသရှိဆိုက်ပရပ်ပင်တပင်မှာ လုံးပတ်ပေ ၁၅၀- ရှိသည်။

ကာလကတ္တားမြို့အနီးရှိ ညောင်ခြေထောက်ပင်ကြီးမှာ အလွန်မြင့်သည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ခြေထောက် ပေါင်း ၅၀၀-မျှရှိသဖြင့် ထိုအပင်ကြီးသည် တမိုင်၏ သုံးပုံတပုံခန့် ကျယ်ဝန်းသည်။

အမေရိကတိုက်ရှိသဲကန္တာရ များထဲတွင် ပေါက်သော တဇောင်းပင်တမျိုးသည်လည်း သူ့အမျိုးအစားနှင့် သူအလွန်ကြီးမားသည်။ထိုတဇောင်းပင်များကို ခရီးသည်များက သောက်ရေအိုးစင်အဖြစ်အသုံးပြုကြသည်။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထိုတဇောင်းပင်များသည်မိုးရွာသည့်အခါတွင် မိုးရေများကို သူတို့၏ပင်စည်ထဲတွင် သိုလှောင်ထားကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မိုးရွာသည့်အခါတွင် ထိုအပင်များသည်ရေပြည့်ဝပြီးလျှင် ပင်စည်၌ရှိသော အမြောင်းများပျောက်၍ ပင်စည်များချောမွတ်နေသည်။တခါမိုးရေ သောက်ထားရလျှင် ထိုအပင်ကြီးများသည် မိုးသုံးနှစ်ဆက်၍ ခေါင်သော်လည်း မသေကြ။ ထိုတဇောင်းပင်များမှာ အမြင့်ပေ ၆၀၊ လုံးပတ် ၁၀-ပေထက် မပိုကြသော်လည်း သူတို့ပေါက်ရောက်ရာမြေအကျယ်အဝန်းမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းသဖြင့် သူတို့ကိုလည်းတနည်းအားဖြင့် အပင်ကြီး မျိုးသဲသို့ စာရင်းသွင်းလိုက်ချပေသည်။ ။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်ဆုံးသစ်ပင်သုံးပင်တွင် ဤပုံပါ ကာလီဖိုနီးယား ရက်ဝုပင်ကြီးလည်းအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

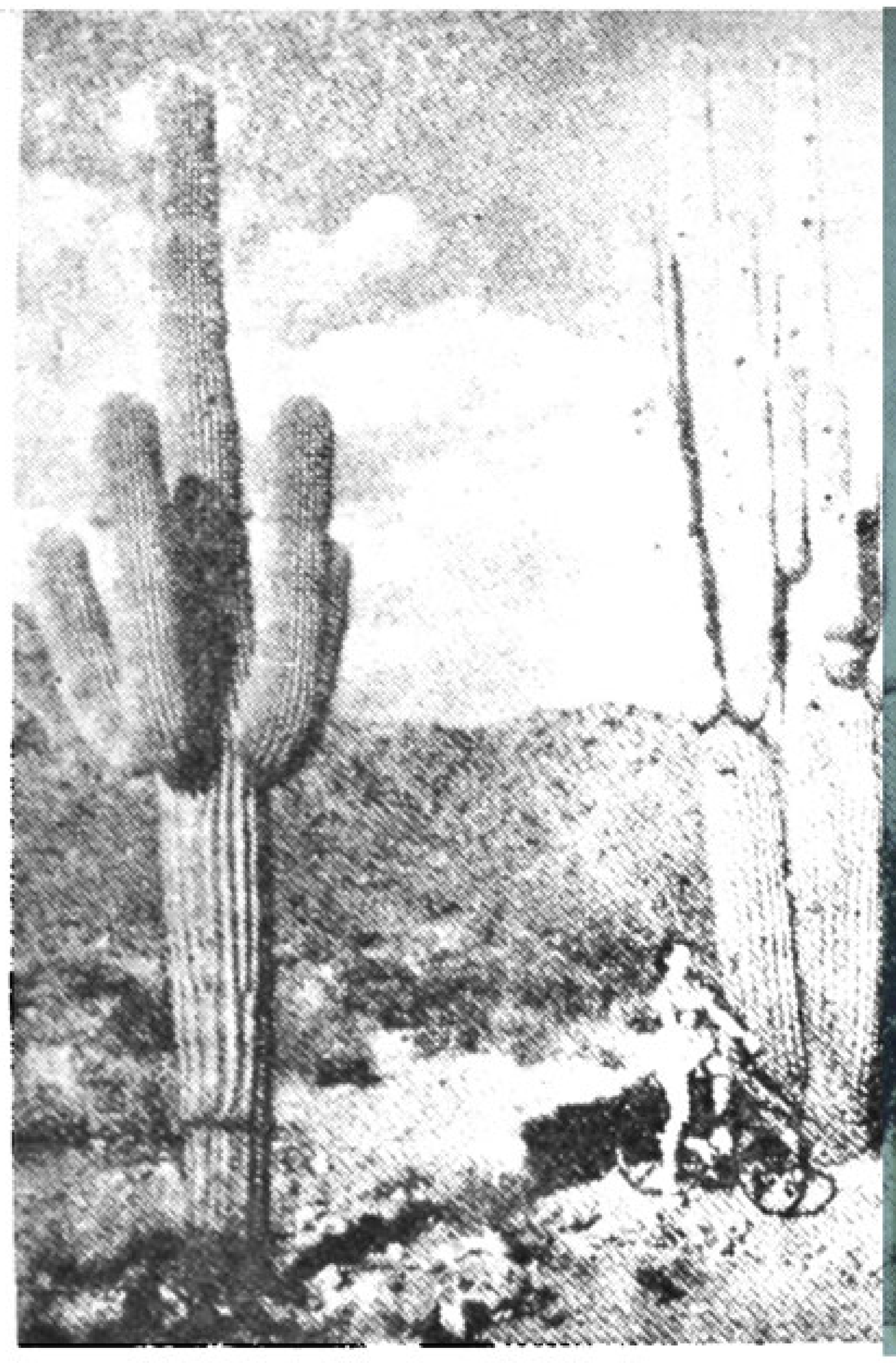

ဤပုံမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ အာရီဇိုးနားပြည်နယ် ၏ ရာမတဝေးခေါင်းပင်ကြီး နှစ်ပင်၏ ပုံဖြစ်သည်။

ဤပုံမှာ အာဖရိကတိုက် ရိုဒီးရှားပြည်ရှိ ဗာအိုဗတ်ပင်ကြီး ၏ပုံဖြစ်သည်။

သစ်ပင်

သစ်ပင်တို့သည် မြေကြီးအဖို့ များစွာအကျိုးကျေးဇူး ရှိလေသည်။ အေးသောသမပိုင်းဒေသ၌ လမုပင်များသည် ၎င်း မြေသြဇာဓာတ်ကိုဖြစ်ပွားစေသော အပင်များဖြစ်လေသည်။ အခြားသော အခြေအနေများတူညီကြပါက သစ်ပင်ပေါများသော အရပ်ဒေသတို့တွင် အပူချိန်သည် သစ်ပင်များကင်းမဲ့သော အရပ်ဒေသများမှာထက် ပိုမိုညီမျှ၍ ပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်းပိုမိုစိုစိုလေသည်။ သစ်ပင်တို့၏အမြစ်ရှည်တို့သည် ၎င်းသစ်ပင်တို့အား မြေအောက်ရှိရေကို စုပ်ယူနိုင်စေ၍ ကြီးမားသော သစ်ပင်တပင်သည် ရေခိုးရေငွေ့များစွာကို အပြင်သို့ ထုတ်နိုင်လေသည်။

တဖန် သစ်ပင်တို့သည် မြေကြီးသြဇာဖြစ်စေရေးတွင် များစွာ အရေးပါလေသည်။ သစ်ရွက်ဆွေးတို့သည် ရေခိုးရေငွေ့ကို စုပ်ယူသိမ်းထားနိုင်သည့် အကောင်းဆုံးသောမြေသြဇာဓာတ်ကိုဖြစ်ပွားစေလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရကား သစ်တောတို့သည် မိုးရေကို သိုလှောင်ထားနိုင်သောရေလှောင်ကန်ကြီးများသဖွယ် ဖြစ်နေကြလေသည်။

အကြိမ် နည်းသော်လည်း မိုးပြင်းထန်စွာရွာသွန်းလေ့ရှိသော သစ်တောမရှိသည့် အရပ်တို့တွင် တချပ်ပြည်၏အချို့သောအရပ်ဒေသများမှာကဲ့သို့ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း၊ မိုးခေါင်ရေရှားခြင်းတို့ ဖြစ်ပွားတတ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ သစ်ပင်တို့၏ အရေးပါပုံကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် သိရှိသဘော ပေါက်လာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

အထူးဆန်းဆုံးသော သစ်ပင်များအနက်တွင် ပါဝင်သော သစ်ပင်တို့တွင် အပူပိုင်းဒေသ၌ပေါက်ရောက်သည့် လမုပင်တမျိုးနှင့် ညောင်ပင်တမျိုးတို့ ပါဝင်လေသည်။

ထိုအပင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ အကိုင်းများမှအမြစ်များကိုမြေကြီးသို့ ထိုးဆင်းပေါက်ရောက်စေလေရာ အမြစ်များမှာ ပင်စည်များ ဖြစ်သွားမြန်ဂေလသည်။

စာပေအလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်စာပေကိုကြိုက်သနည်း။
ကိုယ်ရည်သွေးလို၊ ပလွှားလို၍
သူ့ကိုမုန်းတီး၊ အမျက်ကြီး၍
ပုတီးဖြူစင်၊ ပြစားချင်၍
ယဉ်ပေ့စိတ်ကူး၊ စာသံကျူးလည်း
စိတ်ကူးယဉ်မျှ သာမည။
လောက ကောင်းဆိုး၊ ကံသုံးမျိုး၏
ကျိုးပြစ်ချိန်လျှာ၊ အမြင်ပါ၍
မေတ္တာမျှ၊ အမြင်ပြ၍
ဘဝခြေခံ၊ စိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့်
ဖန်တီးပါမှ စာအလှ။

နေဉ်ကျော်

ကဗျာပြိုင်ပွဲ

ကဗျာပြိုင်ပွဲ အမှတ် (၂) အတွက် ယှဉ်ပြိုင်သူ(၇၄)ဦးရှိသည်။ယခင်လက ကဗျာပြိုင်ပွဲအမှတ်(၁)အတွက်ယှဉ်ပြိုင်သူ (၃၁၉)ဦး ရှိခဲ့သည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ စာမေးပွဲဖြေဆိုချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်နေ၍၎င်း၊ ထိုလထုတ်ရှေ့ဆောင် လူငယ် ဂျာနယ်များ နယ်သို့အချိန်မှီမရောက်ဘဲ နောက်ကျသွား၍၎င်း ယခုကဗျာပြိုင်ပွဲ အမှတ်(၂)တွင် ယှဉ်ပြိုင်သူ နည်းပါးသွားကြောင်းသိရသည်။ရှေ့လာမည့်ကဗျာပြိုင်ပွဲများတွင် မူမပြောင်းညီညွတ်ကာအများအပြားဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်မိပါသည်။

ယခု အမှတ်(၂) ပြိုင်ပွဲဝင် ကဗျာများကိုစိစစ်သောအခါ ယှဉ်ပြိုင်သူနည်းပါးသည်နှင့်အမျှအရည်အချင်းအားဖြင့်လည်း လိုနေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ များသောအားဖြင့်ဒွေးချိုးကို ထုံးနည်းမှန်အောင်မဖွဲ့ဆိုနိုင်ဖြစ်နေသည်။ တဖန် ဒွေးချိုးကိုထုံးနည်းမှန်အောင် ဖွဲ့ဆိုနိုင်ပြန်လျှင်လည်း ကဗျာ၏ အသက်ဖြစ်သော အကြောင်းအရာဘက်တွင် လိုနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူ (၇၄)ဦး ရှိသည်အနက် စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း) နှင့် စိမ်းလေးစန္ဒာတို့၏ ကဗျာ၂-ပုဒ်မှာ အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟုအဖွဲ့ကယူဆသည်။သို့ရာတွင် ပဌမဆု၊ ဒုတိယဆုနှင့် မလျော်ညီ။ တတိယဆု (ငွေ ၁၀) နှင့် နှစ်သိမ့်ဆု (ငွေ-၅) တို့ဖြင့်လျော်ညီသည်ဟူ၍အဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ပါသည်။

တတိယဆု

"စံပြလုပ်သား"

ပေါက်ဘူးကိုကိုင်၊
ချွေးဖြိုင်ဖြိုင်ငဲ ယိုစီးလို့၊
ခရီးချယ် မသာယာတဲ့၊
လမ်းတာကိုရှင်း။
အမျှားတကာ၊
သွားအလာ မခက်ခဲအောင်၊
ဇွဲဖက်ခါ၊ အားမာန်ပွားတယ်၊
လုပ်အားနှင့်ရင်း။

မန်ဝင်း (ပုတီးကုန်း)

စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း) ၏ကဗျာမှာ ဖွဲ့ဆိုရာ၌ ဒွေးချိုးစည်းနှင့်လည်းညီသည်။ ရှင်းလင်းပီသခြင်းလည်းရှိသည်။ သို့ရာတွင် ကဗျာ၏အသက်ဖြစ်သော အကြောင်းအရာမှာ ထူးခြားမှုမရှိ။ရိုးလွန်းစင်းလွန်းနေသည်။ စာလုံးပေါင်း နှင့်ပတ်သက်၍ 'ဇွဲဖက်ခါ'ကို 'ဇွဲဖက်ကာ'ဟု ပြင်ပါ။'ခါ'သည် အချိန်အခါကို ပြသောစကားဖြစ်သည်။ ထိုအခါ၊ ညအခါ၊ သောအခါစသည်တို့ကို 'ခါ'ဖြင့်ရေးရသည်။ 'ကာ'သည် ၍၊ပြီးလျှင်တို့နှင့်အနက်တူသည်။ သွားကာ၊ လာကာ စသည်တို့ကို ကာဖြင့်ရေးရသည်။

\+ \+ \+

နှစ်သိမ့်ဆု

လုပ်သားကြီး

စက်ရုံတွေမှာ
လုပ်ခါလေ အားကိုပေး
သူ့နာမည်ဂုဏ်ယူထားတဲ့
လုပ်သားတဲ့လေး။

တိုင်းပြည်တာဝန်
ကျေပွန်စွာသူဆောင်ရွက်

ဒေါင်းစ ဂဝါယာလုမ်းမှ
အိမ်လမ်းပြန်ယွက်။

ဆိုရှယ်လစ်ဘောင်
အောင်မြင်ရန်ကြိုးပမ်း
တို့မြန်ပြည်ကောင်းစားမှု
ပြုခဲ့ရှေ့တန်း၊

ကျောင်းသားကျောင်းသူ
နမူနာယူကြ
ကိုယ်ခဲ့အားကိုယ်ကိုးပါမှ
ကောင်းကျိုးကိုရ။ ။

မခင်သန်းမူ(စိမ်းလေးစန္ဒာ)
အမှတ် ၁၀-ဆေးရုံလမ်း
သထုံမြို့

စိမ်းလေးစန္ဒာ၏ ကဗျာမှာ ဒွေးချိုး ၃-ပုဒ်ကိုတွဲစပ်ဖွဲ့ဆိုထားသော ဒွေးချိုးအတွဲကဗျာဖြစ်သည်။ အကြောင်းအရာကောင်းမွန်ထိမိသည်။ ဖွဲ့ဆိုရာ၌ ဒွေးချိုးစည်းနှင့်လည်းညီသည်။ သို့ရာတွင် စကားအသုံးအနှုန်းနှင့် စီစဉ်ဖွဲ့ဆိုပုံတို့မပြေပြစ် ယင်းသို့မပြေပြစ်သဖြင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း မထိမိ။ ထို့ပြင် နေဒံအပိုဒ်ဆုံး ဒွေးချိုးပါ အချို နှစ်ပုဒ်မှာလည်းရှေ့ကဖွဲ့ဆိုထားချက်များနှင့်မညီညွတ်။ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်ဆုသာ ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ စိမ်းလေးစန္ဒာ၏ကဗျာကို အောက်ပါအတိုင်း ပြင်ဆင်ဖွဲ့ဆိုရသော် ထိမိကောင်းမွန် လာလိမ့်မည်ထင်သည်။

စက်ရုံများတွင်
လုပ်အားလျှင်သူပေး။
သူ့နာမည်ဂုဏ်မြင့်မားတယ်
လုပ်သားတဲ့လေး။

တိုင်းပြည်တာဝန်
ကျေပွန်စွာသူဆောင်ရွက်
ဒေါင်းစဂ်ဝါလုမ်းမှ
ပြန်မြန်းအိမ်ဘက်။

ဆိုရှယ်လစ်လူ့ဘောင်
ထူထောင်ရန်ကြိုးပမ်း။
တို့မြန်ပြည် တို့အကျိုးကို
သည်ပိုးလို့ထမ်း။
ကျောင်းသားကျောင်းသူ
နမူနာယူကြ။
လုပ်အားကိုချစ်မြတ်နိုး
ကောင်းကျိုးကိုရ။

စိမ်းလေးစန္ဒာ၏ကဗျာတွင် စာလုံးပေါင်းချွတ်ယွင်းချက် နှစ်ချက်ပါသည်။ 'လုပ်ခါလေ' မဟုတ်၊ 'လုပ်ကာလေ'မှ မှန်မည်။ 'ကြိုးပန်း' မဟုတ်။ 'ကြိုးပမ်း'မှမှန်မည်။

ယခုအပတ် ပြိုင်ပွဲဝင်ကဗျာများမှာ များသောအားဖြင့် ဒွေးချိုးကို စည်းနှင့်ညီအောင် မဖွဲ့ဆိုနိုင်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် စံနမူနာအပ်သော ဒွေးချိုး ၄-ပုဒ်ကိုတင်ပြပါသည်။ ယင်းတို့ကိုမည်သို့ဖွဲ့ဆို၍ မည်သို့ကာရန်ယူကြသည်ကို လေ့လာပါ။ အလွတ်လည်း ကျက်မှတ်ဆို ကြည့်ကြပါ။ ဒွေးချိုးကောင်းများကို ဖွဲ့ဆို နိုင်ပါလိမ့်မည်။

တောင်တောရယ်သာ
မာလာကင့်ဖူး
တပင်ကို နှစ်ပင်ရှက်တယ်
ကျေးငှက်ကမြူး။

ရှေးစာဆိုတဦး

* * *

ချိုးနှစ်ကောင်
ထနောင်း ပင်ညီနောင်က
လွမ်းဆောင်ကူချဲ့။
ပန်းတော်ဖြူ
ပင်မြက်နေဇာထူလှ
ဘိုးတောင်သူတဲ။

ရှေးစာဆိုတဦး

* * *

နှင်းဆီပွင့်

လယ်တောကပြန်
ပန်ချင်တယ် ခရေးဆိုလို့
မောင်ရှာကာပေး။
မနက်တုန်းဆီက
ကြော့ဆုံးကိုမောင်မြင်တော့
သူ့ဆံပင် နှင်းဆီပွင့်တွေနဲ့
ဂုဏ်တင့်တယ်လေး၊

မစိးသုဝဏ်

* * *

ဗေဒါလမ်း (၅)

မျိုင်းညီနောင်၊ **အတောင်ကဖြူဖွေး**။
ကမ်းစပ်ကိုကြည်
ကွင်းပြင်ကိုစားကျက် **ပြောင်းကြပေါ့**
ချောင်းအောက်ခွင် ပင်လယ်ဝမှာ
ဒီကြွပြီလေး။

ကနန်းမ ရွှံ့စိုစို၊ တကိုယ်လုံးနီထွေး။
တွင်းဝ လတာပြင်က
ရောပင် တွယ်ကာတက်လေပေါ့
တောင်ဘက်ခွင် ပင်လယ်စွန်းမှာ
ဒီတွန်းပြီလေး။

ပုစဉ်းကောင်၊ **အတောင်က ငွေမှေး**။
ကမ်းစပ် ကျူတရုံက
သူမလုံ သူခုန်ထွက်လေပေါ့
ဒီတက်ပြီလေး။

ဒီတက်ချိန်**တန်၊ ဆန်လာပေါ့ဗေဒါမန်း**
ကျူရိုးရှင် ကျူတံတီး **ဆီးကြိုလို့လွမ်း**။
မျိုင်းညီနောင်၊ **အတောင်ကဖြူဖွေး**။
ကမ်းစပ်မှာဝိုင်
သူ့လည်ဘိုင် ဇွတခုစောင်းနဲ့
ရေတံငါအစာမျှောင်းပြန်ပေါ့
ဒီညှောင်းပြီလေး။

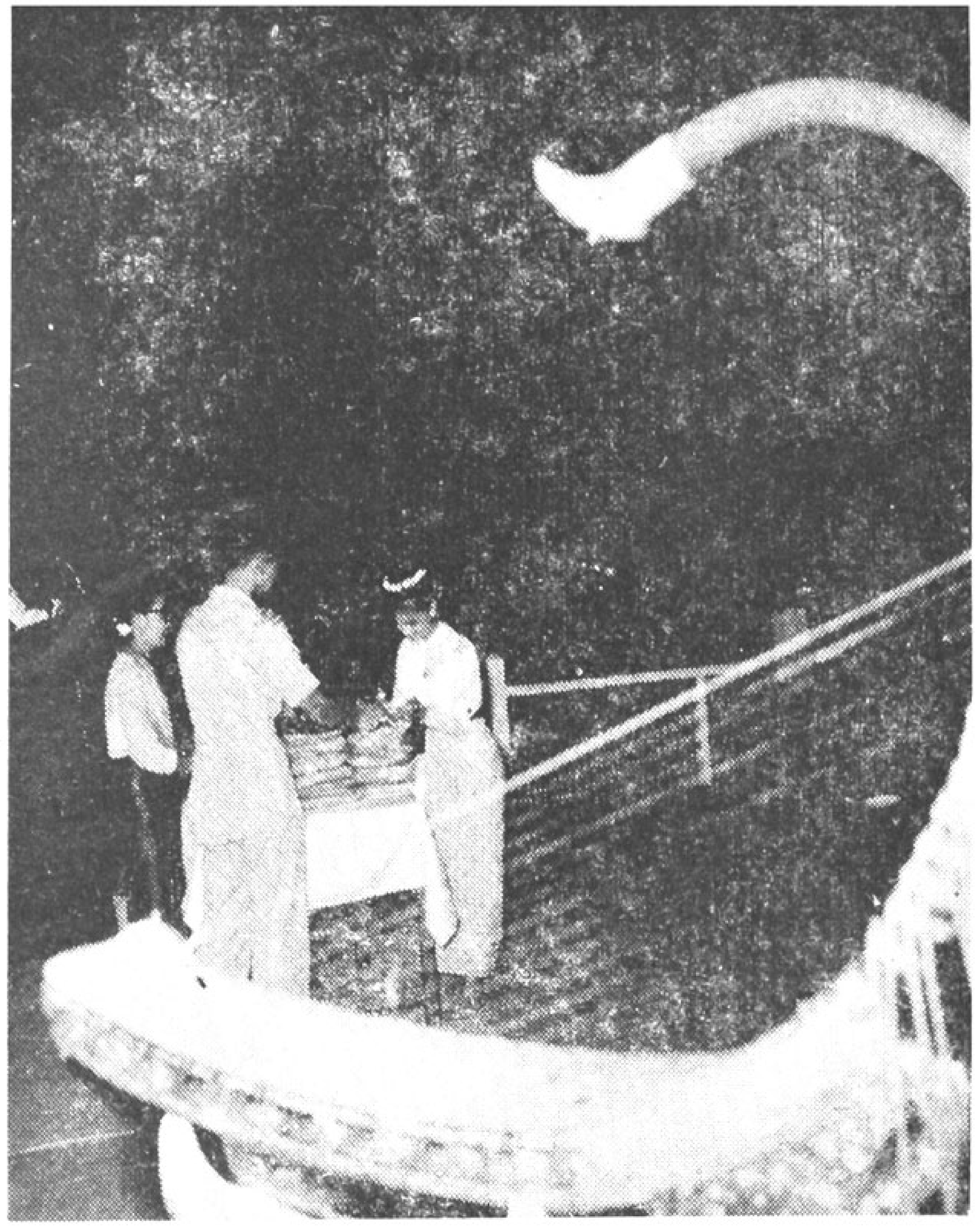

ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာ

အနုပညာယဉ်ကျေးမှုမရှိပါက လူမျိုးဟူ၍လည်းမရှိနိုင်၊ ထို့ကြောင့် လူမျိုးအပျောက်မခံရအောင် ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာကိုထိန်းသိမ်းရမည်။ သို့ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့်အတူ ခေတ်ပြောင်း ဆိုရှယ်လစ် ယဉ်ကျေးမှုများကိုလည်း ပွားများအောင် အားထုတ်ကြရပေလိမ့်မည်ဟု အဆိုအကသင် တန်း ကျောင်းဆင်းပွဲတွင်ယဉ်ကျေးမှုဌာန ပေါ်လစီညွှန်ကြားရေးဝန် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အေးကျော် (လေ)က ပြောကြားသွားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်ပညာ များကိုလည်း အဆင့် အတန်း မြင့်

ဒေါ်မေသစ် ဆုရနေစဉ်

အဆိုအက ကျောင်းဆင်းပွဲ ချီးပစဉ်

မားစေရန် အကယ်ဒမီဆုများပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှင့်ကြိုးပမ်းခဲ့ရာ ဆိုရှယ်လစ် ယဉ်ကျေးမှုအသိပညာနှင့် အကျင့်စာရိတ္တဖြူစင်ဆန့်ရှင်းမှုများကို ၁-နံပတ်ထား၍ ချီးမြှင့်အပ်ပါသည်ဟု ပြန်ကြားရေးဌာနအတွင်းဝန် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးတင်ထွန်း(လေ)က ပြောကြားခဲ့ပေသည်။

၁၉၆၄-ခုနှစ်၊ အကယ်ဒမီဆုများကိုဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံဆုအဖြစ် ဦးကျော်လုံးနှင့် ဒေါ်မေသစ် ဓာတ်ပုံပညာဆုကို ဦးဘကြည်ကရင်း အသီးသီးဆွတ်ခူးသွားခဲ့ပေသည်။

အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမိန့်ကြားသွားသည့်အတိုင်း ရှေ့ဆောင်လူငယ်ဂျာနယ်သည်လည်း ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာကဏ္ဍတရပ်ဖွင့်လှစ်၍ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာသတင်းများကို လစဉ်ဖော်ပြသွားနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းကြံဆလျက်ရှိပါကြောင်း သတင်းကောင်း ပါးအပ်ပါသည်။

ကိုယဉ်ကျေး

လူရည်ချွန်

လူရည်ချွန်တို့၏အိမ်ပြန်ခရီး

၁၉၆၅ ခုနှစ် လူရည်ချွန် လူရည်မွန်ကလေးများသည် ပညာရေးဌာန လူငယ်ရေးရာအဖွဲ့၏ ဦးဆောင် ကူညီမှုဖြင့် နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်များ အတွင်း အပျင်းလည်းပြေ၊ ပညာလည်းရ၊ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ များကို လက်တွေ့လေ့လာ သိရှိခွင့်ရခဲ့ကြပေသည်။

ဆိုရှယ်လစ် ပညာရေး စံနစ်သစ်ကား ကျောင်းသား လူငယ်များကို ဤသို့လျှင် လက်တွေ့ မျက်မြင် အကျိုးထူး အကျိုးမြတ်များကို ပေးစွမ်းဖန်ဆင်းခဲ့၏။

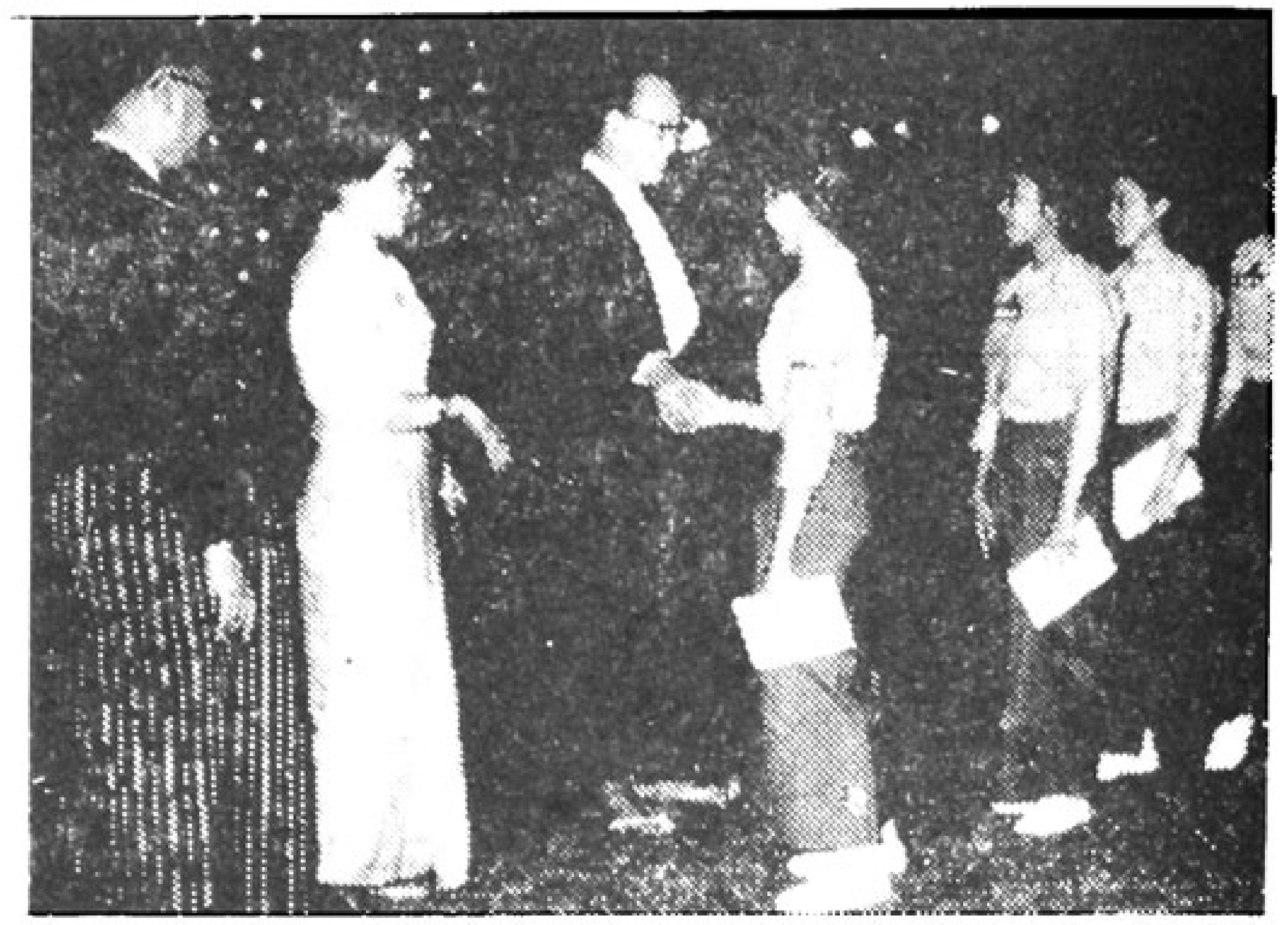

[illegible]ချုပ်ကြီးနှင့်ဇနီးတို့က ရင်းရင်းနှီးနှီး

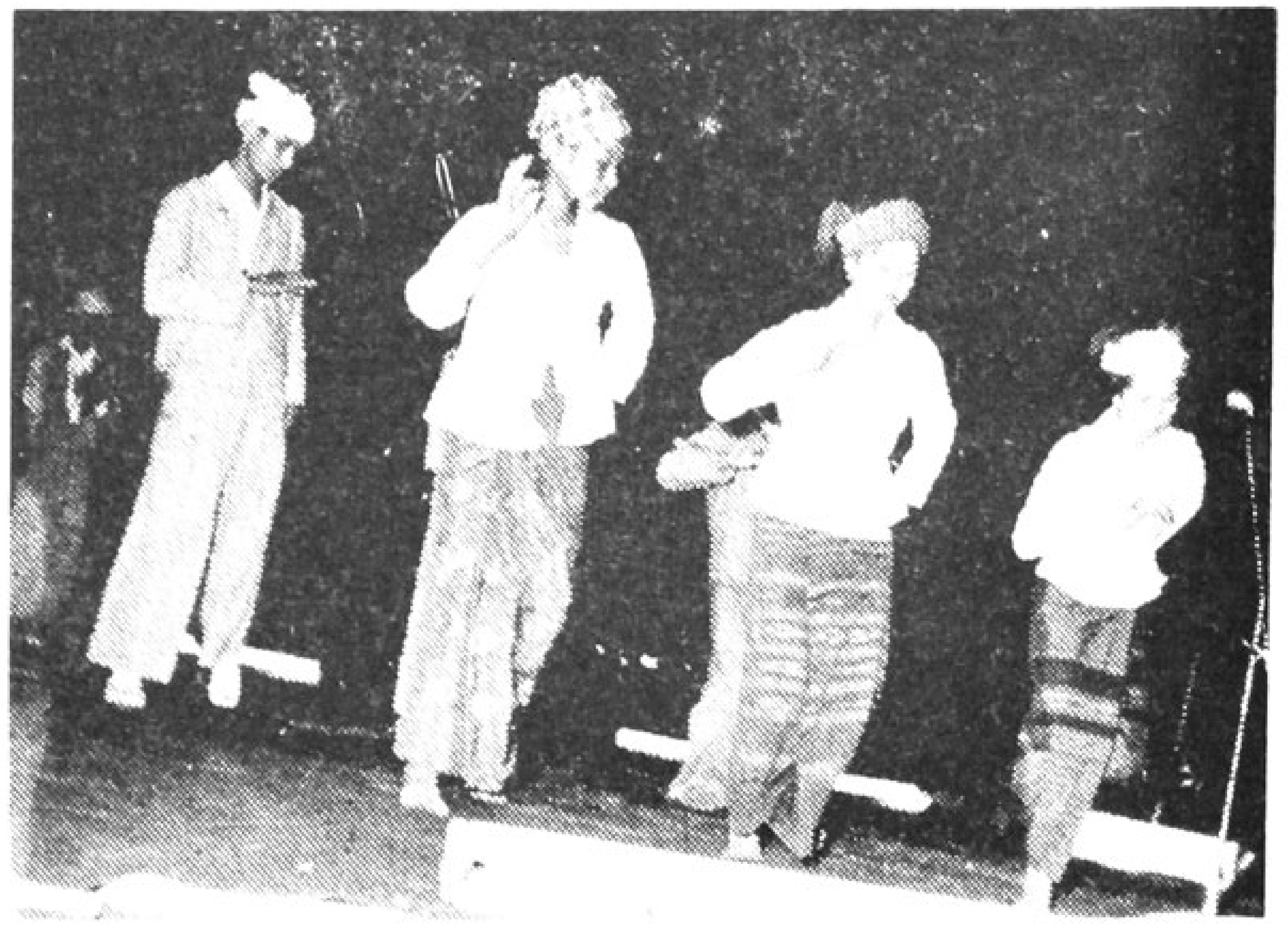

တိုင်းရင်းသားအကဖြင့် ဧည့်ခံကြစဉ်

ယခင်ခေတ်ဟောင်း ကျောင်းသားများ၏ ဘဝကားပညာရည် မည်မျှပင်ထူးချွန်နေစေကာမူ ငွေစမရှင်သူ လုပ်သားပြည်သူများ၏ သားငယ် သမီးငယ်များအဖို့ ယခုကဲ့သို့သော နွေရာသီ အပန်းဖြေစခန်းများသို့ တက်လှမ်းအပန်းဖြေရန် စိတ်ကူး စိတ် ●သနတ်ပစ်သင်တန်း ထိုစခန်း

မေဒေး
ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့

ရှေ့ဆောင် မောင်မယ်တို့ နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် ခုလိုမေလ ၁-ရက်နေ့တိုင်းမှာ 'မေဒေး'၊ 'မေဒေး' ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံတွေကို နားလျှံအောင် ကြားရပေလိမ့်မယ်။

အလုပ်သမား အောင်လံကြီးတွေ တဝင့်ဝင့်နဲ့ စုဝေး စီတန်းလှည့်လည်ပွဲကြီးတွေ၊ စည်းဝေး ဟောပြောပွဲကြီးတွေ၊ ပြဇာတ်ကဇာတ် အငြိမ့်သဘင်နဲ့ ပျော်ရွှင်ပွဲတွေ မြိမ့်မြိမ့်သဲသဲ အောင်ပွဲတွေဆင်တဲ့ပွဲလမ်းသဘင် ကြီးတွေကိုလဲ မြင်တွေ့ဘူးကြပေလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် မေဒေး ဆိုတာဘာလဲ ဘယ်လူမျိုးရဲ့ဘာသာစကားလဲ။

ဒါကြောင့် ကိုကြီး အယ်ဒီတာ က သက်ဆိုင်ရာမှတ်စုမှတ်တမ်းတွေထဲကရှာဖွေမှီးငြမ်းပြုပြီး အကျဉ်းချုပ်ဖော်ထုတ်တင်ပြအပ်ပါတယ်။

မေဒေး May Day မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာဝေါဟာရဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်ခုနှစ် သက္ကရာဇ် အရေအတွက်တနှစ်တာ ၁၂ လ၏....

၁။ ဇန်နဝါရီ

၂။ ဖေဖေါ်ဝါရီ

၃။ မတ်

၄။ ဧပြီ

၅။ မေလတွင် ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အမေရိကန်အလုပ်သမားအရေးတော်ပုံတခုကိုအစွဲပြု၍မေဒေးနေ့ဟုသတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအမေရိကန်အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ အလုပ်သမားများ ၈-နာရီအလုပ်ချိန် အောင်ပွဲခံခဲ့ရသောကြောင့် အလုပ်သမားနေ့ဟူ၍ တကမ္ဘာလုံးကအသိအမှတ်ပြုကြသည်။

ထို'မေဒေး'

အလုပ် သမားနေ့ ဖြစ်ပေါ် လာပုံမှာခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၉၀-ခုနှစ် မေလ ၁-ရက်နေ့ မတိုင်မီက ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အလုပ်သမားအားလုံးတို့သည် ၂၄-နာရီရှိသည့် တနေ့တာတွင် ၁၄ နာရီမှ ၁၆-နာရီ၊ ၁၈-နာရီမှ ၂၀-နာရီအထိ အလွန်ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရသည်။

ဤသို့ အချိန်နှင့်မမျှ အိပ်ရေးဝအောင်ပင် အိပ်ချိန်အနားယူချိန်မရခဲ့ရသည့်ဖိစီးနှိပ်စက်ခိုင်းစေမှုကြီးများအား ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၀၆ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည် ဖီလာဒဲလ်ဖီယားဘိနပ်ချုပ် အလုပ်သမားများက စတင် သပိတ်မှောက် ဆန္ဒပြတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ စတင်ဆန္ဒပြ တိုက်ပွဲ ဝင်စဉ် သပိတ်ခေါင်းဆောင် အမြောက်အမြား ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသည်။ ထိုအမှုကြီးကို ရုံးတင်စစ်ဆေးနေခိုက်မှာပင် အလုပ်ရှင်များက အလုပ်သမားများကို ၁၉-နာရီမှ နာရီ ၂၀ အထိ တိုးတက်ခိုင်းစေခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုအရေးအခင်းများမှ အစပြု၍အလုပ်သမားထုကြီး အုံကြွပေါက်ကွဲကာ တနေ့လျှင်အလုပ်ချိန် ၁၀ နာရီသာ ခိုင်းစေ လုပ်ကိုင်ရန် ကြွေးကြော် တိုက်ပွဲ ဝင်ကြသည်။ ဆန္ဒပြကြသည်။ ထိုသို့ ဘိနပ်ချုပ် သမားများမှ အစပြုလိုက်သော သပိတ်ကြီးသည် အင်္ဂလန်၊ ဩစတေးလီးယား၊ ဂျာမဏီ၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှစသည်အထိ ကူးစက်ပြန့်ပွား သွားခဲ့လေသည်။ ထိုတောင်းဆို တိုက်ပွဲဝင်မှုသည် ၁၈၃၇-ခုနှစ်တွင် တနေ့လျှင် အလုပ်ချိန် ၁၀-နာရီသာ ခိုင်းစေရမည်ဟူသည့် ဥပဒေပြု သတ်မှတ် ပေးခဲ့ရသည်အထိ အောင်မြင်မှုကိုရရှိစေခဲ့သည်။

ထိုနောက် ကားမတ်(စ်)၏ "အလုပ်ချိန်" ကျမ်းကိုဖတ်ရှုလေ့လာ အခြေခံ၍ တနေ့လျှင် ၈ နာရီမျှသာ ခိုင်းစေလုပ်ကိုင်ရန်သပိတ်မှောက်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲကို ၁၈၈၆-ခု မေလ ၁-ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ရန် ကြိုတင်မြော်မှန်းပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ကြိုတင်မြော်မှန်းပြင်ဆင်တိုက်ပွဲဝင်သည့် တိုက်ပွဲများတွင် အမေရိကန် ချီကာဂိုမြို့သပိတ်တိုက်ပွဲတွင် အလုပ်သမားထုနှင့် ရဲအဖွဲ့ဝင်များ အပြန်အလှန်ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ရ

စာမျက်နှာ (၃၀) သို့

(၁)

သူတို့တွေ၏မျက်နှာပြည့်ပြည့်ကလေးများသည် အပြုံးဖြင့်မှည့်ရွှမ်း၍ပွင့်လန်းနေကြပေသည်။

ငြိမ့်ငြိမ့်ဝဲသော အသံများဖြင့်ပြောဆိုနေကြသော သူတို့၏ စကားလုံးကလေးများကိုကျွန်တော်သည်အာရုံစိုက်၍ နားထောင်ရင်း သူတို့နှင့်အတူ လန်းဆန်းကြည်လင်စွာ ရောနှောမိပေတော့သည်။

သူတို့ကား ကျွန်တော်တို့၏ ညီငယ်ညီမငယ်ကရင်အမျိုးသားကျောင်းသားကျောင်းသူကလေးများပင်တည်း။

ရွှေကျင်မြို့နယ်နှင့် ကျောက်ကြီးမြို့နယ်မှ ကရင်ကျောင်းသား ကလေးများသောအလှကိုပေါ်လွင်စေသည်။ မြို့ကြီးပြကြီးနှင့်ဝေးကွာသော တောရပ်ဒေသတွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ကလေးများပင်ဖြစ်သော်လည်း မိရိုးဖလာ ရိုးသားမှုအစဉ်အလာအရ သူတို့တွေ၏ မျက်နှာကလေးများသည် သန့်စင်ကြည်လင်လှပေသည်။ စိတ်ဓာတ်၏ သရုပ်သည် ရုပ်သဏ္ဍာန်တွင် ထင်ဟပ်ခြင်းပင်ဟု တွေးထင်လိုက်မိ၏။

(၂)

လေ့လာရေး ကျောင်းသား များအားနှုတ်ဆက်ညှိခံပွဲသို့ တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင်အလယ်ပိုင်းတိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးတင်ဦးကိုယ်တိုင်တက်ရောက်သည်ကိုတွေ့ရသည်။တိုင်းမှူးနှင့်အတူဒုတိုင်းမှူး၊

လက်တွေ့ လေ့လာ၍ လက်တွေ့သိခဲ့ကြပြီ

ရန်ကုန်သို့ လေ့လာရေး ခရီးထွက်လာကြသည်ဟူသော သတင်းကို သတင်းစာအလုပ်သမား တဦးအနေဖြင့် သိရကတည်းကပင် ကျွန်တော်သည် သူတို့နှင့်တွေ့ဆုံရန်ကြံစည်ထားသည်။

သို့သော် မအားမလပ်သော အချိန်များကြောင့် လေ့လာနေစဉ် ရက်အတွင်းသွားရောက် တွေ့ဆုံခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက် ညှိခံပွဲတွင်သာဆုံမိရတော့သည်။

နှုတ်ဆက်ညှိခံပွဲကို ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့ညဖ နာရီခွဲအချိန်တွင်ရန်ကုန်မြို့၊ပြည်လမ်း လူရည်ချွန် စခန်း (တကောင်းဆောင်မြက်ခင်းပြင်)၌ကျင်းပသည်။

ရဲရဲနီသောသင်တန်းဝတ်စုံများနှင့်ပြုဝင်းသော အသားအရည်ကလေးများ ကညီငယ်မညီငယ်များ၏ နုနယ် ပျိုမျစ်ပညာရေးဌာန အတွင်းဝန်၊ လူငယ်ရေးရာဌာန အကြီးအကဲများကိုပါ လိုက်လံသောအပြုံးများဖြင့်တွေ့ဆုံရသည်။

"တောင်ပေါ်မှာ လမ်း ပန်း ဆက်သွယ်မှုညံ့ဖျင်းလို့ဖွံ့ဖြိုးရေး လုပ်ငန်းတွေဆုတ် ယုတ်နေသလို မြေပြန့်မှာလဲ စီးပွားရေးမဖွံ့ဖြိုးသေးလို့တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးသင့်သလောက်မဖွံ့ဖြိုးသေးတာတွေ့ရတယ်။

တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတွေအားလုံး ဥမကွဲ သိုက်မပျက် စည်းလုံးညီညွတ်မှ တိုင်းပြည် ရပ်တည်နိုင်မယ်။ ဒါမှသာ တိုင်းပြည်ရဲ့ မနေအင်အားမှာလဲပြည့်ဖြိုးလာမယ်၊ ကာယ ဉာဏ လုပ်သားတွေကလဲ လုပ်အားပေးနိုင်သမျှပေးပြီး အလုပ်လုပ်သလောက်အကျိုးခံစားနိုင်ကြမယ်။ သဘောကတော့ ဝိုင်းလုပ် ဝိုင်းစားသဘောပါဘဲ။

တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေးနဲ့လုံခြုံရေးတာဝန်တွေကိုလဲတိုင်းရင်းသားအားလုံးညီညွတ်စွာလုပ်ဆောင်ကြရမယ်။

တိုင်းရင်းသားအားလုံးမှာ မလေ့ဘာသာ စကားယုံကြည်မှုတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်သီးခြား လုပ်နိုင်ခွင့်ရှိရပါမယ်။ အတူတူလုပ်ဖေါ်လုပ်ဖက်တွေ အဖြစ်သက်တွဲ လုပ်သွား ကြမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်"

ဟူသော တိုင်းမှူး၏ အားရဝမ်းမြောက်ဖွယ် နှုတ်ဆက်စကားကို လေ့လာရေးကျောင်းသားများကစူးစိုက်စွာနားထောင်နေကြသည်။ အိုမင်းလှပြီဖြစ်သော ကရင်ဆရာကြီး တယောက်ကမူခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ကျေနပ်ပြုံးကြီးပြုံး၍နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးတင်လိုက်ပုံကိုဖြင့် မပြောပြတတ်ပါဘူးဗျာ၊ ပြောရ

မယ်ဆိုရင်ဖြင့် ကျေးဇူးအပေါ်ကျေးဇူးတွေထပ်တင်လိုက်ပါတယ်လို့ ဘဲပြောရပါမယ်"

ကျောက်ကြီးမြို့နယ် ဒေသန္တရလေ့လာရေးအဖွဲ့ ကိုယ်စား ဆရာဦးလုံးကသူတို့၏ကျေးဇူးတင်ပုံကို ရိုးရိုးစင်းစင်းပြောကြားသွားပေသည်။

ထို နောက် က ရင် ကျောင်း သူကျောင်းသားကလေးများ၏ သီချင်းသံသာသာကို ကြားရပြန်သည်။ ကရင်ဘာသာဖြင့်သီဆိုခြင်း မို့ အဓိပ္ပာယ်ကိုနားမလည် သော်လည်း သာယာသောဂီတသံက ဆွဲခေါ်သွား၍သူတို့၏သီချင်းသံတွင် နစ်မြောနေမိပေသည်။

တဖန်ရန်ကုန်မြို့ရှိ မြို့ခံကရင်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများက သီချင်းဆို၍ ပြန်လည် ဖျော်ဖြေပြန်သည်။

"ပျော်မျှော်ရှင်ရှင် လူမျိုးပေါင်းစုံ စွာ...." ဟု အစချီ၍ တိုင်းရင်း သားစည်းလုံးညီညွတ်ရေး အတွက် ဦးတည်သော သီချင်းသံကို ကျွန်တော်တို့သည် ညွတ်နူးသော ရင်ထဲမှ လှိုက်လှဲသော ခံစားစိတ်ဖြင့် နားဆင်ရပေသည်။

(၃)

ကျွန်နော်တို့ တောင်ပေါ် ဒေသမှာ ကလေးသူငယ်တွေရဲ့ နေထိုင်မှုဘဝက အတော်ကိုဝမ်းနည်းစရာအခြေအနေမှာ ဘဲရှိပါသေးတယ်၊ ခုလိုမြို့ကြီးပြကြီးမှာ တိုးတက်နေပုံတွေကို လာပြီး ကြည့်ရှု လေ့လာခြင်း အားဖြင့် ကျွန်နော် တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးနေပုံကိုသူတို့ တွေ သိနားလည်ပြီး ကြိုးစားချင်စိတ် တွေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်"

ကျောက်ကြီးမြို့နယ် ဘောကထာရွာ အလယ်တန်းကျောင်းမှဆရာစောစေးမူး ကကျွန်တော့်အား ပြောပြသည်။ ဆရာစောစေးမူးမှာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် ဥပစာသိပ္ပံ(က)တန်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီး တောရပ်ဒေသသို့ပြန်၍ စေတနာမွန်ဖြင့် လုပ်အားပေးနေသော ခေတ်ပညာတတ် ကရင်အမျိုးသားလူငယ်ဖြစ်သည်။ ဆရာစောစေးမူးသည် သူချစ်မြတ်နိုးသော ကရင်လူငယ်ကလေးများ၏ ဗဟုသုတ လေ့လာရေးခရီး ကျယ်ပြန့်လာခြင်းကို များစွာ အားရနေပုံရပေသည်။

ရွှေကျင်မြို့နယ် ဟသ်ာဝဲရွာကျောင်း ဆရာကြီးဆရာလုံးကမူ "အရင်ကဘာ မသိညာမသိနဲ့ တဖက်စကားတွေယုံပြီး အထင်အမြင်လွဲခဲ့ကြတာကို ယူကျုံးမရ ဖြစ်စရာပါဘဲ၊ ခုလို လေ့လာရေးခရီး တွေထွက်ပြီး၊ ညီအကို ဗမာလူငယ်တွေ ရဲ့ သဘောကို အမှန်အတိုင်း သိရတော့ ကြားထဲကခြားထားတဲ့ နံရံကြီးကွာကျ သွားပါပြီ"ဟု ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးပြောဆို လေသည်။

"သူက တော့ ဒေါ်နော်မယ်ခင်၊ သရက်ချောင်းရွာ မူလတန်းကျောင်းက ဆရာမကြီးဘဲ"ဟုကျွန်တော့်အားကရင် ဆရာဆရာမများနှင့်တွေ့ဆုံပေးသူအထူး မူလတန်းပြ ဆရာကိုကြည်မောင်က မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဆရာကိုကြည်မောင်မှာ ဘွဲ့ရ မူလတန်း ဆရာဖြစ်ပြီး ကရင်ကျောင်းသားများအား ရန်ကုန်မြို့လေ့လာရေး ခရီးတလျှောက် လိုက်လံပို့ဆောင်ကူညီခဲ့သူ လူငယ်ရေးရာ ဌာနမှ ဗေါလံတီယာတဦး ဖြစ်သည်။

"ဒေါ်နော်မယ်ခင်ခင်ဗျား၊သည်က ဆရာက ဆရာမကြီးတို့ရဲ့ လေ့လာရေး ခရီးအပေါ် ဘယ်လို ခံစားမိတယ်ဆိုတာ သိပါရစေဆိုတာနဲ့...."

"ဩ....ဟုတ်တာပေါ့၊သိပ်ပျော်စရာ ကောင်းတဲ့ခရီးစဉ်ပါဘဲ၊ကလေးတွေက တော့ ပျော်လိုက်တာပျော်လိုက်တာနဲ့ ပြောမဆုံး ဖြစ်နေကြပါတယ်၊ ဟိုပြန်ရောက်ရင်လဲကြွားရအုံးမယ်ဆိုပြီး ဒီက လေ့လာရတဲ့နေရာတိုင်းစေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ကြတာဘဲ" ကိုကြည်မောင် ၏ စကားဆုံးမိပင် ဆရာမကြီးက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ တုံ့ပြန်ပြောဆိုသည်။

"သူတို့စိတ်အဝင်စားဆုံး နေရာတွေကတော့ရက္ကန်းရုံကြီး (ဆမိုင်းချည်စက်) နဲ့၊ဖန်မြေမှန်မြေပါဘဲ၊ ကလေးတွေဗူးပေါင်းမှုတ်သလို ဖန်တွေကို လိုသလိုပုံသွင်းယူတာ တွေ့ရတော့ ကလေးတွေက ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားကြတယ်၊ စက်ရုံတွေ ရောက်တော့လဲ အားလုံး စက်အားနဲ့ ချည့်လုပ်ကိုင်သွားတာကြည့်ပြီး နောင်ဆိုထမင်းတောင် စက်နဲ့ များ စားနေရ မလားလို့ ထင်မိတယ်"ဟု ဆရာမကြီး ကရယ်ရယ်မောမော ပြောပြသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်နော်မယ်ခင်အား နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် တိုင်းခွဲအမှတ် ၁၄ မှကေဒါသင်တန်းဆင်း ရဲဘော် စောစိန်တုပ်တို့ စားပွဲသို့ ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

ရဲဘော် စောစိန်တုပ်မှာ ကျောက်ကြီးမြို့နယ်တွင် စည်းရုံးရေးတာဝန်ကျသူဖြစ်ပြီးကရင်ကျောင်းသားတို့၏ လေ့လာရေးခရီးတွင် ကူညီလိုက်ပါသူ ဖြစ်သည်။

"သွေးချင်းနီးကြပေမဲ့ မီးဝေး ချိတ် ပမာဆိုသလိုနီးနီးစပ်စပ်မနေကြရတော့ ကလေးတွေက စိမ်းနေကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုလိုလေ့လာရေးခရီးတွေ ထွက်ပြီးညီအကိုချင်း ရင်းရင်းနှီးနှီးတွေ့ရတာ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်။ ဒီလူငယ်ရေးရာ ရဲဘော်တွေရဲ့ ကူညီစောင့်ရှောက်ပုံကတော့အပြစ်ဆိုစရာလုံးဝမရှိသလောက်ပါဘဲ၊ တိုင်းမှူးမိန့်ခွန်း ပြောသွားသလိုဘဲမကြာမကြာခုလို လေ့လာရေးခရီး ထွက်နိုင်ဘို့ကြိုးစားရပါမယ်" ဟူသော ရဲဘော် စောစိန်တုပ်၏ စကားကို ကျွန်တော်သည် ခေါင်း တဆတ်ဆတ် နှင့် ထောက်ခံမိပေသည်။

(၄)

လေ့လာရေး ကရင် ကျောင်းသားများကား ပြန်ကြလေပြီ။

သူတို့နှင့်အတူ ကျေနပ်မှုနှင့်သံသယကင်းရှင်းမှုများကို သယ်ဆောင် သွားမည်သာဖြစ်ကြောင်းကျွန်တော်တို့လုံးဝယုံကြည်ပါသတည်း။ ။

မောင်ဝံသ

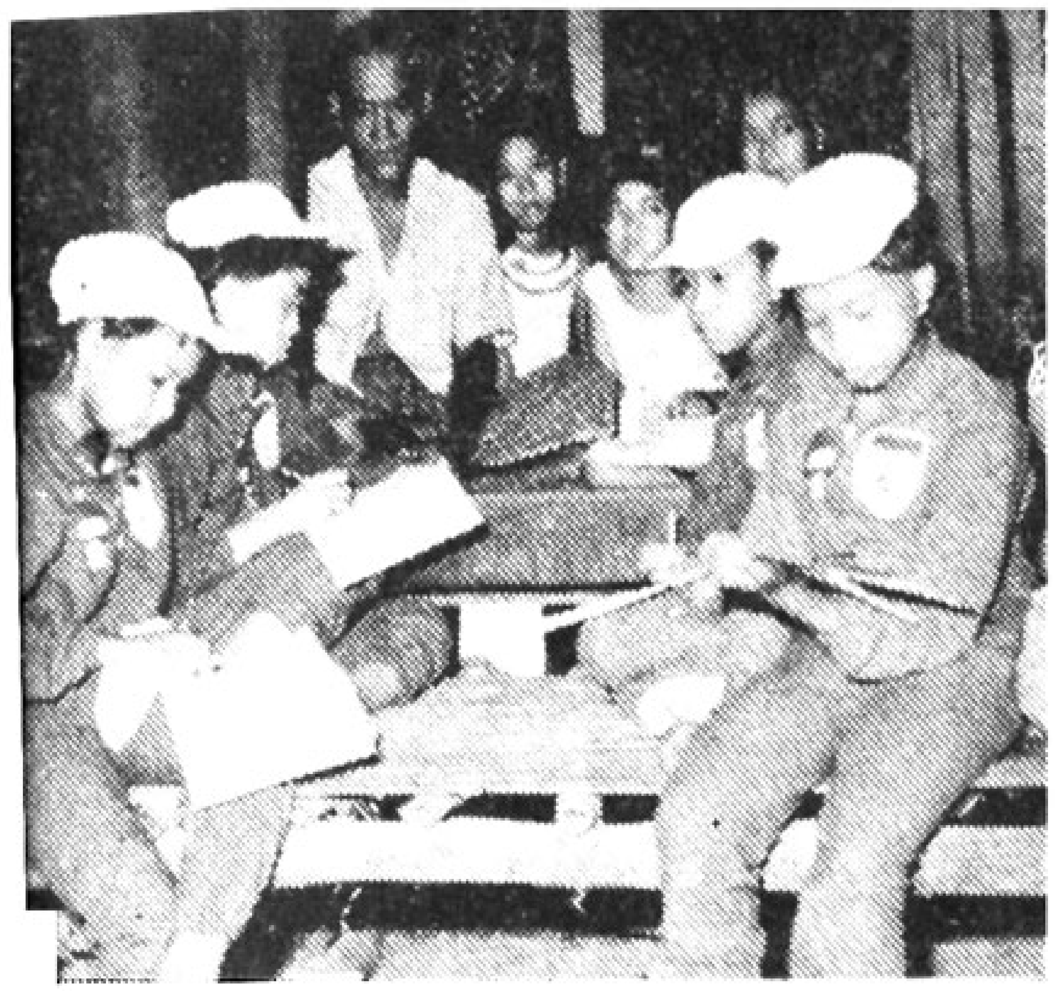

ခေတ္တရာမှ ဂျူညီကြ

ပြန်ကြားရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဌာနတာဝန်ခံက ရင်းနှီးစွာ ဧည့်ခံစဉ်

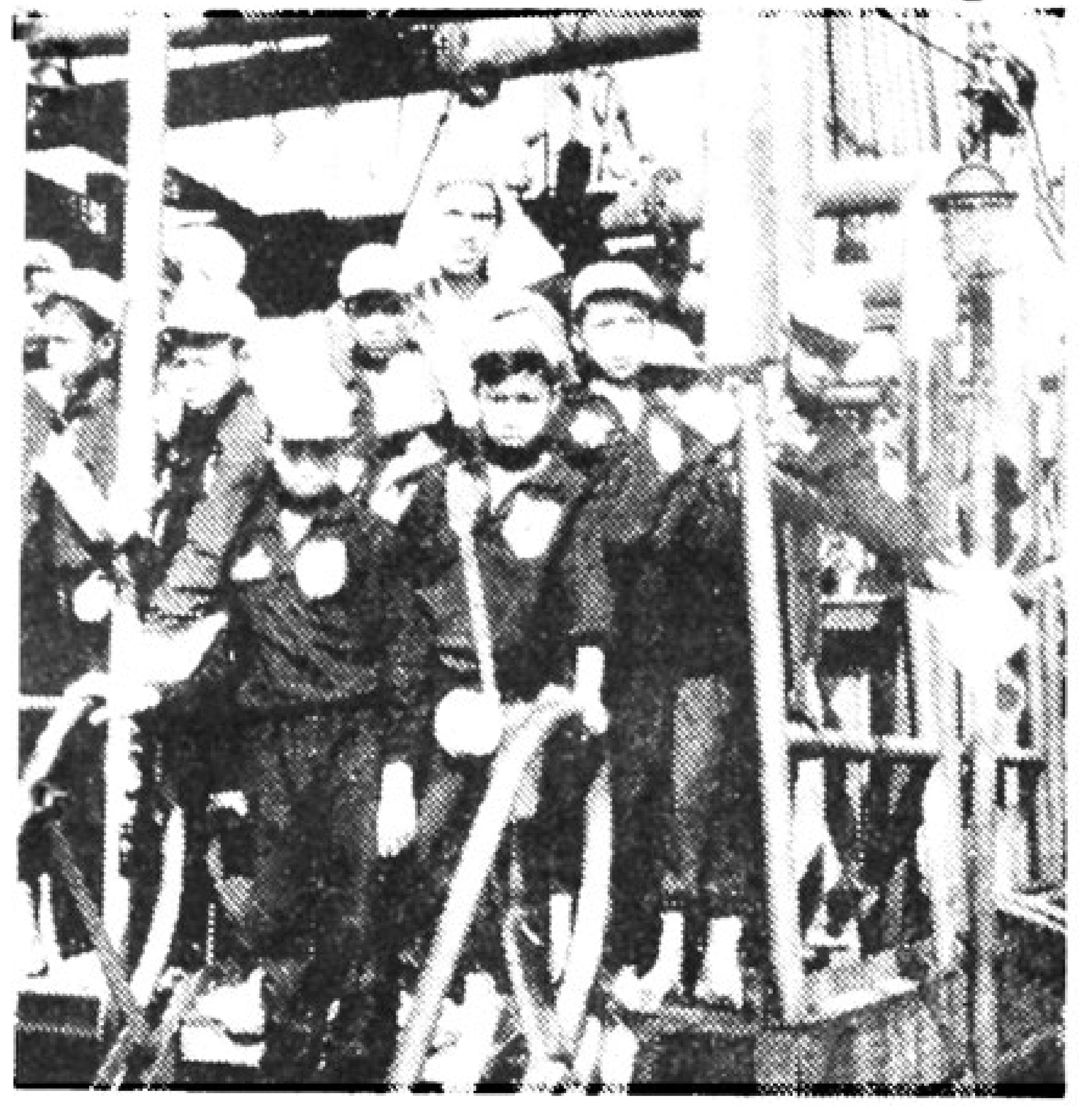

'ဆင်းမရေနံလေ့လာဟန်

သန်း 'အိမ်မက် ခန်း က လေးမျှပင် ထည့်၍မက် နိုင်ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

ယခုမူကား သူတို့က လေး တွေသည် စာသင်ခန်းများအတွင်း တနှစ်တာကြိုးပမ်းထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုများကိုအပန်းဖြေနားနေခွင့် ရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ အားသစ် အင်သစ်ပြည့်ဖြိုးမှုများအပြင် စာတွေ့မှ လက်တွေ့ အဖြစ် မိမိအမိနိုင်ငံ၏ နယ်မြေ အနေ အထား ခရီးလမ်းပန်း အဆက် အသွယ် ထွက်ကုန်လုပ်ငန်းများကို လေ့လာသိရှိခွင့်ရရှိကြသည်။ သို့ရရှိခဲ့ကြသည်နှင့် အမျှ အနာဂတ် ပညာရည် ပြည့်ဝသည့်အခါဘိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး အကျိုးတို့ကို စွမ်းစွမ်းတမန်သည်ပိုး လိုစိတ်များ ပွားများကိန်းအောင်း လာစေမည်မှာ အငြင်းပွားစရာ မလိုတော့ပါပေ။

မောင်ရည်မွန်

ပညာရေးဌာနတာဝန်ခံကတံဆိပ်ပေးအပ်စဉ်

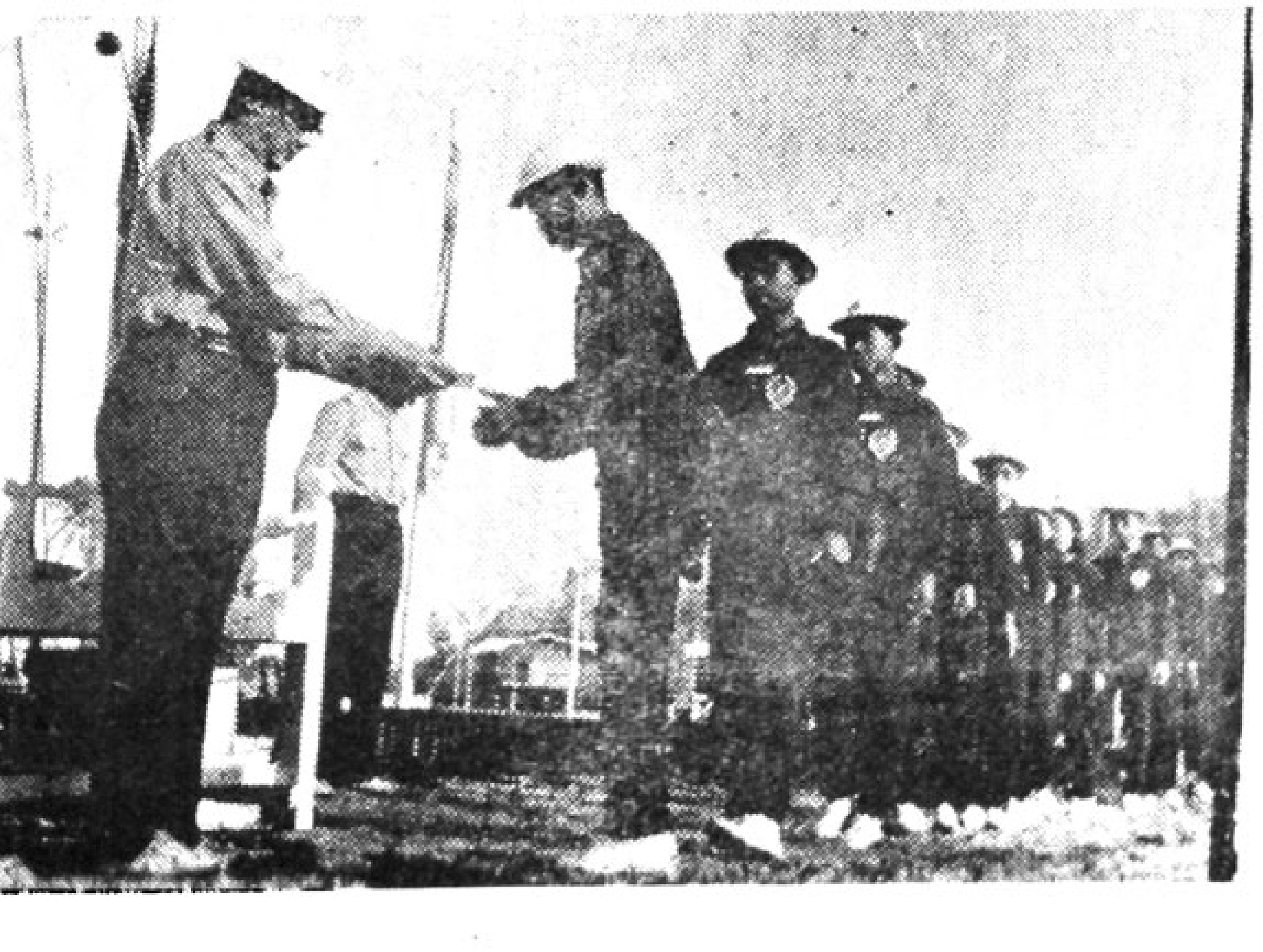

ယဉ်ကျေးကဟန်ခါသင်းကြွန်

သင့်ပြဿနာ အဖြေရှာ

ကဲ-ဒီတပတ်တော့ သတင်းစာတွေမှာ ဆိုရှယ်လစ် တိုင်းပြည် ပီပီ တိုင်းပြည်ရဲ့ သားကောင်း သမီးကောင်း လူရည်ချွန်တွေကို ပေလီ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းတို့ အင်းလေးကန် စခန်းသာတို့ကို ပို့ဆောင် အပန်းဖြေ စေတဲ့ အပြင် တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ ဇနီးတို့ကိုယ်တိုင် ထမင်းစားပွဲကြီးများနဲ့ ဧည့်ခံဂုဏ်ပြုတဲ့ သတင်းတွေ တိုင်းပြည်မှာ ဝေဆာပေါ်လွင် သွားလို့ ထင်ပါရဲ့ကွာ၊ အဲဒီလူရည်ချွန် တွေကို အားကျ ဂုဏ်ယူတဲ့စိတ်နဲ့ လူရည်ချွန် ရွေးချယ်ပုံ ရွေးချယ်နည်းကို သိချင်တဲ့ ပြဿနာလွှာတွေ ရာလိုက် ချီလာတော့တာပါဘဲ။

ဒီလူရည်ချွန် ရွေးချယ်ပုံ ရွေးချယ်နည်းကို ရှေ့ဆောင် လူငယ် ဂျာနယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၇၊ ဖေဖေါ်ဝါရီလထုတ်မှာ ဖေါ်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကနေ့လဲ ကျောင်းသား လူငယ် ရာပေါင်းများစွာက သိလိုကြတဲ့ အတွက် ထပ်မံဖေါ်ပြအပ်ပါတယ်။

လူရည်ချွန် ဖြစ်ရန် ပထမဆုံးပညာရည်ချွန်သူ ဖြစ်ရမယ်။ဒီနေရာမှာ ပညာရည်ချွန်သူဆိုတာ ကိုယ့်အတန်း ကိုယ့်ကျောင်း၊ ကိုယ့်မြို့ကလေး အတွင်းမှာ သာမက၊ ကိုယ့်ခရိုင်ထဲက အတန်းတူ ကျောင်းသားများ အထဲမှာ အတော်ဆုံးဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒီလိုပညာရည်ချွန်ဆုတခုထဲနဲ့လဲ လူရည်ချွန်မဟုတ် သေးဘူးကွယ့်၊ ပညာကတော့ချွန်ပါရဲ့၊ အားခွန်ကမရှိ၊ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံသူကလေး ဖြစ်နေပြန်ရင်လဲ အများနဲ့ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်ရာမှာ ဦးဆောင်နိုင်သူ မဖြစ်နိုင်ပြန်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်လဲ ကျန်းမာ သန်စွမ်းသူ့ပြေးခုန်ကစားမှာလဲ တော်ရဦးမယ်၊ ဒီလို ကာယ ဉာဏထူးချွန်ရုံနဲ့ ပြည့်စုံပြီလားဆိုတော့မပြည့်စုံသေးဘူး၊ကာယ ဉာဏ ကတော့ ထူးချွန်ပါရဲ့ တကိုယ်ကောင်းသမား စိတ်ထား ရှိနေပြန်ရင်လဲ တကယ့်လူရည်ချွန် မဖြစ်နိုင် သေးဘူး၊ မိတ္တဗလ၊ စာရိတ္တဗလ ဆိုတဲ့ အပေါင်း အသင်း အများ အကျိုးကို ထမ်းဆောင် သည်ပိုး လိုခြင်း၊ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ ပတ်သက်လို့ကလဲ စံပြအားရမယ့်စိတ်နေစိတ်ထားမျိုးရှိပြီး ပညာရေးလက်တွေ့ ဖွံ့ဖြိုး မှုလုပ်ငန်းတွေ၊ကျောင်းစည်းကမ်း၊ ဆရာမိဘများ ရိုသေလေးစားခြင်း၊ (၁)ဉာဏဗလ (၂)မိတ္တဗလ (၃)စာရိတ္တဗလ(၄) ကာယဗလတွေဲ့ဗလ စသည်တို့လဲ ပြည့်စုံကုံလုံရမယ်လို့ ပြဋ္ဌာန်းထားပါသတဲ့ကွယ်။

မောင်ကြည်လင်၊ ကြောင်မင်းဆေးလိပ်ခုံ၊ပျော်ဘွယ်မြို့-သိလိုတဲ့ ယနေ့အတိုကောက်အသုံးပြုနေတဲ့ လလသသတို့၊ ပပကတို့အဓိပ္ပယ်အပြည့်အစုံကတော့ လသသက လယ်ယာနှင့်လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ သမဝါယမအသင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပပက အဓိပ္ပာယ်ကတော့ပြည်သူ့ပစ္စည်းကော်ပိုရေးရှင်းဖြစ်ပါတယ်။ ညီမောင်အမေးရှိတဲ့ အလက ဆိုတာကတော့ သက်ဆိုင်ရာတွေမှာစုံစမ်းကြည့်တော့အလ-ကတော့မရှိဘူး၊ လ-အ-က ဆိုတာတော့ ရှိတယ်၊လအကဆိုတာလုံခြုံရေးနှင့်အုပ်ချုပ်မှုကော်မီတီဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဗလက ဆိုတာက ဗဟိုလုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မီတီ။ တလက-တိုင်းလုံခြုံရေးနှင့်အုပ်ချုပ်မှုကော်မီတီ။ ခလက-ခရိုင်လုံခြုံရေးနှင့်အုပ်ချုပ်မှုကော်မီတီ၊နလက-နယ်လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မီကီ ဖြစ်ပါသတဲ့ကွယ်။

(ညွန့်ညွန့်တင် မှတဆင့် ခင်စန်းရီ ၇၈ အနော်ရထာလမ်းရန်ကုန်) သိချင်တဲ့ သတင်းစာများပါ မင်းကွန်းခေါင်းလောင်း အလေးချိန်မှာ တချို့က မမင်းဖြူမှန်မှန်ပြောပိုဿာ (၅၅၅၅၅၅) ဖြစ်ပြီး တချို့က မင်းဖြူ မှန်မှန်ပြော (၅၅၅၅၅)ပိဿာ ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာမှာ ကိုကြီးရဲ့မိတ်ဆွေတဦးက မမင်းဖြူ မှန်မှန်ပြောက အမှန်နဲ့ နီးစပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အတိအကျ ပိဿာချိန်တော့မဟုတ်ဘူးထင်တယ်လို့ဆိုထယ်ကွယ့်၊ အဲဒီတော့ အတိအကျသိရအောင် ကိုကြီးရှာဖွေပါဦးမယ် ဆိုတာနဲ့ အတူ ညီမအကြံပေးတဲ့ မျက်စိကိစ္စလဲ ရှေ့ဆောင်မှာသီးခြားဖော်ပြနိုင်အောင်အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကိုပြောပေးပါမယ်။

မောင်ဝိလာတ၊ပဥ္စမတန်း၊လင်းခွဲးမြို့။ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ရဲ့ ပြဿနာဖြစ်ဘဲ ထမင်းစားတဲ့အခါဖြစ်စေ၊မောပန်းတဲ့အခါဖြစ်စေ ရေကိုများစွာသောက်ရမှုကျေနပ်ပြီး ထမင်းများများစားမရတဲ့ပြဿနာကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ ကိုကြီးကအဝေးကနေ မှန်းဆပြီးရေးဖြေခြင်း၊ဆေးပေးခြင်းပြုလျှင် မှားယွင်းသွားမှာ စိုးရတဲ့အတွက် သက်ဆိုင်ရာ ညီမောင်တို့မြို့က ဆရာဝန်ကြီးထံ ဆေးစစ်ခံပြီး စမ်းသပ်ကုသဘို့သင့်တယ်ကွဲ့။

မိမိခိုင်၊ စတုတ္ထတန်း မူလတန်းကျောင်း၊ ဒါးကမကျဉ်းကုန်းရွာ၊ သာပေါင်းမြို့နယ်။ ညီမငယ်ရဲ့ပြဿနာဖြစ်တဲ့ ယခုနှစ်စတုတ္ထတန်းအောင်မြင်လျှင် ပညာဆက်လက် သင်ကြားရန် ညီမတို့ရွာအနီးတွင် အလယ်တန်းကျောင်းမရှိခြင်း၊ သို့ ကျောင်းရှိသည့် မြို့များသို့ သွားရောက် ကျောင်းနေရန်လည်း မိဘများ စီးပွားရေးမှာ လယ်ယာလုပ်သားများဖြစ်၍ ငွေကြေးအကုန်အကျခံကာ တမြို့တရွာသို့ ပို့မထားနိုင်ခြင်းအတွက် အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင် နေရသည်ဟု သိရပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုကြီးရှေ့ဆောင်အနေနဲ့ အကြံပေးလိုတာက ညီမငယ်ကသာ ပညာရေးကို ကိုကြီးထံစာရေးသလို လိုလိုလားလား ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်လိုစိတ် ရှိခဲ့ရင် ပညာရှာ ပမာသူဖုန်းစား ဆိုဘာလို သက်ဆိုင်ရာ ကျောင်းဆရာကြီးကို ပြောပြပြီး ဆွေမျိုးမိဘများအကူအညီ၊ ရပ်ရွာ အကူအညီတွေကို တောင်းခံ သင့်တယ်တဲ့။ ဒီလိုနည်းနဲ့မှ ရပ်ရွာဆွေမျိုး အသိုက်အဝန်း များက မတတ်နိုင်ခဲ့ရင် တလောက ငွေတာရီမှာ ပြည်မြို့ တိုင်းရင်းသား ချင်းကျောင်းသူကလေး တယောက် ကျောင်းဆက်နေချင်လို့ စာရေးဆရာကြီး ဦးရန်အောင်ထံမှ တဆင့် တိုင်းပြည်က စေတနာရှင်တွေထဲ အကူအညီတောင်းခံခဲ့လို့ ကူညီထောက်ပံ့တဲ့သူတွေရသွားတယ်ကွဲ့။အဲဒါက နောက်ဆုံးနည်းဘဲ ဒီနေရာမှာ ညီမငယ် သိစေဖို့ ပြောပြလိုတာက ကိုကြီးတို့ တော်လှန်ရေး အစိုးရ ကြိုးစား ဆောင် ရွက် အကောင်အထည် ဖော်နေတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေက ညီမတို့လို ပညာလိုလားတဲ့ ခလေးသူငယ်တွေကို တန်းကုန် အောင်သင်ကြားပေးနိုင်ဖို့ ညီမတို့ ဖေဖေမေမေ လုပ်သားပြည်သူတွေကို လယ်ယာသီးနှံ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ပိုထွက်အောင် ကြိုးစားစိုက်ကြ ပျိုးကြ ထုတ်လုပ်ကြပါ။ အဲဒီတတိုင်းပြည်ဝင်ငွေတိုးသမျှ အခုလို ညီမတို့အရေးတွေကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ဖို့ ပါဘဲ ဒီနေရာမှာ ညီမငယ်တို့ကလဲ ပညာကိုသာလိုလားတယ်ဆိုပြီး တကယ်လဲ လိုလိုလားလား ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်ပြီး အောင်မှတ် ကောင်းကောင်းရအောင် အလုပ်သက်သေပြနိုင်ရင် သက်ဆိုင်ရာများက စကောလားရှစ်ဆုတို့၊ ထောက်ပံ့ကြေးတို့ ပေးတဲ့အတွက် အခက်အခဲ သိပ်တွေ့နိုင်မယ်မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။အဲဒါတော့ ညီမ ပညာရေးအတွက် စိတ်မလေးဘဲ ကိုကြီးပြောတဲ့ နည်းလမ်းတွေကို ကြိုးပမ်းကြည့်စေချင်ပါတယ်။

မောင်ချစ်တင်၊သတ္တမဆင့်၊ အ,လ,က၊ ကတုတ် (ပဲခူးခရိုင်)ရဲ့ပြဿနာဖြစ်တဲ့ ဝေသန္တရာဇာတ်တော်လာ "ဤနှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီးသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ပေါက်ငယ်ကဲ့သို့ သည်းစွာသော အသံကိုပြုလျက် တုန်လှုပ်၏"ဟု ဆိုထားခြင်းကို ယခုလို သိပ္ပံခေတ်တွင် ယုံကြည်ရပါမည်လားလို့ အချို့သူငယ်ချင်းများနဲ့ အငြင်းပွားနေရတဲ့ အချက်မှာ ငလျင်လှုပ်ခြင်းမပြုမီ တော်လဲသံကို တင်စားဖွဲ့ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ငလျင် ပြင်းစွာလှုပ်သည့်အခါတိုင်း ပြင်းထန်သော တော်လဲသံမျိုး မြည်ဟီးတတ်သည်ဟု သုတေသီများက ဖြေဆိုထားကြပါသည်။ပဲခူးနှင့် မန္တလေးငလျင်ကြီးလှုပ်စဉ်ကလည်း ဤကဲ့သို့ အသံမြည်ဟီးကြောင်း ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

မေးခွန်းကြေးကြော်သံများ

လယ်သမားတွေ၊ ပိုစိုက်ကြ
အလုပ်သမားတွေ၊ ပိုထုတ်ကြ
လယ်သမား အလုပ်သမား
ပြည်သူ့စီးပွား
သန့်ရှင်းသော ပြိုင်ဆိုင်မှုဖြင့်
ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို
ပွားများကြစေအံ့။
စက်ရုံအလုပ်ရုံဘွေ
ပြည်သူပိုင်သည်
အလုပ်သမားတွေ ကြိုးစားကြ
ထုတ်လုပ်သည့် ကုန်ပစ္စည်းများသည်
အရည်အချင်းလည်း ကောင်းပါစေ
အရေအတွက်လည်း များပါစေ
ကုန်တိုက်တွေ ပြည်သူပိုင်သည်
ယိုဖိတ်မှုတွေတားဆီးကြ
ကြိုးစားလုပ်သမျှ ပြည်သူ့ အတွက်
ပြည်သူထုတ်သမျှ ပြည်သူ့ အတွက်
ပြည်သူပိုင်မှ ပြည်သူ့အတွက်
ခို-ကပ် ရက်-ပျက်
ကုန်ကြမ်းပြက်များကို
အလုပ်ခွင်မှ ဖဲကြည်ကြပါစို့။
ခို-ကပ်-ရက်-ပျက်
ကုန်ကြမ်းပြက်များကို
မသယ်-မညှာ ဆန့်ကျင်ကြပါစို့။
အစာဖူလုံရန်၊ ကုန်ပိုထုတ်
အဝယ်ပြည့်စုံရန် ကုန်ပိုထုတ်
နေထိုင်မှုသာယာရန် ကုန်ပိုထုတ်

စာမျက်နှာ ၂၉ မှအဆက်

သည့်အထိ ပြင်းထန်ခဲ့သည်။ ထိုပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲများ၏ ဂယက် အရှိန်များကြောင့်ပင် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ လုပ်သားထုကြီးများပါ ကြားသိ ပြန့်ပွားကာ ၁၈၉၀-ခု မေလ ၁-ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တကမ္ဘာလုံးရှိ လုပ်သား အားလုံး၏ တောင်းဆိုချက် ဖြစ်သော တနေ့လျှင် ၈-နာရီသာ အလုပ်လုပ်ရမည့် အလုပ်ချိန်တောင်းဆိုချက်ကြီး အောင်မြင်မှုရရှိ၍ တကမ္ဘာလုံးက တနေ့လျှင်အလုပ်ချိန် ၈-နာရီမျှခိုင်းစေရန် တညီတညွတ်တည်းဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ ဥပဒေသတ်မှတ်ပေးအပ်ခဲ့ကြရလေသည်။

ဤ ၁၈၉၀-ခု မေလ ၁-ရက်နေ့ အမေရိကန်အလုပ်သမားများ စတင်လှုပ်ရှားဦးဆောင်ခဲ့သည့်အလုပ်ချိန် ၈-နာရီတောင်းဆိုချက် အောင်မြင်မှုကြီးကိုဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ယနေ့အထိ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ လုပ်သားထုကြီး တရပ်လုံး မေလ ၁-ရက်နေ့သို့ ရောက်ရှိတိုင်း ရော်ရှိတိုင်း ထိုအလုပ်သမားအောင်ပွဲနေ့ကြီးကိုအမှတ်ဘရဖြစ်စေအံ့သော ဌ 'မေဒေး' ကမ္ဘာ့ အလုပ် သမား များ နေ့ ကြီး အဖြစ် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြပေသည်။

ဤမေဒေးနေ့ကြီးနှင့် တဆက်တည်း ခလေးသူငယ်အမျိုးသမီး အလုပ်သမားများကို အကာအကွယ်ပေးသည့်ဥပဒေများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ရပေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ၁၄-နှစ် မပြည့်သော ကလေးများကို အလုပ်တာဝန်ပေးဝေ ခိုင်းစေခြင်းမပြုရပေ၊ အမေရိကာတွင်မူကား ၁၂-နှစ်မှ ၁၆-နှစ် အတွင်း ပြည်နယ်အလိုက် ဥပဒေ သတ်မှတ်ကန့်သတ်၍ အလုပ်ပေးစေခိုင်းစေခဲ့ကြ သည်။ အင်္ဂလန်ရှိ အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများသည် ကျောက်မီးသွေး မိုင်းတွင်းများနှင့် အခြားခေတ်သတ္တု မိုင်းတွင်းများတွင် အလုပ်ပေးဝေခိုင်းစေခြင်းမပြုရပေ။ ထို့ပြင် အသက် ၁၆-နှစ်အောက် အမျိုးသမီးများသည် မီးရထားတွဲများကို မတွန်းရပေ။ သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်စေတတ်သည့် လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်စေခြင်း မပြုရပေ။ မည်သည့် အဆောက်အဦကိုမဆို ခလေးသူငယ်နှင့် အမျိုးသမီးများ ခဲ့ဆေးရည်သုတ်ခြင်းအလုပ်ကိုလည်း မခိုင်းစေရပေ။

ထို့ပြင်ခဲ့ဆိပ်သို့မဟုတ်အခြားအဆိပ်များသင့်စေထိခိုက်စေမည့် မည်သည့်အလုပ်ရုံ စက်ရုံ၌ မဆို လုပ်ကိုင်ရမည့်လုပ်သား မိန်းမယောကျ်ားအားလုံးတို့အား အလုပ်ခွင်သို့ မဝင်ရောက်မီ ၄-ရက်အလိုကကြိုတင်ဆေးစစ်စမ်းသပ်ခွင့် ရရှိစေရမည်။ အလုပ်ခွင်သို့ဝင်ရောက်ထာဝန်ယူပြီး(၃)လတကြိမ် သို့မဟုတ်တလတကြိမ် ဆေးစစ်ခပေးခြင်းစသည့် လုပ်သားပြည်သူတို့အား ကျန်းမာရေးကို အလေးပေးစေသည့် ဥပဒေ ဆောင်ရွက်ချက်များ ထွက်ပေါ်လာရပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့်ကား ၁၉၃၈-ခုနှစ် မေလ ၁-ရက်နေ့မှအစပြုကာမေဒေး အထိမ်းအမှတ်နေ့ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး သခင်ခေါင်းဆောင်များပါဝင်သည့်ရေနံမြေချောက်နှင့် ရေနံချောင်းတို့တွင် ဘီအိုစီရေနံကုမ္ပဏီ မျက်နှာဖြူ နိုင်ငံခြားသားအရင်းရှင် ကြီးများနှင့် မြန်မာဆင်းရဲသား အလုပ်သမား ပြည်သူတို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဆင်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာကျော် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၀-ပြည့်အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ထို အရေးတော်ပုံကြီး ကြောင့်ပင် မြန်မာအလုပ်သမားများ နိုင်ငံရေးအသိစတင်နိုးကြားခဲ့သော အချိန်အခါလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က မေဒေးနေ့ကို အုပ်စိုးသူ အင်္ဂလိပ် အစိုးရတို့က အထူးဂရုမပြုသဖြင့် အလုပ်သမား အများ ရက်အားအဖြစ် အနားမရခဲ့ပေ။ ၁၉၄၈-ခု လွတ်လပ်ရေးရလာသည့်နှစ်မှစတင်ကာ နိုင်ငံတော်အစိုးရက လစာမပျက် အားလပ်ရက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။

သို့အသိအမှတ်ပြုခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့ကို နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေဖြင့် ဦးစီးဦးဆောင်မပြုဘဲ သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေးအသင်းအဖွဲ့များက ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ဦးဆောင်ခဲ့ကြရာ၌လည်း ထိုနေ့ကြီးနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်သည့် လုပ်သားပြည်သူတို့၏ အခွင့်အရေး အကျိုးရှိမှုများထက် ပါတီ နိုင်ငံရေးအင်အားပြပွဲများအဖြစ် အကွဲကွဲအပြားပြားဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို ပျက်ပြားစေသည့် အရေးအခင်းများကို မရှုစိမ့်နိုင်သည့် မျိုးချစ် ဗမာ့တပ်မတော်မှ တော်လှန်ရေး ကောင်စီအစိုးရက နိုင်ငံရေးအာဏာကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်ခဲ့စေသည့် အသင်းအဖွဲ့များ ကို ဖျက်သိမ်းရပ်စဲစေပြီး တခုတည်းသော လုပ်သားကောင်စီကြီး ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ရန် ရည်သန်ခဲ့သည်။

ဤ ရည် ရွယ်ချက်ဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၁၉၆၃ခု-မေလ ၁-ရက်နေ့မှအစပြု၍နှစ်စဉ် အလုပ်သမားပွဲတော် ညီလာခံကြီးများကို ပထမနှစ်တွင်ရန်ကုန်၊ ဒုတိယနှစ်တွင် ချောက်၊ ယခုတတိယအကြိမ်အဖြစ် ရန်ကုန် မြို့ ကျိုက္ကဆံ မြင်း ပြိုင် ကွင်းဟောင်းကြီးတွင် ဆင်ယင်ကျင်းပမည် ဖြစ်ပေသည်။

...မှာ အချိန်သည် အရေးကြီးသည်ဟုဆိုသံ ကြားဘူးကြပေလိမ့်မည်။ အချိန်အရေးကြီးပုံကို သေသေချာချာ တွေးကြည့်မှသိနိုင်သည်။ အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ ကြုံတွေ့ရသည်တို့ကို စဉ်းစားကြည့်ဘိုလိုပေလိမ့်မည်။ အချိန်အရေးကြီးကြောင်းကို အမှတ်တမဲ့ နေသည့်အခါ၌မသိနိုင်။ ဥပမာဆိုစို့။ စာမေးပွဲဖြေနေခိုက်တွင် တွေးရေးရနှင့် အချိန်ကုန်သွားသည်။ ပြည့်စုံစုံမဖြေနိုင်သည့်အခါမျိုး၊ ဖြေ၍ မပြီးသည့်အခါမျိုးတွင် အချိန်ကုန်သွားမှာ အကြီးအကျယ်စိုးရိမ်မှုဖြစ်ရ၏။ နာရီသံတချက်ချက်ကို နားတွင်ကြားနေရပြီးလျှင် တစက္ကန့် ကုန်သွားလျှင် ကုန်သွားမှန်းသိနေသည်။ နာရီကိုပင်မြန်လွန်းလှသည်ထင်မိ၏။ တတ်နိုင်လျှင် နာရီလက်တံကလေးဆွဲထားလိုက်ချင်၏။

ယင်းသို့ စာမေးပွဲဖြေနေသူအဖို့ အချိန်ကုန်မှာစိုး၍ အားမလိုအားမရဖြစ်နေခိုက်မှာပင် စာမေးပွဲခန်းအပြင် လမ်းမပေါ်မှာ ပျော်ပျော်ပါးပါး သွားလာနေ သူတို့ကို ဖြစ်စေ၊ ခပ်လှမ်း လှမ်းကသစ် ပင်ကြီး အောက်ရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် အေးအေးဆေးဆေး တရေးအိပ်နေသူကို ဖြစ်စေ လှမ်းမြင်လိုက် ရသောအခါ မနာလို စိတ်မျိုးပင်ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ သူတို့သည် အချိန်ကို ဂရုမစိုက်၊ အချိန်ကုန်သွားမည်ကို မစိုးရိမ်၊ အချိန်ကို မကုန်ကုန်အောင် တခုခုလုပ်နေ ကြသည်။ အချိန်ကို သတ် နေကြသည်။

အချိန်ကိုမွေးမြူ ယုယနေသူနှင့် အချိန်ကို သတ်သူတို့နှစ်ဦးရှိကြပေမင့် အချိန်သည်ကား နာရီစက်သံအတိုင်း တချက်ချက်နှင့် ကုန်လွန်၍သာ နေလေတော့သည်။ အချိန်နှင့် ဒီရေတို့သည် ဘယ်သူ့ကိုမျှစောင့်မနေဟု ဆိုရိုးစကားရှိ၏။ ယင်းသို့ရှေ့သို့ အစဉ်တစိုက်တိုး၍ တိုး၍သွားနေသောအချိန်ကို လူဖြစ်လာကတည်းက လိုက်ကြရသည်။ အချိန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကိုပြုကြရသည်။ အချိန်ကပေးသော အခွင့်လမ်းများကို ရအောင်ယူကြရသည်။

အခါအခွင့်သင့်မှ ယူချင်ရာကိုယူ၍ ရနိုင်သည်။ လုပ်ချင်ရာကိုလုပ်၍ ရနိုင်သည်။ အချိန်ကပေးသောအခွင့်အရေးကိုမယူမိဘဲ လက်လွှတ်လိုက်ပါမူ ထိုအခွင့်အရေးမျိုး နောက်ထပ်မပေါ်လာတော့ပေ။ "ပစ်လိုက်သောမြှား၊ ပြောပြီးသောစကား၊ မယူလိုက်မိသောအခါအခွင့်တို့သည် ပြန်လာရိုးမရှိ" ဟုပါရှင်းစကားပုံတခုကဆိုသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း၌ ကြီးငယ်မရွေး မိမိတို့အဖို့ အချိန်ရှိသည်။ အချိန်ရှိသည်နှင့်အမျှ အခါအခွင့်ရှိသည်။ အခွင့်လမ်းရှိသည်။ အခွင့်လမ်းရှိသမျှ လုပ်ဆောင် ကြိုးပမ်းလျှင် တိုးတက်မှုကြီးပွားမှုကိုရရပေမည်။

လူငယ်တို့၌ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်နိုင်သော အခွင့်လမ်းသည်ရှိ၏။ ပညာဗဟုသုတဆည်းပူးနိုင်သော အခွင့်လမ်းသည်လည်းရှိ၏။ လူဖြစ်လာလျှင် အလကားနေ၍မဖြစ်နိုင်။ နေလည်းမနေသင့်။ လူဖြစ်ကျိုးနပ်အောင် လူ့ဝတ္တရားများကိုဆောင် ရွက် ရ မည်။ လူ့ဝတ္တရားဘွင့်ကိုယ့်အဖို့နှင့် သူတပါးအဖို့ဟူ၍ အဖို့နှစ်ခုပါရှိသည်။ နှစ်ဖို့လုံးအတွက် လုပ်ဆောင်ရပေသည်။ အချိန်ကပေးသော အခွင့်အရေးများကို အပြည့်အဝ ယူ၍လုပ်ဆောင်လျှင် လူဖြစ် ကျိုးနပ်မည်။ ရှင်လန်းချမ်းမြေ့၍ လူ့ဘဝသည် နေချင့်စဘွယ်ဖြစ်ပေမည်။

ကျန်းမာရေးသည် ပထမ ကိုယ့်ဘို့ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ သူတပါးနှင့် အများ အဖို့လည်းဖြစ်၏။ လူငယ်တို့၌ များသောအားဖြင့် ကျန်းမာရေးကောင်းစွာ ရှိတတ်သည်။ ယင်းသို့ ငယ်ရွယ်သည့် အလျောက် နဂိုအတိုင်း ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံနေသည်ကို အမှတ်မထင် လက်မခံသင့်ပေ။ အအိပ်၏ အရသာကို နိုးမှသိသည်။ ကျန်းမာရေး၏ ကျေးဇူးကို နာမကျန်းဖြစ်ခါမှ သိရသည်။ နာမကျန်းမဖြစ်သေးသမျှ ကျန်းမာရေးကို အလေးဂရုမပြုဘဲ ရသင့် ရထိုက်သော အခွင့်အရေးတခု အနေဖြင့် မှတ်ယူတတ်ကြသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကျန်းမာရေးမှာ ဆည်းပူး ယူရသော အခြေအနေ တရပ်ဖြစ်၏။ အစားအသောက် အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ဘဲ ပစ္စလက်ခတ် နေကြည့်ပါ။ ကျန်းမာရေး ပျက်ပြားပြီးလျှင် နာမကျန်း ဆင်းရဲခြင်းကို ရပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါမျိုးမှ ကျန်းမာရေးသည် ကြိုးပမ်း

ဆည်းပူးယူရသော အခြေအနေ တရပ်ဖြစ်ကြောင်း သဘော ပေါက်လာပေလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေးဆည်းပူးမှုသည် ပညာဆည်းပူးမှုကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးလှသည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက တကျပ်တပြား မှန်မှန် စုဆောင်းလာလျှင် ကြီးသည့်အခါတွင် ငွေကြေးပြည့်စုံသည့်နည်းတူ ကျန်းမာရေးဘဏ်တိုက်တွင် ငယ်စဉ် ကတည်းက ကျန်းမာ ကြံ့ခိုင်မှုကို စုဆောင်းဆည်းပူးရပေလိမ့်မည်။

လူငယ်များအဖို့ ကျန်းမာရေးနှင့်ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်ရေးကို ဖိဖိစီးစီး စိမ်ပေးသည့် အခိုက်မှာပင် ပြည်သူလူထုအားလုံး အဖို့လည်း အာဟာရ ပညာပြန့်ပွားစေရန် စီမံအပ်လှပေသည်။

ခေတ်အဆက်ဆက်က ငပုဟု အခေါ်ခံခဲ့ရသော ဂျပန်တို့သည် စစ်ပြီးခေတ်အတွင်းတွင် အမျိုးသား ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးကို ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်လာကြသောကြောင့် ယခု၌မူ ယခင်ကထက်ပို၍ သန်မာထွားကျိုင်း လာကြပေပြီ။ နွဲနှောင်း လဲ့လဲ့ ဂျပန်အမျိုးသမီးများ ရှား၍ ဖျတ်လတ်သွက်လက်ရှင်လန်းသော ဂျပန်အမျိုးသမီးများကိုတွေ့နိုင်ပေပြီ။

လူငယ်တို့သည် ငယ်သည့် အလျောက် ရအပ်သော သဘာဝ အခွင့်အရေးများကို အကျိုး ဖြစ်ထွန်းအောင်အသုံးပြုတတ်ကြဘို့လိုသည်။ အချိန်ကပေးသော အခွင့်အရေးများ အနက်ကျန်းမာ ကြံ့ခိုင်မှု အခွင့်အရေးသည်အခြား အခွင့်အရေးများနည်းတူ ကြီးမားလှပေသည်။

အချိန်ကိုနာရီကပြသသည့် အတွက်သိရှိနိုင်ပေသည်။ အချိန်နှင့်နာရီသည် အဓိပ္ပာယ်ချင်း မတူညီကြပေ။ အချိန်သည် ကာလကိုဆိုလိုသည်။ နာရီသည် အချိန်ကို ဖော်ပြသောအရာဝတ္ထုပင်ဖြစ်သည်။မြို့ကြီးများတွင် နာရီစင်ကြီးများရှိတတ်လေသည်။ ထိုနာရီစင်ကြီးများသည် အတိအကျအချိန်မှန်ကို အစဉ်သဖြင့် ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိနိုင်ပေ။အချိန်မှန်ကို နက္ခတ်ဗေဒသိပ္ပံပညာရှင်တို့သာလျှင် အတိအကျဖော်ပြပြောဆိုနိုင်လေသည်။

အချိန်နာရီသည် ကမ္ဘာလုံးနှင့် နေလနက္ခက်တို့ပေါ်တွင် မူတည်လျက်ရှိပေသည်။ ကမ္ဘာ၊ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်တာရာတို့သည်အစဉ်သဖြင့် လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြပေသည်။ ကမ္ဘာသည် နေကိုအစဉ်ရစ်ပတ်လျက် ရှိသည်။ နက္ခတ် ဗေဒသိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် အချိန်နာရီကို ကမ္ဘာလုံး၏ နေကိုရစ်ပတ်နှုန်းနှင့် နက္ခတ်တာရာတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို ညှိနှိုင်း၍တွက်ချက်လေသည်။

ကမ္ဘာသည် နေကို ၃၆၅ ရက်ခြောက်ဆယ့်ငါးရက်၊ ငါးနာရီ၊ လေးဆယ့်ခြောက်မိနစ်၊ လေးဆယ့်ခြောက်စက္ကန့်ကြာအောင်တပတ်ပတ်ပေသည်။နေ့နှင့်ညဥ့် ဖြစ်ပေါ်ရန်အတွက် ကမ္ဘာသည် အချိန်နာရီနှစ်ဆယ့်သုံးနာရီ၊ငါးဆယ့်ခြောက်မိနစ်ကြာအောင် ရစ်ပတ်ရလေသည်။

အချိန်မှန်ကို နေ၁ခုတည်းအပေါ်၌ မူတည်တွက်ချက်၍ မရနိုင်ပေ။ ၎င်းနေသည် လှုပ်ရှားမှုနှုန်းမမှန်တတ်ချေ။ မြန်သည့်အခါမြန်သည်၊နှေးသည့်အခါနှေးသည်။ နေနာရီနှင့် စက်နာရီအချိန်နှိုင်းယှဉ်ရာတွင် မကိုက်ညီမှုကို တွေ့ရပေသည်။ စက်နာရီမှန်းတည့်တိတိအချိန်ပြချိန်တွင်နေနာရီသည်မွန်းတည့်ရန်ဆယ်ငါးမိနစ်အလို အချိန်ကိုပြလေသည်။ ထိုသို့ မကိုက်ညီမှုသည် အခြေခံအကြောင်းရင်းနှစ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်ရလေသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

ပထမ အကြောင်း တ ချက် သည် ကမ္ဘာ၏နေကို ရစ်ပတ်ရာလမ်းကြောင်းသည် စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် အသွင်မဟုတ်ဘဲ ဝမ်းဘဲဥအဝိုင်းသဏ္ဍာန်သာဖြစ်သည့်အတွက် ကမ္ဘာသည် နေနှင့် နီးကပ်လိုက် ဝေးကွာလိုက်ဖြစ်ရလေသည်။ နေနှင့်ဝေးကွာသည့် အခါ ကမ္ဘာ၏ လှုပ်ရှားမှုနှုန်းမှာ နှေး၍ နီးကပ်သည့်အခါ မြန်ပြီး အချိန်ကိုလျော့စေ၏။

ဒုတိယ အကြောင်း တချက်သည် ကမ္ဘာလုံး ရစ်ပတ်သည့်အခါ ၎င်း၏အီကွေတာသည် နေကို ရစ် ပတ် သော လမ်းကြောင်းနှင့် ဒေါင့်ချိုးဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည့်အခါ နေသည် ကမ္ဘာပေါ်သို့တိုက်ရိုက်မရောက်ရှိနိုင်ဘဲ အပူပိုင်းဇုံများ၌သာ ရောက်ရှိလေ၏။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ်ဗေဒသိပ္ပံပညာရှင်များသည် အချိန် အပြောင်း အလဲ ကြည့်စက်ကိရိယာကို အသုံးပြုကြပြီးအချိန်မှန်ကို နက္ခတ်တာရာတို့ဖြင့် ညှိနှိုင်း ကြ သည်။ နက္ခတ်တာ ရာများသည်သည်းလုံးဝ သေချာ လှုပြီဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ၎င်းတို့၏လှုပ်ရှားမှုသည် အချိန်မှန်ဖြစ်ရန် အတွက်တ နေ့တာလျှင် တစက္ကန့်အချိန်မျှ အနေးအမြန်ဖြစ်လေသည်။အမှန်အားဖြင့်ကမ္ဘာသည် ညီညီညာညာ လည်ပတ်ခြင်း မရှိသည့်အတွက်ကောင်းကင်ရှိနက္ခတ်တာရာများ၏ တည်နေရာနှင့် ခြားနားလျက်ရှိလေသည်။

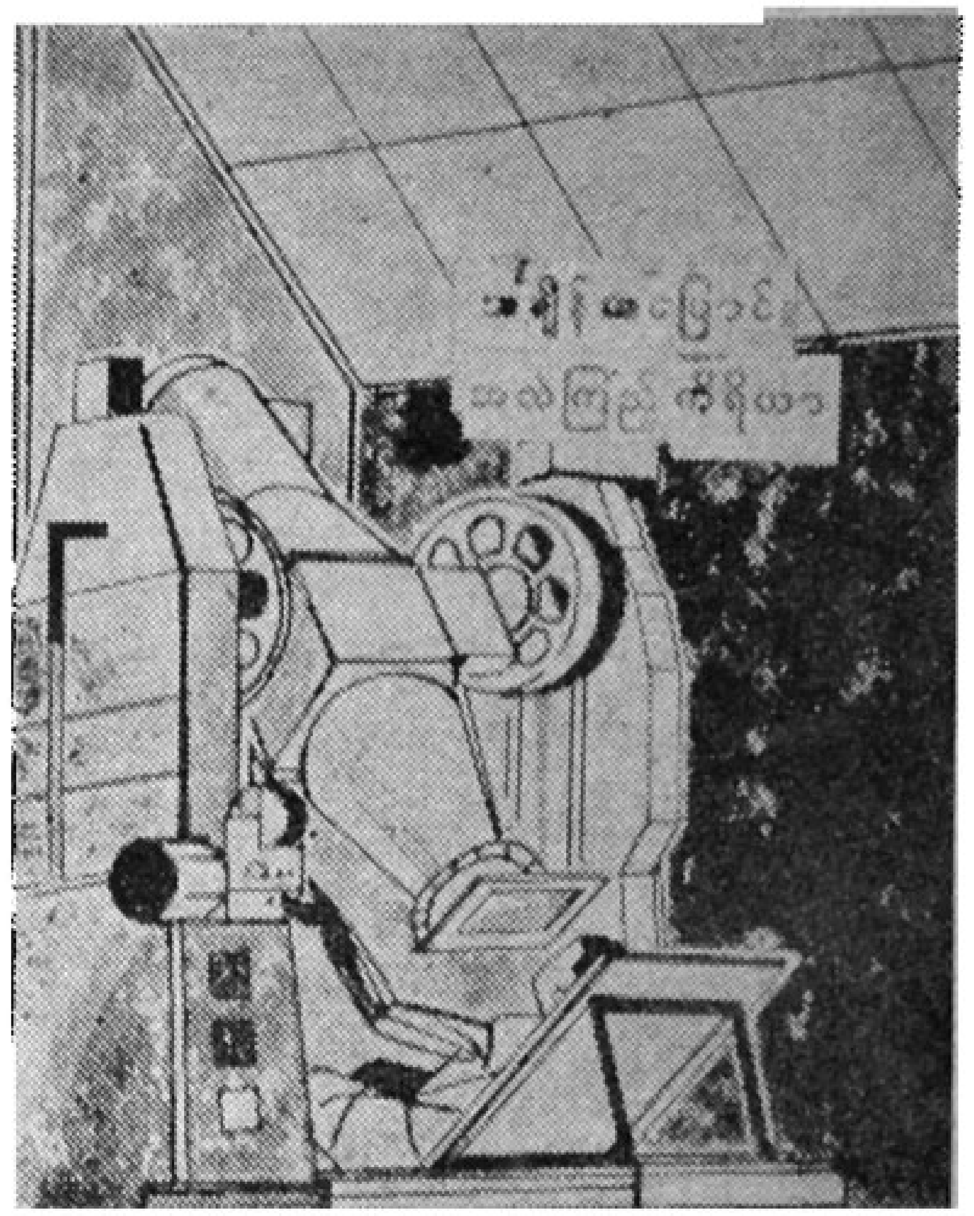

နက္ခတ်ဗေဒ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် အချိန်အပြောင်းအလဲ ကြည့်စက် ကိရိယာကို အသုံးပြုပြီး အချိန်မှန်ကို တွက်ချက်ညှိနှိုင်းကြသည်။၎င်းတို့သည်အချိန်မှန်နာရီမှန်၊ သို့မဟုတ် အချိန်နှင့် နာရီ ထပ်တူထပ်မျှ ကိုက်ညီစေရန် အတွက် အနည်းငယ်မျှသောအချိန်ကို အပိုအလို အဖြစ်ထားရှိကြလေသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ထားရှိသောအချိန်ကို မိန်းတိုင်းဟုခေါ်ဆိုသည်။ ယခင်က မိန်းတိုင်းကို ဂရင်းဝှစ် နေရာတွင် စတင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့်အတွက် ဂရင်းဝှစ်မိန်းတိုင်းဟု ခေါ်ဆိုသည်။ မိန်းတိုင်းကို တကမ္ဘာလုံးက စံချိန်အဖြစ်အသိအမှတ်ပြုကြလေသည်။ ယခုအချိန်တွင် မိန်းတိုင်းများကိုဗြိတိသျှပြည် ဘိုဒါမြို့နှင့် အမေရိကန်ပြည် ကိုလိုရာဒါမြို့၌ ထားရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်မှန်ကို နက္ခတ်ဗေဒသိပ္ပံ ပညာရှင်တို့သာလျှင် အတိအကျ ဖော်ပြပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

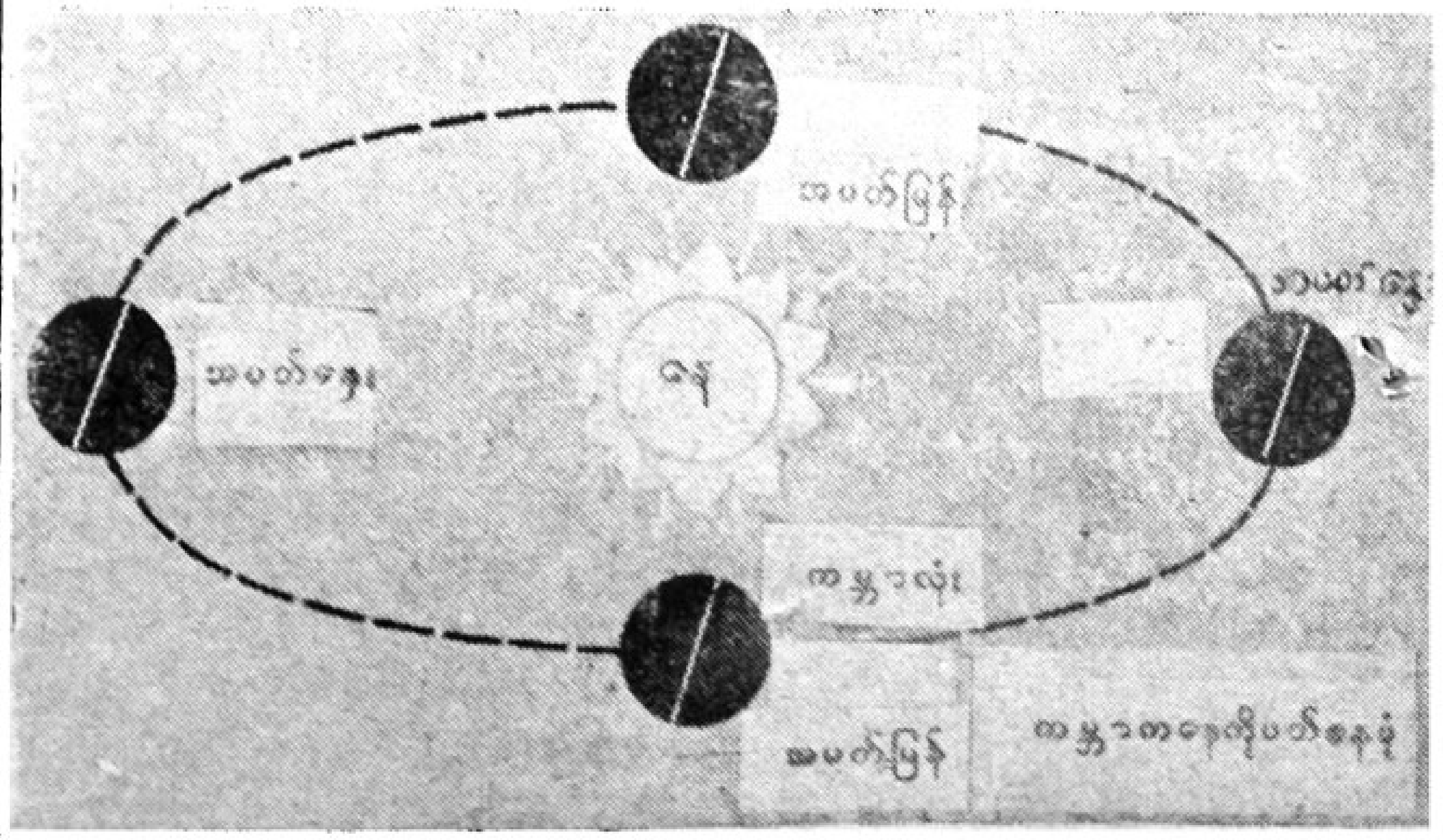

အချိန် နာရီသည် ကမ္ဘာလုံးနှင့် နေလနက္ခတ်တို့ ပေါ်တွင်တည်လျက် ရှိပေသည်။ ကမ္ဘာနေလ နက္ခတ်တာရာတို့သည် အစဉ်သဖြင့်လှုပ်ရှားလျက် ရှိပေသည်။ကမ္ဘာသည်နေကိုအစဉ်ရစ်ပတ်လျက်ရှိသည်။ နက္ခတ်ဗေဒ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည်အချိန်နာရီကို ကမ္ဘာလုံး၏နေကို ရစ်ပတ်နှုန်းနှင့်နက္ခတ်တာရာတို့၏လှုပ်ရှားမှုများဖြင့်ညှိနှိုင်း တွက်ချက်လေသည်။

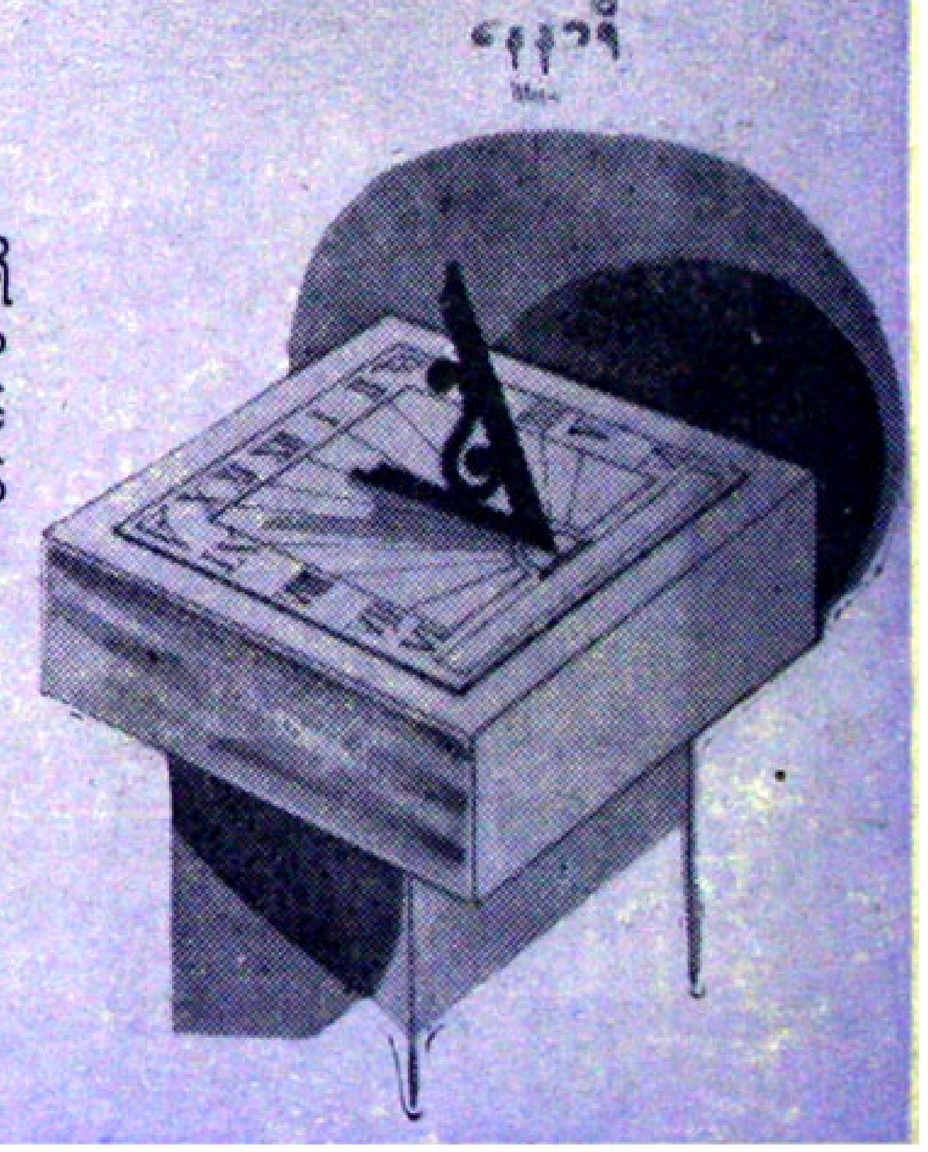

ကြီးပွားတိုးတက်မှာ မျက်စိ ပွင့်မှာကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခဲ့လို့ ကိုကြီးတို့လိုကျွန် ပြုခံခဲ့ရ သူတွေကို ပင်လယ်ထွက်ဖို့အား မပေးခဲ့ဘူး၊ တားဆီး ပိတ်ပင်ခဲ့တယ်။

နောက်ဆုံးနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး ဥပမာ ကတော့ ညီလေးရေ ဂျပန်ကျွန်းဘဲကွ၊ ဂျပန်ပြည်ဟာ ၁၉-ရာစုနှစ်အစထိ ကိုကြီးတို့မြန်မာပြည်ထက် များစွာ ခေတ်နောက်ကျခဲ့တယ်။အဲဒီနောက်မှာ ဂျပန်ဟာ သူရဲ့ဆိပ်ကမ်းမြို့များကို နိုင်ငံခြား သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ခွင့် ပြုပြီး ရေကြောင်းသွားလာရေးက အစပြုအခြေ တည်လိုက်တာ ဒီနေ့စောာ ငါ့ညီတို့သိတဲ့အတိုင်း ဘယ်လောက်ကြီးပွားတိုးတက် နေတယ်ဆိုတာ မျက်မြင်သက်သေဘဲ။

ကိုင်း-ဒါဖြင့်ရင်တိုင်းပြည်တပြည်ရဲ့ ခေတ်မှီ တိုးတက်မှု စီးပွားဥစ္စာ ခိုင်မာ တောင့်တင်းမှုမှာ ရေကြောင်းဟာဘာ ကြောင့်ဒါလောက်အရေးပါ အရာရောက် ရသလဲဆိုတာ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြ ဦးစို့ ငါ့ညီ။

တိုင်းပြည်စီးပွားရေးရဲ့အဓိကအခြေခံဟာကုန်ထုတ်လုပ်မှုဘဲငါ့ညီ၊ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးတက်သည်နှင့်အညီ တိုင်းပြည်တိုးတက်တာဘဲ၊ အဲဒီကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတရပ်လုံးရဲ့စီးပွားရေးပုံသဏ္ဍာန်မှာ (၁)ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်း၊ (၂) ဖြန့်ဝေခြင်း(၃)စားသုံးခြင်းဆိုတဲ့ တြိဂံအားဖြင့်တည်ဆောက်ထားတယ်။

အဲဒီလိုတည်ဆောက်ထားတဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းရဲ့အခြေသုံးရပ်စလုံးမှာအကျုံးဝင်နေတာကတော့ သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးဘဲငါ့ညီ၊ ကုန်တွေ ထုတ်လုပ်ပြီးရင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကို ဖြန့်ဝေရမယ်။စားသုံးသူတွေဆီကိုအချိန်မီရောက်ရမယ်။တဖန်ကုန်ပစ္စည်းတွေကို နိုင်ငံခြားဈေးကွက်တွေမှာရောင်းရမယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းမှာအခြားအကျုံးဝင်မယ့်နိုင်ငံခြားကပစ္စည်းတွေကိုလဲ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကိုရောက်အောင်သယ်ဆောင်ရမယ်။အဲဒီလို ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတရပ်လုံးရဲ့ ဗဟိုချက်ဖြစ်တဲ့သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေး အားလုံး ယနေ့ထိ ဈေးအသက်သာဆုံးသော သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေး အထိရောက်ဆုံးသော သယ်ယူ ပို့ဆောင် ရေးဟာ ရေကြောင်း သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးဘဲ ဖြစ်တယ်။

ကဲ- မြင်ပြီလားငါ့ညီ၊ ရေကြောင်းလုပ်ငန်းဟာတိုင်းပြည်မှာ ဘယ်လောက် အရေးပါအရာရောက်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပြီလား။

အေး-အဲဒီလောက် အရေးပါ အရာရောက်တဲ့လုပ်ငန်းကြီးတခုကိုတချိန်သောအခါက ကိုကြီးတို့ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့် မရခဲ့ကြဘူး ငါ့ညီ၊ နိုင်ငံခြားသားတွေဘဲ ချယ်လှယ်ကြီးစိုးခဲ့ကြတယ်။ယုတ်စွအဆုံး ပြောမယ်ကွာ၊သမ္ဗန်နဲ့ တံကင်းခတ်တာ တောင်မှ ဗမာတွေကို မမြင်ရဘဲ၊ စစ်တကောင်းသား ခေါ်တောကုလားတွေဘဲ ကြီးစိုးခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေ့တော့အနည်းဆုံး ငါ့ညီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့တ်မြို့ကို ခရီးသွားရင်း မြည်တွင်းရေကြောင်း သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေး သင်္ဘောပေါ်မှာ မြန်မာ အမျိုးသားလူငယ်တွေ တက်မကိုင်၊ကုန်းပတ်သား၊ စက်ခန်းအမှုထမ်းတွေကိုတွေ့ရင် အင်း-ဒီတတွေ အတော်အစပျိုး[illegible]ကြပြီလို့ ဝမ်းသာလိုက်စမ်းပါ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တချိန်က ဒီနေရာမှာ ဆလင်၊ စူကာနီတွေဟာ မုတ်ဆိတ်ဖားနဲ့ ခေါ်တော ကုလားတွေ ငါ့ညီ၊ အလားတူဘဲ ပင်လယ် ခရီးသွားလို့ ပြည်တော် ညွန့်၊ အောင်ဇေယျ၊ပုဂံ၊အင်းဝစတဲ့ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးတွေမှာ မြန်မာအရာရှိတွေ၊ သင်္ဘောသားတွေတွေ့တဲ့အခါ ပီတိဖြစ်လိုက်စမ်းပါ၊ ဂုဏ်ယူလိုက်စမ်းပါ ငါ့ညီ၊ ဒီနေရာတွေမှာ တချိန်က မျက်နှာဖြူတွေ၊ တရုပ် သင်္ဘောသား၊ ပသျှူး သင်္ဘောသားတွေသာ နေရာယူခဲ့ကြတယ်။

ဒီနေရာတွေမှာ ငါ့ညီတို့လို လူငယ် လူတော်တွေအများကြီးလိုနေတယ် ငါ့ညီ၊ အစဉ်လိုနေမယ် ပိုတယ်လို့ မရှိနိုင်ဘူး၊ ဘာ့ကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ရေကြောင်းလုပ်ငန်းဟာအထူးဘဲ ကျယ်ပြန့်တယ်ငါ့ညီ၊ ရေယာဉ် တစင်းကို စတင်တည်ဆောက်ရာက အစ ရေချ ပြီးသည်အထိ၊ တခါသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ ငါးဖမ်းရေး၊ တိုင်းတာရေး၊ ကာကွယ်ရေး စတဲ့ သင်္ဘောရဲ့ တည်ဆောက်ရာ ပုံစံအလိုက်လုပ်ငန်းမှာပါဝင် လုပ်ကိုင်သည်အထိ အစအဆုံးမှာပါဝင်ကြရတဲ့ ဉာဏအလုပ်သမား၊ ကာယအလုပ်သမားများဟာ အလွန်များပြားလှတယ်ငါ့ညီ။

ဒီနေရာတွေမှာ ငါ့ညီ တို့မှ မဝင်ရင် ကိုကြီးတို့တိုင်းပြည်မှာ ဘယ်သူတွေ လုပ်ကြမလဲ။

ကဲ-စာလဲရှည်သွားပြီ ငါ့ညီ၊ ကိုကြီး နောက်အပတ်ကျရင်တော့ ငါ့ညီကို ပင်လယ်ခေါ်သွားရတာပေါ့ကွာ။

ကိုကြီး-သော်ကျ

''ကုသလာ ကုသယာမမွာ'' ဟူ၍ သင်္ဂြိုဟ်ဆရာများပြောလေ့ရှိကြ၏။ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဝေဘန်တိကပြုကြ၏။ တခါတခါအငြင်းပွားကြသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်မကြာ မကြာတွေ့ဘူး၏။

တခါတရံ ကျွန်တော်တွေးကြည့်မိသည်။ အင်း-လူကြီးတွေတောင်မှ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ကို ငြင်းခုံနေရသည်။ ကလေးဆိုလျှင် ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုကို ခွဲခြားသိတတ်ဖို့ ခက်ကောင်းခက်လိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။

(ကလေး) ဆိုးညစ်သည်ဟု အယူရှိကြသည်။ဤအယူအဆနှစ်ခုတို့မှာ တခုက ဖြူလျှင် တခုကမည်း၍နေသည်။ကျွန်တော်သည်း စိတ်ပညာဟူသည်ကို နား မလည်ခြင်းကြောင့် အဆုံးအဖြတ်မပေးတတ်ပါ။သို့ရာတွင် ကလေးသူငယ်အရွယ်၌ ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည် ဤနှစ်လီကို ခွဲခြားတတ်ခြင်းမရှိသေးဟူသော အချက်ကိုမူ ကာဝအတွေ့အကြုံဖြင့် ဆင်ခြင်မိပါ၏။

ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က အသက် ကျူးလွန်သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရသော သူငယ်ကလေးကို ကျွန်တော်၏ ရုံးခန်း အတွင်းသို့ ခေါ်ယူလိုက်သောအခါ ထိုသူငယ်မျိုးမှာ ထိုမျှကြီးလေးသော အပြစ်မျိုး ကျူးလွန်သည်ဟု ဆိုရမည်မှာ မိမိကိုယ်မျှကိုပင် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

သူငယ်ကလေးမှာ အသက် ၁၃-နှစ် ၁၄-နှစ်လောက်သာ ရှိသည်။ ရုံးခန်းသို့ ဝင်လာသောအခါ ငယ်မူငယ်ရာ

အနောက်တိုင်းစိတ်ပညာဆရာတို့က လူသည် မွေးကင်းစအရွယ်၌ အလွန်လျှင် ဖြူစင်သော အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။ကဗျာဆရာကြီး ဝေါ့ဒ်စ်ဝသ်သည် အပြစ်ကင်းသော ကလေးဘဝကို ဖွဲ့နွဲ့ရေးဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် အချို့ကမူ လူ၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ မူလကတည်း

၁၆-နှစ် မပြည့်သေးသော သူငယ်ကလေး တဦး၏ လူသတ်မှုကို စက်ရှင်ရုံးတင်ရန် စစ်ဆေးခဲ့ဘူး၏။ ခိုးမှု၊ ဓားပြမှု၊ လူသတ်မှုစသဖြင့် ရုံးသို့ရောက်လာတိုင်း တရားခံတို့မှာ လူကြီးများသာ ဖြစ်လေရာ ကလေးသူငယ် တဦးက လူသတ်မှု ကျူးလွန်သည်ဟု သိရသောအခါ အလွန် ဆိုးသွမ်းပါတကားဟု ပထမ၌ ကောက်ချက် ချမိ၏။ သို့သော် အပြစ်

မပျောက်သေးသည်နှင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် ဆော့ချင်သော လက္ခဏာကို ပြနေပေသည်။ သူ့သဘာဝကို အကဲခတ်ကြည့်ရသည်မှာ ဤလောကတခုလုံးကို ကစားစရာဟုသာ ယူဆနေဟန်တူ၏။

စင်စစ် လူသတ်မှု ဖြစ်ရသည်မှာလည်း ကလေးဘာဝ ဆော့ရင်းကစားရင်းနှင့် ဖြစ်ရခြင်းပင်။ တနေ့သ၌ ထိုသူငယ်သည် ကလေးဖော်များနှင့် က

စားနေသည်။ ၎င်းတို့အထဲတွင် သူ့ထက်တနှစ် နှစ်နှစ်မျှသာ ကြီးသော သူငယ်ကလေး တယောက်ပါသည်။

ထိုသူငယ်တို့ ပြေးကြ၊ ခုန်ကြ ကစားကြရင်းနှင့် လူသတ်မှုဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း ခံရသူနှင့် ကွယ်လွန်သူတို့ နှစ်ဦးကလေး တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ရန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ စွပ်စွဲခံရသူက ကွယ်လွန်သွားသူကို မခမသားခြံတိုင်နှင့် ထိုးလိုက်၏။ မခမသားခြံတိုင်ဆိုသည်မှာ အဖျားဌ် နှစ်ဖက်ချွန်ကဲ့သို့ ချွန်ထားသောတိုင်ဖြစ်သည်။ အချွန်ဘက်မှထိုးမိရာ အထိုးခံရသူမှာ သေလောက်သော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းကိုထိ၍ဒဏ်ရာအနာတရကြီးစွာရသည်။ တောနယ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပထမ သူနာပြုခြင်းကိစ္စမရှိဘဲနှင့် ဆေးရုံသို့ ပို့ကြမည့်အပြုတွင် အသက်ကုန်လေသည်။

အမှုစစ်သောအခါ စွပ်စွဲခံရသူ သူငယ်သည် လူကြီးများသက်သေထွက်ဆိုသကဲ့သို့ မလိမ့်တပတ် ထွက်ဆိုခြင်းမပြု၊ ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ကို မချန်မလှပ် မှတ်မိသရွေ့ ထွက်ဆိုသည်။ ဤအချက်ကို အကဲခတ်သော် သူ၏ မူလ ဗီဇမှာ အပြစ်ကင်းစင်သော မူလဗီဇဟု မှန်းဆနိုင်သည်။ သို့သော် တဖက်မှနေ၍ စဉ်းစားလျှင် သူသည် မိမိကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်ကိုအပြစ်ဟူ၍ သိတတ်ပါလေ့စဟု စဉ်းစားဖွယ်ရှိသည်။

စင်စစ်ထိုသူငယ်သည် မိမိကလူသတ်မှု ကျူးလွန်ထားသည်ကို ပင်လျှင်နားလည်သည် မဟုတ်ပါ။ သူသက်သေခံပုံမှာ ဤလောကကြီး၌ အရေးကြီးသည့် အရာဘာမျှ မရှိသကဲ့သို့ သက်သေခံသွားသည်။ လူတယောက်၏ အသက်တချောင်း ဆုံးရှုံးခဲ့သော်လည်း သူနှင့်ဘာမျှ မဆိုင်ဘိသကဲ့သို့ အရယ်မပျက် အပြုံးမပျက်၊ ရုံးခန်းထဲ၌ အဆော့မပျက်။ မိမိလုပ်မိသည့်အတွက်ယူကျုံး မရဖြစ်သော အမူအရာလည်းမရှိ။ သေသူ့အပေါ်၌ သနားမိသော စေတနာကို လည်းမပြ။ ပကတိမတုန်မလှုပ်ပင်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာသည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း မူလ အလုပ်လုပ်ရာနေရာမှ ကစဉ့်ကရဲနှင့် ထွက်လာခဲ့ရ၍ နောင်အခါ ထိုသူငယ် ဘာ ဖြစ်သွားသည်ကို မသိရတော့ပါ။ သို့သော် ကလေးတို့၏ သဘာဝ၌ ဘယ်သင်းကို အပြစ်၊ ဘယ်သင်းကို အကျိုးဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်သော စွမ်းအင်မရှိသေးသည့် သဘောကို ဆင်ခြင်မိပေသည်။ ကိုယ်ချင်း လည်း စာမိ၏။ ငယ်စဉ်က ကျွန်တော်တို့သည် ကောင်းမှန်း၊ ဆိုးမှန်း မသိလုပ်ခဲ့ကြသည်။ အမှုတခုကို လုပ်ပြီးမှ လူကြီး မိဘတို့က ဤဟာ ကောင်းသည် ထိုဟာ မကောင်းဘူး ဆိုသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရ၏။ ထိုအမှတ် အသားတို့ကိုမှတည်၍ ကြီးပြင်းလာသောအခါ လက်တွေ့ကြုံရတွေ့ရသည်တို့၌ ကောင်းမကောင်း မှတ်ကျောက်တင်ကြည့်သည်။ တခါတရံမကောင်းမှုကို ပြုမိ၍ မိမိကိုယ်တိုင် ဒုက္ခနှင့် တွေ့မှ ဩော် ဤအမှုသည် မကောင်းပါတကားဟု နောင်တရကြသည်။ သို့သော် ငယ်ရွက်သော အချိန်က နောင်တရရမှန်းကိုမျှပင် မသိကြချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း မိဘ ဆရာသမားတို့၏ တာဝန်မှာ ကလေး သူငယ်တို့အား အကောင်း နှင့် အဆိုး ပိုင်းခြား၍ သိအောင်သွန်သင်ပေးဘို့ လိုသည်ဟု ကျွန်တော်တိုက်တွန်းရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်း၏ ဆိုး၏ဟူသည်ကို အချို့က တိုက်ရိုက်ပြမှသိသည်။ အချို့ကား သွယ်ဝိုက်၍ ပြရုံနှင့် သဘော ပေါက်သည်။ သို့သော် အပြစ်ရှိလာလျှင် ရေရွှတ်ကြိမ်းမောင်း ဆဲဆိုခြင်းထက်ကျိုးကြောင်းပြ၍ ပြောဆိုခြင်းက ပို၍ ထိရောက်သည်။ ကလေးဆိုသည်မှာ မိဘ ဆရာ သမားတို့၏ အားပေးခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ ယုယခြင်းကို ခံယူလို သူများဖြစ်ရာအပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်ဖို့သည်ထက် ထိုအပြစ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အကျိုးကိုထုတ်ဖော်ကာ အားပေးအား မြှောက်ပြုခြင်းကို ခံယူလိုကြသည်။

အတန်းထဲတွင် ၁၀-နှစ်ရွယ်ကျောင်းသားကလေးတဦး သည် သူတပါး ဥစ္စာကို မကြာခဏ ခိုး ကိယူငင်တတ်သည်။ ဤ အချက်ကို ပြုပြင်ရန် အလို့ငှာ ကျောင်းဆရာမ တဦးက ခိုးတတ်သော သူငယ်အား ပိုက်ဆံအိတ်ကို ပေးအပ်လေသည်။ ထို့နောက် ထိုပိုက်ဆံ အိတ်တွင် ရှိသော ပိုက်ဆံနှင့် ဆရာမအတွက် ဝယ်စရာ ခြမ်းစရာကို သွားဝယ်ချေစမ်းဟု စေခိုင်းသည်။

ထိုအခါ ခိုးတတ်သူက "ဆရာမ၊ ကျွန်တော် တကယ်ပိုက်ဆံကိုင် ရမှာလား" ဟု မေးသည်။

ဆရာမက "မင်းက အတွက်အချက် တော်တယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့မင်းဘဲ ငါ့အတွက် ပိုက်ဆံ ကိုင်ပေးနိုင်မယ်။ မင့်ကိုမှ ငါစိတ်ချတယ်" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ကျောင်းသားသည် ဆရာမ စေခိုင်းချက် အရ တသဝ မတိမ်းဆောင်ရွက်ပေး၏။ ပိုက်ဆံတပြားမျှ ပျောက်သည်မရှိ။ ဆရာမသည် နောင်အခါ၌ သူ့ကို ဆက်၍ ငွေသွင်းသည့် အလုပ်ကိုပင် စေခိုင်းသည်။ တခါတရံမျှ မှားယွင်းတိမ်း စောင်းသည်ဟု မရှိ။ ဤနည်းဖြင့် နောင်သောအခါ ထိုသူငယ်မှာ အတန်းထဲတွင် ပစ္စည်း ဥစ္စာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိတ်အချရဆုံး သူငယ်ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုကလေးမှာ သူ့ကို ဆရာမကယုံကြည် စိတ်ချလာလေလေ၊ ယုံကြည်မှုကို မပျက်စီးရအောင် ကြိုးစား၍ ကာကွယ်လေလေဖြစ်လာသည်။ မောင်[illegible]

မောင်သုတ

ညီလေး....

အရင်တပတ်ကဆိုရင် အနန္တသူရိယ အမတ်ကြီး အကြောင်းကို ပြောရင်း "တခ်ဏပ္ပတ္တိဉာဏ်" အကြောင်း စ,ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီနောက် အဲဒီလို့ ဉာဏ်မျိုးနဲ့ ပြည့်ဝ-ကုံလုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၂ ဦးအကြောင်းကိုလဲ ဆက်ပြောအုံးမယ်လို့ ကိုကြီး ကတိပြုခဲ့တယ်လေ။ အဲဒါ့အပြင် အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးအထဲက တဦးရဲ့ 'စာပေ့ ကျေးဇူး' ကြောင့် အဟိတ်-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ခွေးတွေတောင် ဒုက္ခဖြစ်ရကြရတဲ့ ကြားထဲက ချမ်းသာရာရတဲ့ အကြောင်းကလေးကိုလဲထဲ့ ပြောလိုပါတယ်....၊ ဒီတော့ကိုကြီးပြောမယ့် ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးဟာ ဘယ်သူတွေ....၊ တခါ....ဘယ်သူရဲ့ 'စာပေ'ကြောင့် ခွေးတွေဟာ ဘယ်လို ချမ်းသာရာ ရကြတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကိုလဲ ငါ့ညီတို့ ကြိုတင်-စဉ်းစားထားကြပါ....လို့ ကိုကြီး တိုက်တွန်းခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ကဲ....အဖြေရကြပါပြီလား။

'အဖြေ'ကို မပေးခင် ပထမဦးဆုံး 'တခ်ဏပ္ပတ္တိဉာဏ်' ဆိုတာကလေး ကို ရှင်းပြပါရစေ။ လွယ်လွယ်, ရှင်းရှင်း ပြောရရင်တော့ "ရုတ်ခြည်း,ဖြုတ်ခြည်း ရုတ်တရက်,ချက်ခြင်းစပ်ဆိုနိုင်တဲ့ဉာဏ်" ပါပဲ။ ပါဠိလိုပုဒ်ခွဲပြရရင်တော့ "တံ = ထို+ခဏ = ခဏ္ဍ ခဏ (အတောအတွင်း) + ဉပ္ပတ္တိ = ဖြစ်ခြင်း "၊" ခဏ, ချက်ခြင်း အတောအတွင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်, စပ်ဆိုနိုင်တဲ့ ဉာဏ်"ပါပဲ။ တနည်းပြောရရင် "ဇဝန ဉာဏ်နဲ့ လျင်သန်, ထက်မြက်စွာ စပ်ဆိုနိုင်ခြင်း"ပဲ။

ကဲ....အဲဒီဉာဏ်မျိုးနဲ့ ပြည့်ဝ-ကုံလုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးအကြောင်းကို ဒီတလအတွက် တင်ပြပါရစေ။ တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်-၂၀၀-လောက်က ဘကြီးတော် မင်းတရား လက်ထက်မှာ ပေါ်ပေါက် ခဲ့တဲ့ ဖိုးသူတော်-ဦးမင်းနဲ့ လူ-ဦးမင်းပါပဲ။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးဟာ လေးချိုးကြီးတွေ၊ တေးထပ်တွေ၊ သဖြန်တွေ၊ လွမ်းချင်းတွေ ရေးရာမှာ အထူးကျော်ကြားတယ်နော်။ အဲဒီအထဲက ခု ကိုကြီးတင်ပြမှာကတော့ သူတို့တတွေ ရုတ်ခြည်း, ဖြုတ်ခြည်းပဲ အပြိုင်-အဆိုင် စပ်ဆိုကြတဲ့ ဒွေးချိုးကလေး ၂-ပုဒ် ၃-ပုဒ် ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ တယောက်က ဦးစွာ 'အခံ' ပုဒ်ကို စ,လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ။ နောက်တယောက်ကချက်ခြင်း,လက်ငင်းမဆိုင်းမတွပဲ 'အလိုက်' ပုဒ်ကို 'အုပ်' လိုက်တာပဲတဲ့။

ကဲ....တနေ့တော့ ညီလာခံမှာ ဖိုးသူတော် ဦးမင်းကစပြီး။

ကုဏ္ဍလာ၊ ဒုမ္မာကပေါ၊ ။

ရယ်လို့ စာခံပေးလိုက် သတဲ့။ ဒီတော့ လူ-ဦးမင်းကလဲ ရုတ်ခြည်း,ဖြုတ်ခြည်းပဲ

ဂုမ္ဘော-ဂုမ္ဘ်နှင့်

တပသီ ဇာဒိုရ်ဝိဇ်ကယ်

ဆေးကြိတ်တဲ့တော၊ ။

ရယ်လို့ အုပ်ပေးလိုက်သတဲ့။

နောက်တနေ့ကျပြန်တော့လဲ မိဖုရားခေါင်ကြီးက ည-အခါ လ-သာသာမှာ ပဲဖြူကလေး အမြုတ်ကို ဆီနဲ့,ဆားနဲ့ နယ်ပြီးသုံးဆောင်ရင်း အဲဒီပဲဖြူကလေး အကြောင်းကို လူ-ဦးမင်းက ခံပြီး ဖိုးသူတော်-ဦးမင်းက အုပ်ရမယ်လို့ အမိန့်တော်ရှိသတဲ့။

အဲဒီတော့ လူ-ဦးမင်းက မဆိုင်းမတွပဲ

ပဲကလေးကဆိမ့်လိုက်ထာ၊

ပြောစရာရဘူး၊ ။

ရယ်လို့ စ,လိုက်ထာနဲ့ တပြိုင်နက် ဖိုးသူတော်-ဦးမင်းက

ညအခါ၊

လသာသာ ကိုယ်တော်

သုံးတယ်၊

လေပုန်းက မြူး၊ ။

ရယ်လို့ ဆက်လိုက်တော့ မိဖုရားကြီး ခမျာ တဝါးဝါး-တဟားဟား ရယ်မောရသတဲ့။

တနေ့တော့လဲ သူတို့ နှစ်ယောက် ပန်းရံမြို့က မြစ်ငယ် ကမ်းနဖူးအတိုင်း စကားစမြည် ပြောရင်း လမ်းလျှောက် သွားကြရာမှာ နေဝင်ရီတရော မိန်းမ တယောက် အိမ်သာပေါ် တက်သွား တာ မြင်လိုက်ပြီး ကျင်ငယ် စွန့်သံကို ကြားကြရသတဲ့။ ဒီတော့ ဝါသနာကိုလဲ မစွန့်နိုင်ကြတဲ့ အလျောက် ဖြုန်းဆို လူ-ဦးမင်းက စ တဲ့ပြီး

မဆင်ပဲရယ်နှင့်၊
ဖြုန်းကနဲတက်လို့ရှာ၊
အိမ်သာက မိုး၊ ။
ရယ်လို့ ခံလိုက်သတဲ့။

ဒီတော့ ဖိုးသူတော်-ဦးမင်းကလဲ အားကျမခံ

ခြေမမှန်၊
ရေပြန်ကို စာဆိုတတ်သူက၊
မိုးမှတ်လို့ ချီး၊
ဆိုပြီး အကွက်ဆိုက်အောင် စာဆိုလိုက်တယ်လေ။

ဒါတွေဟာ ဖိုး သူတော်-ဦးမင်းနဲ့ လူ-ဦးမင်းတို့နှစ်ယောက် တခ်ဏုပ္ပတ္တိဉာဏ် ထက်ထက်-မြက်မြက်နဲ့ သွက်သွက်-လက်လက် စပ်ဆို ခဲ့ကြတဲ့ ရယ်စရာ ကဗျာကလေးအချို့ ပါပဲ။

ကဲ၊ 'စာပေ့ ကျေးဇူး' ကို ရှာကြရအောင်။

ဘကြီးတော်လက်ထက်မှာပဲ တော်သလင်းလရောက်ရင် ခွေးတွေ ဆူအားကြီးလွန်းလို့ အမိန့်တော်နဲ့ အဲဒီ ခွေးတွေ ဖမ်းပြီး စစ်ကိုင်း ဘက်ကို ပို့ကြရသတဲ့။

တ နေ့ကျ တော့ ဖိုးသူတော်-ဦးမင်းက ယင်း ရဲ ကျောက် ဆောင် ဆိပ် ကို ရောက် သွား တဲ့ အခါမှာ ခွေးထီးကြီး တကောင်ကို ကြိုးနဲ့ ချည်ပြီး လှေ ပေါ်မှာ တင်ထားတာကို တွေ့သတဲ့။ ကမ်းထိပ်ပေါ်က ခွေးမနှစ်ကောင်ကလဲ အူလို့၊ လှေထဲကခွေးထီးကြီးကလဲ အူလို့ပေါ့၊ ဒီတော့ ဖိုး သူ တော်-ဦး မင်း က ကမ်းပေါ်မှာ တင်နေတဲ့ကျွန်းတုန်းကြီး ပေါ် ထိုင် ပြီး ချက်ခြင်းပဲ အောက်ပါ လေးဆစ်ကလေးကို ရေးခြစ်လိုက်သတဲ့။

သည်နှစ်တွင် ကြုံပြန်ရ၊ ကျွဲမနဲ့ ဂမ္ဘီ၊ ။
မောင် ကြီး ကြိုးတွေသိုင်းလို့၊
စစ်ကိုင်းဆို
ဇေယျာမြို့ကို၊ ကူးပို့ပြန်ပြီ၊ ။
ယင်းရဲ ကျောက် ဆောင်
ဆိပ်ကယ်က၊
လွမ်းစိတ်နဲ့ မယ်တို့ဆီ၊
မျှော်ပ်ကွယ် (ဝူး)၊ ။
မောင့်နဲ့ တူပင်၊ မကြီးလှေယ်တင်
တော့၊ [illegible]
ကူးပြန်လျှင် မနေစိပ်ပါနဲ့၊
သောတာပန်ဆိုတဲ့ ဆိပ်ကယ်က၊
လှိုင်းတိတ်မှ ကူး၊ ။

အဲဒီ လေးဆစ်ကလေးကိုနောက်ပါ တပည့်က မှတ်သားပြီး တဆင့်တဆင့် ပေးသွားရာကနန်းတော်တွင်းကို ရောက်သွားရောတဲ့။ နောက်ဆုံး ဘကြီးတော်မင်းတရား သိသွားတော့ ခွေးတွေကို မပို့စေနဲ့လို့ အမိန့်တော် ချမှတ်ပေးရသတဲ့။ အဲဒါဟာလဲ စာပေ့ ကျေးဇူး တရပ်ပဲ မဟုတ်လား။

ဒီတလတော့ ဒီမျှနဲ့ပဲ ရပ်လိုက်ပါရစေ။ နောက်တလအတွက် ငါညီတို့ဆက်တွေး ထားစေချင်တာက အခုလို တခ်ဏုပ္ပတ္တိဉာဏ်နဲ့လဲ စပ်တယ်၊ အစပ်အဟပ်လဲ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းလို့လဲ ဆုလာဘ်တွေနဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရတယ်။ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ တယောက်ထဲ မဟုတ်သေး ယောက် ဖြစ် တယ်။ အဲဒါ ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတွေဟာ ဘယ်လို ဆုလာဘ် တွေရတယ်ဆိုတာပါပဲ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေကွယ်။

အစစ အရာရာမှာ တိုးတက်အောင် မြင်ကြပါစေ။ ။

ကိုကြီး

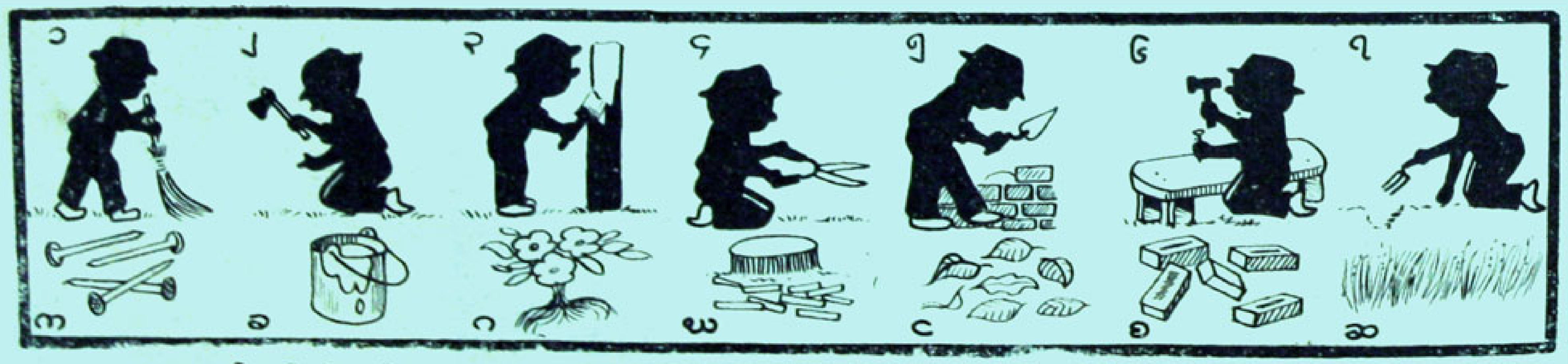

ရှေ့ဆောင်မယ်တို့ လုပ်အားပေးရာ၌ မည်မျှ အတွေ့အကြုံရှိပါသနည်း၊ တထက်ဖော်ပြပါ ရှေ့ဆောင် မောင်ငယ်ကလေးလုပ်အားပေးရာ၌ အသုံးအဆောင်များကိုပန်းချီဆရာကဉာဏ်စမ်းသဘော လွဲမှားစွာ ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုလွဲမှားဖော်ပြထားလည်ကို အမှန်သို့ရောက်အောင် ရှေ့ဆောင်မောင်မယ်တို့က ဖော်ပြနိုင်ကြပါရန် ပျော်ရွှင်ဘွယ် ဉာဏ်စမ်းအဖြစ် အပမ်းဖြေကစားနိုင်ကြပါစေကွယ်။

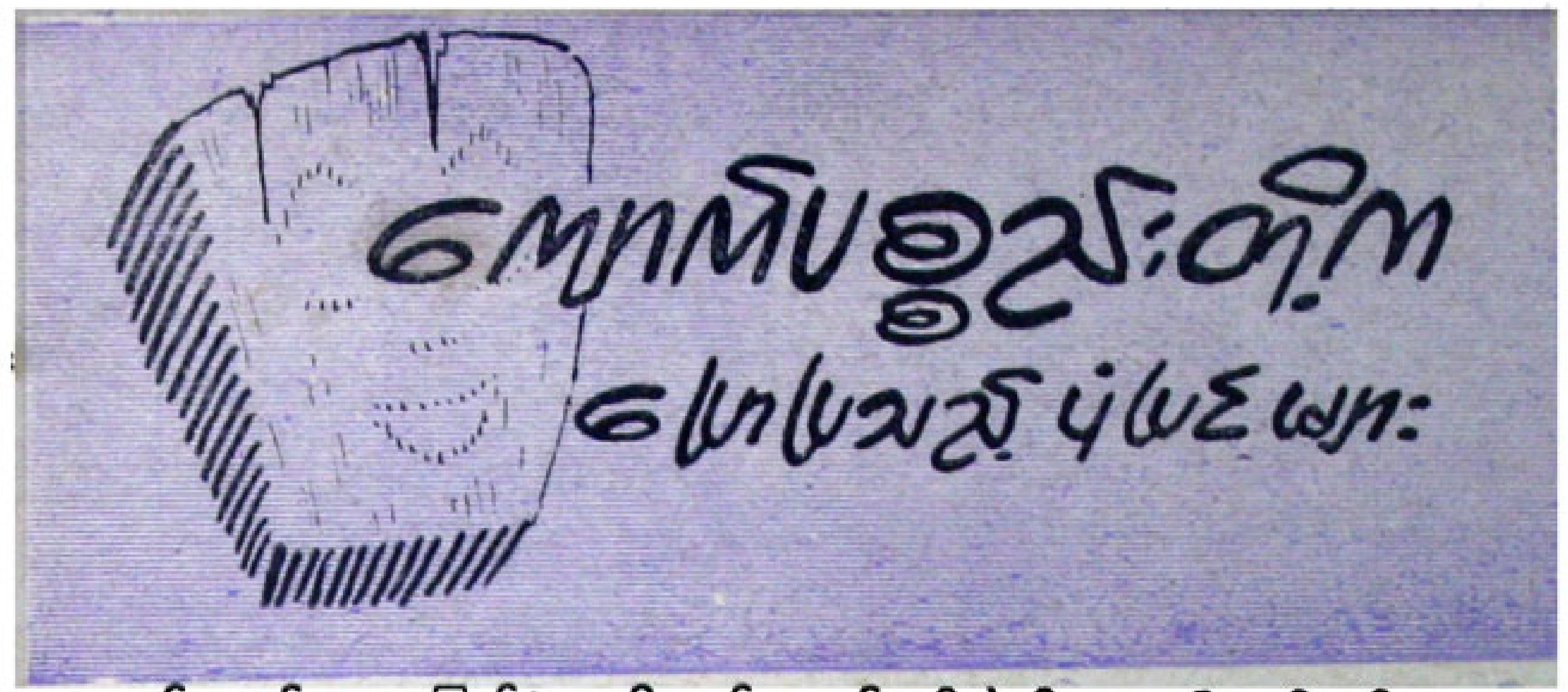

တရုပ် လုပ်သား ပြည်သူ တို့သည် ခေတ်ဟောင်းတွင် မိမိတို့ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံကို အမှတ်တရဖြစ်စေသောပစ္စည်းများကို ပြတိုက်များသို့ ယူဆောင် ကြလေသည်။ အတိတ် ကို နောက်လူငယ်များက ထင်ရှားစွာ သိရှိစေနိုင်ရန်ငှင်း၊ လူလူချင်းခေါင်းပုံဖြတ်သည့်လူ့အဖွဲ့အစည်း နောက်ထပ်ပေါ် ပေါက်မလာအောင်၊ထိုနောက် လူငယ်များက ကာကွယ်၍ တော်လှန်ရေးကို ရှေ့သို့ တိုးတက်စေရန်ငှင်း၊ ထိုသို့ ပို့ဆောင်ကြသော ပစ္စည်းများကို ပြတိုက်များတွင် ပြသထားလေသည်။

ဟူနန်ပြည်နယ် ချန်ရှာမြို့တွင် ပြသသော ဆိုရှယ်လစ်ပညာရေးအတွက် ပြုလုပ်သောပြပွဲတခုတွင် လာရောက်ကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်တို့သည် သင်းချိုင်းကမ္ပည်းကျောက်စာတခုကို အလွန်စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှု ကြလေသည်။ ထို သင်းချိုင်း ကမ္ပည်း ကျောက်စာ ကား ချန်ရှာနယ်ရှိ ဟူရှန်ပြည်သူ့ဘုံ မြေအဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သူ ရှိကင်ချင်ယင်၏ သင်းချိုင်းကမ္ပည်းကျောက်စာဖြစ်လေသည်။

ရှိကင်ချင်ယင်သည် ဆင်းရဲသော မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းကပင် မြေရှင်ကြီး တဦးထံတွင် လယ်ကူလီတယောက်အဖြစ်အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။ ဂျပန်များ သိမ်းပိုက်ထားစဉ် ၁၉၄၃-ခုနှစ်က ရုပ်ရှင်သေး စစ်တပ်ထဲသို့ အစောင်းသွင်းရန်ရွေးထားသည့် လူငယ်များ၏စာရင်းတွင် သူ့နံမည်လည်းပါလေသည်။ ထိုအခါ ရှိကင်ချင်ယင်၏ မိသားစု တစုလုံးကဝိုင်း၍ တောင်းပန်ကြ သည့်၌ စပါး (ဂျင်) ၂,၁၀၀ပေးမည်ဆိုကစာရင်းမှပယ်ဖျက်ပေးမည်ဟု ကျေးရွာအရာရှိကပြောလေသည်။ ရှိကင်ချင်ယင်နှင့် သူ့အဖေတို့သည် မိတ်ဆွေများထံမှငှင်း၊ အိမ်နီးနားချင်း များထံမှငှင်း၊ စပါးကို တစတစ ချေးငှားကာ ကျေးရွာ အရာရှိ အား တောင်းဆိုသောစပါးကို ပေးဆောင်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါတွင် မြို့နယ်အရာရှိသည် ရှိကင်ချင်ယင်အား လာရောက်ဖမ်း လေ သည်။ ရှိကင်ချင်ယင်လည်း လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးသွား၍ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတဦး၏အိမ်တွင် ပုန်းခို၍နေလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွာတွင် ကျောက်ရောဂါဖြစ်ပွားနေလေရာ ရှိကင်ချင်ယင်၏ ခယ်မမှာ သေဆုံးသွားလေသည်။ ထိုအခါ အိမ်နီးနားချင်းများသည် သူ့အား အကူအညီပေးရန် လမ်းစရှာကြလေသည်။ သူကျောက်ပေါက်၍သေပြီဟု သတင်းဖြန့်လိုက်၍ ယင်းသတင်းကို သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသို့လည်း ပို့လိုက်ကြလေသည်။ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တို့သည် ပုလိပ်တယောက်ကိုစစ်ဆေးရန်လွှတ်လိုက်သည့်အခါ၌ သူသည် ရှိကင်ချင်ယင်၏အိမ်၌ ခေါင်းတလုံးကိုငှင်း၊ ရှိကင်ချင်ယင်၏မိသားစုမှာ အလွန်အမင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ဖြစ်နေသည်ကိုငှင်း တွေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မြို့နယ်အရာရှိသည် သံသယမကင်းရှိနေသေးသဖြင့် သူကိုယ်တိုင် ရှိကင်ချင်ယင်တို့၏အိမ်သို့ လာပြန်လေသည်။ သို့ရာတွင် သူရောက်ခဲ့သည့်အချိန်တွင် ခေါင်းကိုမြှုပ်လိုက်ပြီးဖြစ်လေသည်။ ရှိကင်ချင်ယင်လည်း အမိခံရမည်စိုးရကား မိသားစုအားနှုတ်ဆက်ကာ နေအိမ်နှင့်အလွန်ဝေးလံသော ယာတခုတွင်အလုပ်ဝင်လုပ်နေလေသည်။ သူ့အိမ်နီးနားချင်းတို့ကမူ သူ့အမည်ရေးထားသော သင်းချိုင်းကမ္ပည်းကျောက်စာကိုသူ့ခေါင်းမြှုပ်ရာတွင် စိုက်ထူလိုက်ကြပေသည်။

ရှိကင်ချင်ယင်သည်မိသားစုကိုလုပ်ကိုင်ကျွေးနေသူဖြစ်လေရာ သူထွက်ခွာသွားသည်၌ သူ့အဖေအမေနှင့် ကလေးနှစ်ယောက်တို့သည် အစာငတ်၍ငှင်း၊ နာဖျားသော်လည်း ဆေးဘိုးဝါးခမတတ်နိုင်သဖြင့်ငှင်း သေ ဆုံး သွား ကြလေသည်။ လယ်ယာပြုပြင်ရေးလုပ်ဆောင်လိုက်သည့်အခါ၌သာလျှင် အိမ်ပြန်လာနိုင်ကာ လယ်ယာမြေတကွက်ကိုရရှိလေတော့သည်။

ကြည်မွန်

ကျွန်တော်တို့၏ ဘောလုံးပွဲကို သရေပွဲအဖြစ်ဖြင့် အဆုံးသတ်လိုက်ရပါသည်။ အားလုံး မောဟိုက်နွမ်းယိစွာဖြင့် ထိုင်လိုက်ကြ၏။

နေဝင်လုပေပြီ။ ကျွန် တော် တို့၏ အရိပ်များသည်လည်း ရှည်လျားလာကြလေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကတ္တရာလမ်းပေါ်တွင် ဘတ်စ်ကားများ၊ ကိုယ်ပိုင်ကားများ၊ အငှားကားများ အော်မြည်လျက် ပြေးလွှားနေကြ၏။မြစ်ကမ်းနားတွင် တည်ရှိသော သစ်စက်ကြီး၏ ခေါင်းတိုင်မှ မီးခိုးများ တလိပ်လိပ်နှင့် ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စူးရှကျယ်လောင်သော သစ်ခွဲ လွှသံများကိုလည်း ကြားနေရပါသည်။

"နက်ဖြန်ညကျရင် ငါတို့မေဒေးပွဲကို သွားမလို့၊ အဲဒီမှာ လူတွေအများကြီးလာကြမှာဘဲ၊ ပွဲတွေကမယ်၊ရုပ်ရှင်တွေလဲ ပြမယ်" ဟု တာတူးက ပြောလိုက်ပါသည်။

"ပြခန်းတွေလဲရှိမှာဘဲ အစုံပေါ့"ဟု တာတူး၏ညီဖြစ်သူ အာဝါးကဖြည့်စွက်ပြောလိုက်၏။

"မင်းတို့ဘဲ သွားနိုင်တာမှတ်လို့၊ဒို့လဲသွားမလို့ စီစဉ်ထားတယ်ကွ"ဟု စိန်မြင့်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ငါ့အဖေဆောင်မှ မေဒေးပွဲကို ချီတက်သွားမယ်တဲ့" ဟု တင်အောင်က ဝင့်ကြွားစွာ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ဒို့အဖေလဲ ချီတက်မှာပါကွာ" ဟု သံချောင်းကထ၍ ပြောလိုက်၏။

"ငါတို့လဲ ချီတက်ချင်လိုက်တာ"ဟု ဘလုံက သူ၏ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းကဘာကို ချီတက်ချင်တာလဲ၊ အမဲရိုးကို ချီတက်မှာလား"ဟု အီကောက ဝင်နှောက်လိုက်လေသည်။

အားလုံး ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြပါသည်။

"မနှောက်ပါနဲ့ကွာ၊ ငါပြောတာက မေဒေးပွဲကို ချီတက်သွားမှာ ပြောတာပါ၊ မင်း ကော မချီတက်ချင်ဘူးလား" ဘလုံက မကျေမနပ်နှင့် အီကောကို ပြန်မေးလိုက်၏။

"ချီတက်ချင်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့်ဒို့ကကလေးတွေဘဲ၊ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဟိုတနှစ်ကမေဒေးတုန်းကပေါ့၊ အခုဒို့က စားတဲ့ကွင်းထဲမှာသစ်တောရုံးကအလုပ်သမားတွေသစ်စက်ကအလုပ်သမားတွေ စုဝေး နေကြတယ်ကွ။ သူတို့ မြင်းပြိုင်ကွင်းကို ချီတက်သွားမလို့ပေါ့။ သူတို့ကို ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းငါ့ရင်ထဲကယားကျိယားကျိဖြစ်နေတာဘဲ"အီကောက သူ၏အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောပြလေသည်။

"ဒို့တော့ မချီတက်ချင်ဘူး၊ လမ်းလျှောက်ရမှာက အဝေးကြီးကွ ပြီးတော့ မေဒေးနဲ့ ဒို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"ဟု သစ်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသော အောင်နိုင်ကလှမ်းပြောလေသည်။

"ဘာဖြစ်လို့ ဒို့နဲ့ မဆိုင်ရမှာလဲ.... ဆိုင်တာမှ ဟိုဘက် နှစ်ကတာ တောင် လွန်သေးတယ်၊ မင်းနားမလည်လို့ပါ။ မေဒေးနေ့ဆိုတာ အလုပ်သမားနေ့ကွ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ အလုပ်သမား တွေဟာ ဒီနေ့မှာသူတို့လိုတဲ့အခွင့်အရေးတွေကို တောင်းတဲ့နေ့ပေါ့" ဟု ကျွန်တော်က ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

"ဟေ့-အောင်နိုင်၊ မင်းအဖေကထာ လုပ်လဲ"ဟုဌေးလွင်ကလှမ်းမေးလိုက်၏။

"ငါ့အဖေက သတင်းစာ တိုက်မှာ စာစီဆရာကွ"ဟု အောင်နိုင်ကဝင့်ကြွားသော လေသံဖြင့်ဖြေလိုက်၏။

"စာစီဆရာဆိုတာလဲ အလုပ်သမားဘဲ၊ မင်းတို့ ငါတို့ အဖေတွေ အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်မှ မင်းတို့ ငါတို့ မုံ့ဝယ်စားနိုင်မယ်၊ ထမင်းစားနိုင်မယ်၊ ကျောင်းနေနိုင်မယ် ငါတို့နဲ့ ဒါကြောင့်ဆိုင်တာပေါ့ကွ။ ငါတို့ ကြီးလာရင်လဲ အလုပ်သမားတွေ ဖြစ်လာကြမှာ" ဟု ဌေးလွင်က ပညာပေး စကားပြောလိုက်ပါသည်။

"ငါတို့ မေဒေးပွဲလုပ်တန်း ကစားမယ်ကွာ၊တကယ့်ပွဲကြီးလိုပေါ့"ဟု ကျွန်တော်က အကြံပေးလိုက်ပါသည်။

"ကောင်းတယ်ဟေ့"

"ဘယ်လိုကစားမလဲ"

"ဒီလိုပါမယ်"

ဤသို့ တယောက်တပေါက် ပြောလိုက်ကြ၏။ အားလုံး၏ မျက်လုံးများသည် စိတ်တက် ကြွမှုဖြင့် ပြူးကျယ်တောက်ပလာကြသည်။

"နက်ဖြန် ညနေ၊ ထမင်းစားပြီးရင် ဒီကိုလာကြပေါ့။ လူများရင် ပိုကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ခေါ်ချင်တဲ့လူကို ခေါ်ခဲ့ကြပေါ့၊ ဒီနေရာက အားလုံးတန်းစီပြီး ဟိုမီးရထားလမ်းဘေး သစ်တုံးပုံကြီးဆီကိုချီတက်ကြရမယ်။အဲဒီနေရာကတော့ မေဒေးပွဲကွင်းကြီးပေါ့ကွာ"ဟု ကျော်မြင့်က ရုတ်ခြည်းစိတ်ကူးမိသော အစီအစဉ်ကို ပြောပြလိုက်၏။

"တုံးကြီးတွေကို မိန့်ခွန်း ပြောတဲ့စင်လုပ်မှ တူမှာပေါ့ကွ" ဟု ရဲဝင်းက ထောက်ပြပါသည်။

"မိန့်ခွန်းပြောမဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဘယ်သူလုပ်မလဲ"ဟုစိန်မြင့်ကမေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

"ငါလုပ်မယ်"ဟု တာတူးက သူ့ကိုယ်သူ အဆိုတင်လိုက်ပါသည်။

"ထပ်တရိုး.... မင်းလားဥက္ကဋ္ဌ၊ ခွေးအုပ်ထဲက ထမှာလား"ဟု အီကောက နှောက်ပြောင်လိုက်ပြန်ပါသည်။

"ရဲလင်းကို ဥက္ကဋ္ဌတင်တယ်"ဟုကျွန်တော်က ထပ်မံ၍ အဆို တင်ပါသည်။

"ရဲလင်းမဖြစ်ပါဘူး"ဟု ဘလုံက ကန့်ကွက်လိုက်၏။

"ငါလဲ ရဲလင်းကို တင်တယ်၊ သူ့အဖေက သစ်စက်မှာလုပ်တယ်။ မနှစ်က ဓရနံချောင်းမေဒေးပွဲမှာ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်တက်ခဲ့တာပေါ့။ သူက မေဒေးအကြောင်းပိုပြောနိုင်မှာပေါ့"ဟုကျော်မြင့်ကထောက်ခံလိုက်၏။

နောက်ဆုံးတွင် ရဲလင်းကို အားလုံးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်သဘောတူ အတည်ပြုလိုက်ကြပါသည်။

နေ ဝင် သွားပေပြီ။ အလင်းရောင်သာကျန်တော့၏။ အရိပ်များလည်း မရှိတော့ပါ။ နောက်နေ့ ညအတွက် ဤနေရာတွင် လာရောက်စုစည်းရန် အချိန်းအချက်များ ပြုလုပ်ပြီး လူစုခွဲခဲ့ကြပါသည်။

ကျော်မြင့်နှင့် ကျွန်တော် သည် အလှမ်းမှီသမျှ မေးမြန်း မှတ်သားပြီး မေဒေးမိန့်ခွန်းရေးရန် ရဲလင်းဆီသို့သွားခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် မိန့်ခွန်းတခုပြီးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကြည်နူးမှုဖြင့် မြူးကြွနေကြပါသည်။

ထိုညက ကျွန်တော်အိပ်မပျော်ခဲ့ပါ။ မိုးမြန်မြန်လင်းရန်သာ စိတ်စောနေခဲ့ပါသည်။

\+ +

လကွယ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် အမှောင်ကကြီးစိုးနေပါသည်။ မိုးကောင်းကင်တွင် ကြယ်ကလေးများသာ တလက်လက်တောက်ပနေကြပါသည်။

အားလုံးစုံသောအခါတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကျော်မြင့်က "အားလုံးတန်းစီ" ဟု ကျယ်လောင်စွာ အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တသိုက်သာမက အခြား စိတ်ပါ ဝင်စားသူ ကောင်ကလေးများ မိန်းကလေး များလည်း ပါလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

"ချီတက်"ဟုကျော်မြင့်က စစ်ဟန်ပါပါ အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော်သည် ရှေ့ဆုံးမှ အဝတ်နီနှင့် ချည်ထားသော တုတ်ချောင်းတချောင်းကို အလံသဖွယ်ကိုင်၍ ချီတက်ရပါသည်။ အားလုံးရင်ကော့၍ ညီညီညာညာ ချီတက်ကြပါသည်။ သစ်ပုံကြီးသို့ရောက်သောအခါ သက်သာအနေအထားဖြင့်ရပ်နေလိုက်ကြပါသည်။

မကြာမီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲလင်း သစ်ပုံပေါ်သို့တက်လာပါသည်။

ရဲလင်းက သူ၏ မိန့်ခွန်းကို စတင်ဖတ်ကြားလေသည်။

ဂယက်နီ၏ ဒို့အရေး

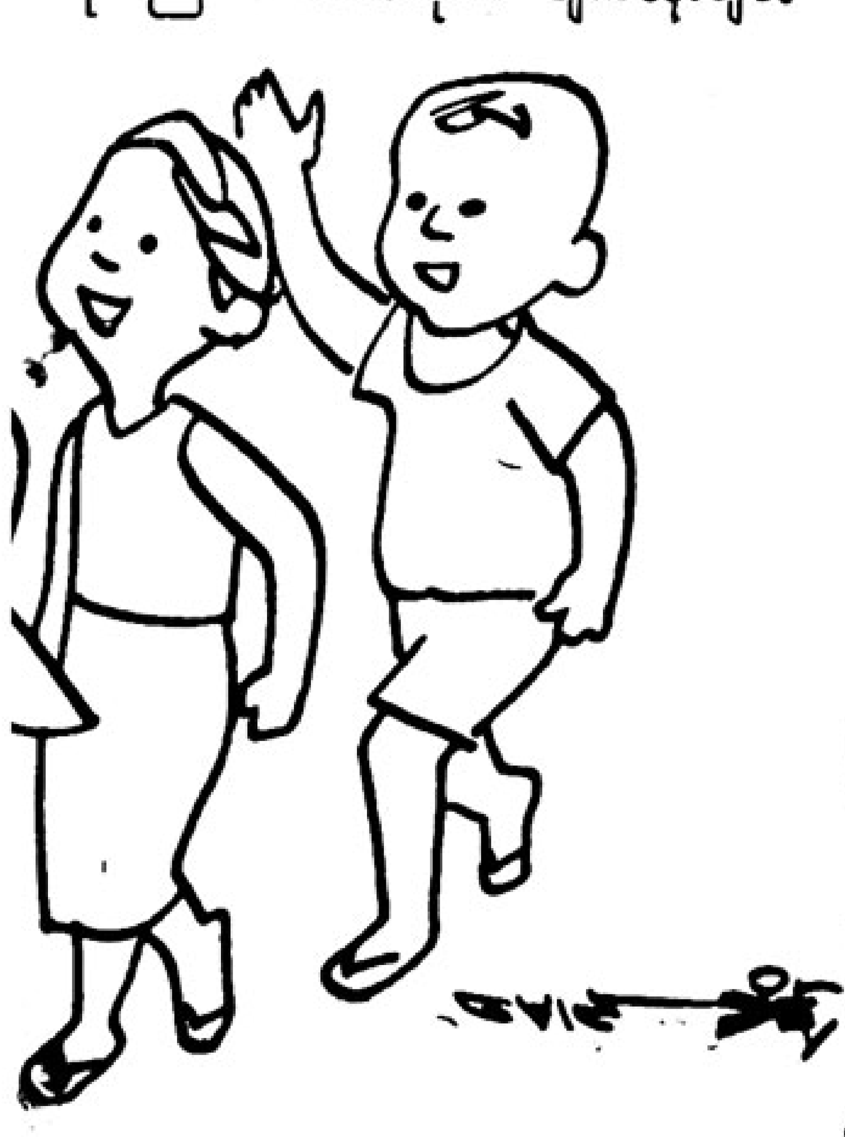

"ကြွရောက်လာကြတဲ့ လုပ်သားပြည်သူများခင်ဗျား"သူ၏အသံမှ တလုံးချင်းဖြေးလေးစွာ ပေါ်ထွက်လာပါသည်။

"ဒီနေ့ဟာတကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့အလုပ်သမားများရဲ့ သမိုင်းဝင်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ပထမဆုံးဒီနေ့ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် ရှင်းပြပါရစေ။

"၁၈၈၆-ခုနှစ် မေလ တရက်နေ့မှစပြီး ၄-ရက်နေ့တိုင် စက်မှု လုပ်ငန်း များရဲ့ အချက်အချာဖြစ်တဲ့ အမေရိကန်ပြည် ချီကာဂိုမြို့မှာ အလုပ်သမား ရှစ်သောင်းကျော်က အလုပ်ချိန် ရှစ်နာရီ သတ်မှတ်ပေးရေးအတွက် သပိတ်မှောက် ခဲ့ကြတယ်။မေလ ၃-ရက်နေ့ကျတော့ အရင်းရှင်မနရှင်တို့ရဲ့ အစေအပါးများဖြစ်ကြတဲ့ ပုလိပ်များက အလုပ်သမားများရဲ့ တိုက်ပွဲကို သေနတ်နဲ့ပစ်ခတ်ပြီး လူစုခွဲခဲ့တယ်။အများအပြားကျဆုံးပြီးအများအပြား ဒဏ်ရာရခဲ့ကြတယ်။အဲဒီကစပြီး မေလတရက်နေ့ကို မေဒေးလို့ သတ်မှတ်ခဲ့တယ်။

"အဲဒီ သွေးမြေကျ တိုက်ပွဲရဲ့ အရှိန်အဝါဟာ နိုင်ငံတိုင်းသို့ ရောက်ခဲ့တယ်၊ ယနေ့တိုင်အရင်းရှင်နိုင်ငံများမှာအလုပ်သမားတွေဟာ တိုက်ပွဲဝင်နေ ကြတုန်းပါဘဲ။ ကျွန်တော်တို့လို ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှာတော့အလုပ်သမားတို့ရဲ့ အောင်ပွဲနေ့အဖြစ် သမိုင်းမှတ်တိုင် စိုက်ထူ နိုင်ခဲ့ပြီးနေ့အားအဖြစ်သတ်မှတ် ပါကယ်။

"အဲဒီ မေဒေးတိုက်ပွဲရဲ့မီးရှူးတိုင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ကိုလဲ ကူးစက် တောက်လောင်ခဲ့တယ်။ ၁၉၃၈-ခုနှစ် မေလတရက်နေ့မှာ ရေနံချောင်း မြို့မှ အလုပ်သမား ငါးထောင်ကျော် ဟာ မေဒေးနေ့ကို ဆင်ယင် ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။အဲဒီနှစ်မှာဘဲဇန်နဝါရီလ ၈-ရက်နေ့မှစပြီး ၁၁-လတိုင်တိုင် ဘီအိုစီရေနံကုမ္ပဏီရဲ့ လုပ်ငန်းများကို ရပ်ထားကာ ရေရှည်သပိတ် မှောက်ခဲ့ကြတယ်၊ ရေနံမြေအလုပ်သမားတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို တောင်းခြင်း ဖြစ်တယ်။

"အဲဒီနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃၀-ရက် နေ့မှာ ဘီအိုစီ ကုမ္ပဏီနဲ့ နယ်ချဲ့အစိုးရတို့ရဲ့ သွေးစုတ်မှု ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုတို့ကို ပြည်သူတို့ ရှေ့မှောက် ဖေါ်ထုတ် ပြရန်အတွက် ရေနံမြေ အလုပ်သမားတပ်ကြီးဟာ မိုင်လေးရာဝေးတဲ့ ရန်ကုန်မြို့သို့ ခရီးရှည်ချီတက်အင်အားပြခဲ့ကြတယ်။သခင်ဖိုးလှကြီးက ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုတယ်။ သူတို့ဟာရေနံမြေသပိတ်တိုက်ပွဲ မီးတုတ်ကြီးနဲ့ မနရှင်စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေး၊နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေး မီးတုတ်များသို့ ကူးစက် ထွန်းညှိပေးခဲ့တယ်။

"အဲဒီအလုပ်သမားလှုပ်ရှားမှုကြီးကို မြန်မာခုနှစ်အရ ၁၃၀၀-ပြည့် အရေးတော်ပုံ လို့ခေါ် ကြပါတယ်။ အဲဒီအရေးတော်ပုံရဲ့ အရှိန်အဝါဟာ အင်္ဂလိပ်ကို မောင်းထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဂျပန်ကို တော်လှန် နိုင်ခဲ့တယ်။ လုပ်သား ပြည်သူတို့အောင်ပွဲ အလီလီရခဲ့တယ်။

"မနှစ်ကရေနံမြေမှာမေဒေနေ့ကျင်းပခဲ့တယ်၊ ဒီလိုကျင်းပခြင်းဟာ အလုပ်သမားများရဲ့အောင်ပွဲကိုဂုဏ်ပြုခြင်းတရပ်ပါဘဲ။ ဘာကြောင့် အလုပ်သမားတွေကိုဂုဏ်ပြုထိုက်သလဲဆိုရင် အလုပ်သမားတွေဟာ သူတို့ရဲ့ဦးနှောက်နဲ့ အင်အားကိုအရင်းတည်ပြီး ဘိုင်းပြည်ဘိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင်ကြီးမားတဲ့ အထောက်အကူပေးလို့ပါဘဲ။ အလုပ်သမားများ ပြုလုပ်တဲ့ မော်တော်ကားတွေ၊ အင်္ကျီလုံချည်တွေဓာတ်ဆီရေနံဆီစတဲ့ကျွန်တော်တို့ရဲ့အသုံးအဆောင်တွေဟာ အလုပ်သမားတွေရဲ့ လုပ်အားအသီးအပွင့်များဖြစ်ကြ တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှီခိုရတဲ့ လုပ်အားရှင်များကို ကျွန်တော်တို့လေးစားရမယ်။ ဂုဏ်ပြုရမယ်"

ရဲသင်းသည် ခေတ္တရပ်နားလိုက်ပြီး အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ သူ၏ အသွင်မှာ ရုပ်ရှင်ထဲမှ ဇာတ်လိုက်က သူ၏ရဲဘော်များကိုဘရားဟောနေဟန်ကဲ့သို့ပင်ထင်မှတ်ရပါသည်။ ပြီးနောက် အားယူကာ ဆက်၍ပြောပါသည်။

"အခုအချိန်မှာဆိုရင် ကျိုက္ကဆံမြင်းပြိုင်ကွင်းမှာ မေဒေနေ့ကျင်းပနေတယ်။ တတိုင်းပြည်လုံးက အလုပ်သမားကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ အဲဒီမှာစုရုံးနေကြပြီ သူတို့ရဲ့အောင်ပွဲမှာ ပျော်ခနေကြတယ်။ အနာဂတ်အတွက် နိုးနှောနေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တချိန်မှာ အလုပ်သမားတွေဖြစ်လာကြမှာဘဲ။ တောက်ပတဲ့ အနာဂတ်က ကျွန်တော်တို့ ဆီကို တဖြည်းဖြည်းလာနေပါတယ်။ အနာဂတ်ကိုကျွန်တော်တို့ပိုင်တယ်၊အခုထဲကဘိုင်းပြည်အတွက် အင်အားမွေးထားကြပါလို့ ကျွန်တော်တိုက်တွန်းရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်"

လက်ခုပ်သံများ အဆက်မပြတ်ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ပျော်မြူးနေကြပါသည်။ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသဘာဝအလှသည် ပိုမိုလှပလွန်းသည်ဟုထင်မှတ်ပါသည်။

အစီအစဉ်အတိုင်း ကျွန်တော်က သုံးချပ်တိုင်လိုက်ပါသည်။ ၊ "အလုပ်သမားအရေး-ဒို့အရေး" ဟူသော အသံများသည် တလောကလုံးမှ ကြားနိုင်သည်ဟုပင်ထင်မှတ်မိပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့လူစုခွဲခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏မေဒေး သဘင် သည် အောင်မြင်စွာပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုဖြင့်မြူးတူးနေပါသည်။ ဂထာန်နိုး

အခြေခံဓာတ်ပုံပညာ

ရှေ့ဆောင်လူငယ် တူ-တူမလေး တို့ ရေ

လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဆောင်းပါးမှာ ရှေ့ဆောင်လူငယ် တူမောင်အချို့ သိချင်ကြတဲ့ အပ်ပေါက်ကင်မရာ (Pinhole Camera) တည်ဆောက်နည်းကို ဦးဦးရေးသားခဲ့တယ်နော်။ ကင်မရာဆိုရင် မှန်ဘီလူးပါမှ အရုပ်ထင်နိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆခဲ့တဲ့ တူ-တူမလေးများ အဖို့တော့ မှန်ဘီလူးမပါတဲ့ အပ်ပေါက်က အရုပ်ထင်တယ်ဆိုတာ မယုံနိုင်စရာ အံ့သြစရာဖြစ်နေမှာဘဲ။ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို စာတွေ့တွင်မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ပါ လက်မြောက်တဲ့ တူမောင်အချို့က ဦးဦးရေးသား ဖော်ပြခဲ့တဲ့နည်းဒ႑တိုင်းတိထွင်စမ်းသပ်ပြစေချင်တယ်။တကယ်လို့ အပ်ပေါက် ကင်မရာ တည်ဆောက်ပြီး ရိုက်ကူးကြည့်လို့ရရှိတဲ့ပုံများကို ဦးဦးထံပို့ပေးမယ်ဆိုရင် ရိုက်ကူးသူ နာမည်နဲ့တကွ "ရှေ့ဆောင်လူငယ်"မှာ ထည့်သွင်းဖေါ်ပြပေးမယ်ကွယ့် ။ဒါဖြေမယ့်မှရိုက်ကူးခင်အောက်မှာဆက်လက်ဖော်ပြထားတဲ့ အပ်ပေါက် ကင်မရာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်တွေကို ဖတ်ရှုမှတ်သားထားဘို့လိုလိမ့်ဦးမယ်။

ပထမ အရေးကြီးဆုံး အချက်ကတော့ အပ်ပေါက်ဖောက်ထွင်း အသုံးပြုမယ့်သတ္တုပြားရဲ့ အထူအပါးဘဲ။ အပ်ပေါက်ဖေါက်ထွင်းရမဲ့ သတ္တုပြားဟာ မထူရဘူး၊ ပါးနိုင်သမျှပါးရမယ်။ အကောင်းဆုံးအနေကတော့ ၁/၃၂ လက်မခန့်သာ အထူရှိဘို့ဘဲ။ ထူလွန်းရင်ရုပ်ပုံရဲ့ ပြတ်သားမှုကို ထိခိုက်စေနိုင်တယ်။

နောက်တချက်ကအပ်ပေါက်ဖေါက်ထွင်းပြီးတဲ့ အခါမှာ အပ်ဖေါက်ဝရဲ့ အနားတွေကို ညီညွတ် ချောမွေ့အောင် ပြုပြင်ထားဘို့ဘဲ။ အစအနားတွေ မညီမညွတ်ရှိနေရင်၊ အစွန်းအစ ရှိနေရင်လဲ ရုပ်ပုံရဲ့ပြတ်သားမှုကို ထိခိုက်စေနိုင်တာဘဲ။

အပ်ပေါက် ဖေါက်ထွင်းတဲ့ အခါမှာအပ်ပေါက်နဲ့ ဓာတ်ပုံမှန်ချပ် သို့မဟုတ် ဓာတ်ပုံဖလင်ကော်ပြားရဲ့ အကွာအဝေးပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အပ်ပေါက်ရဲ့ အရွယ်ပမာဏကို ဆုံးဖြတ်ရတယ် ဆိုတာ အရင်အပတ်က ရေးသားခဲ့ပြီးပြီနော်။ အပ်ပေါက်ရဲ့ အရွယ်ဟာအပ်ပေါက်နဲ့ ဖလင်ရဲ့ အကွာအဝေး(လက်မ)ရဲ့ နှစ်ထပ်ကိန်းရင်းကို ၁/၁၂၅ နဲ့ မြှောက်လို့ရတဲ့ အတိုင်း ဦးဦး ဖေါ်ပြခဲ့တယ်။ မဖတ်လိုက်ရတဲ့ တူ တူမလေးများရှိရင်လဲ့ အရင်လစာစောင်ကို ပြန်လည်ရှာဖွေပြီး ဖတ်စေချင်တယ်။

အဲဒီ နည်းအပြင် အပ်ပေါက် ရဲ့ အရွယ်ပမာဏကို အလွယ်တကူ ရှာဖွေနိုင်တဲ့ အခြားနည်းတနည်းရှိသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ နံပါတ်အရွယ်အစားစားအပ်တွေရနိုင်မှုဖြစ်နိုင်မယ် ဆိုပါတော့။

စာမျက်နှာ(၈)မှ

Needle No.	Diameter	Best Distance	Circle of Confusion	W.P. No.
4	0.036 INS	20 INS.	$\frac{1}{50}$ INS	4
5	0.031"	15"	$\frac{1}{60}$"	5
6	0.029"	13"	$\frac{1}{65}$"	$5\frac{1}{2}$
7	0.026"	10"	$\frac{1}{72}$"	6
8	0.023"	8"	$\frac{1}{82}$"	7
9	0 020"	$6\frac{1}{2}$"	$\frac{1}{94}$"	$7\frac{1}{2}$
10	0.018"	5"	$\frac{1}{105}$"	8
12	0.016"	4"	$\frac{1}{120}$"	10
13	0.013"	$2\frac{1}{2}$"	$\frac{1}{150}$"	12

အပ်နံပါတ်နှင့်လိုက်၍ရရှိမည့် အပ်ပေါက်အရွယ်နှင့် အပ်ပေါက်နှင့် ဖလင်တို့အတွက် အသင့်တော်ဆုံးအကွာအဝေးဇယား

အပ်တွေမှာ အရွယ် အလိုက် နံပါတ် (Needle Numbers)တွေရှိတယ်။ လိုချင်တဲ့ အပ်ပေါက်အရွယ်ကို အရွယ်တူတဲ့ နံပါတ်ရှိတဲ့အပ်နဲ့ဖေါက်လိုက်ရင် ပြီးတာဘဲ။ အပ်ပေါက်နဲ့ ဖလင်မှန်ချပ် သို့မဟုတ် ကော်ပြားနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးရင်၊အပ်ပေါက်အရွယ်ဘယ်လောက် ရှိရမယ်။ အဲဒီအရွယ် အပ်ပေါက် ရအောင် အပ်နံပါတ် ဘယ် လောက် နဲ့ ဖေါက်ရမယ် ဆိုတာကို စမ်းသပ်ချင်တဲ့ တူမောင်တို့ အတွက် အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်ဘို့ ဦးဦးရှာဖွေပြီး အောက်မှာဖေါ်

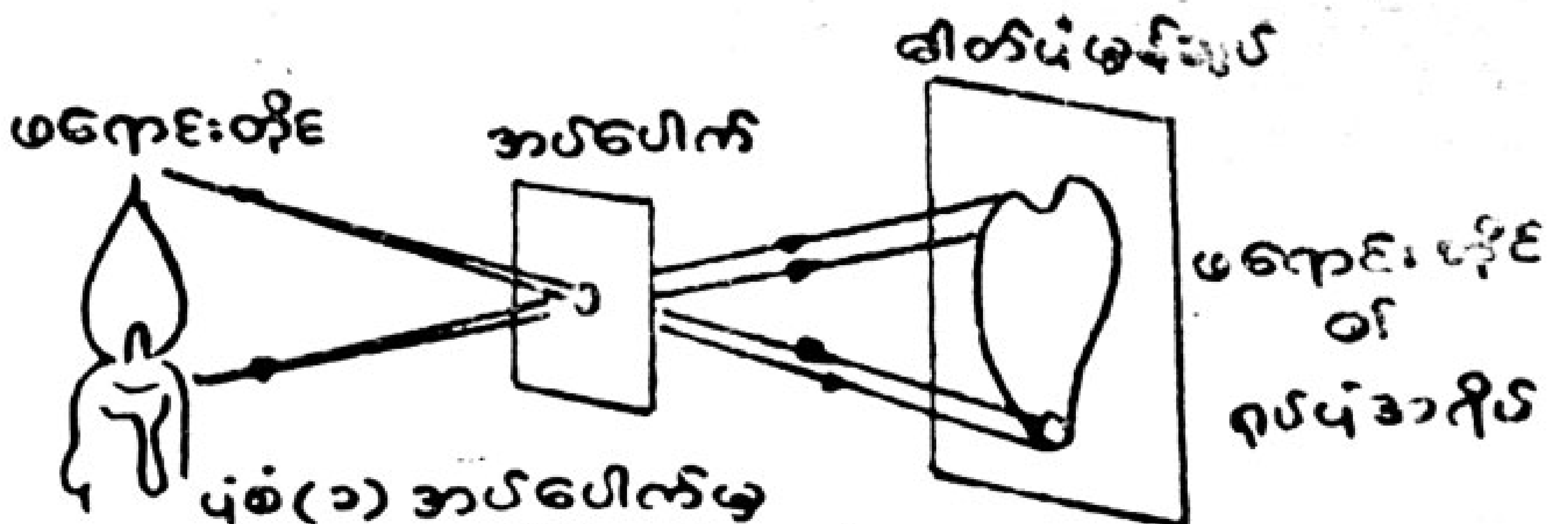

ပုံ (၁) အပ်ပေါက်မှ အရိပ်ထင်လာပုံ

ပြလိုက်တယ်။ အရင်အပတ်က ဖေါ်ပြလိုက်တဲ့နည်းနဲ့ အောက်မှာ ဦးဦးအခုဖေါ်ပြတဲ့နည်းအနက်တူမောင်တို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာနည်းနဲ့ တွက်ချက်ပြီး သုံးကြပေတော့။တနည်းနဲ့တနည်း အတန်ငယ်စိကွာခြားပေမယ့်နှစ်နည်းစလုံး လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ ပုံများကို ရနိုင်စေတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

အထက်ပါ ဇယားကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် အပ်နံပတ်ကို လိုက် ပြီး အပ်ပေါက်နဲ့ ဖလင်ရဲ့ အကွာ အဝေးကို သတ်မှတ်ရဘို့ များတယ်။ တနည်းဆိုရင်ကင်မရာ အရွယ်ကို အပ်နံ ပတ်နဲ့ လိုက်လျောညီအောင် တည်ဆောက်ရပေလိမ့်မယ်။ ဥပမာနံပတ် ၄-အပ်ကို သုံးပြီး အပေါက်ဖေါက်မယ် ဆိုရင် အပ်ပေါက် အရွယ်ဟာ အချင်း ၀.၀၃၆ လက်မရှိမှာမို့ သူနဲ့ အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်မယ့် အပ်ပေါက်နှင့် ဖလင် အကွာအဝေးဟာ ၂၀-လက်မရှိသင့်တယ်။ အဲဒီတော့ ကင်မရာကိုလဲ လက်မ ၂၀-နဲ့ လိုက်အောင်တည်ဆောက်ရပေမှာပေါ့။

အပေါ်ဇယားထဲမှာ ဦးဦးအရင်က မရေးသား မဖေါ်ပြခဲ့ ဘူးသေးတဲ့ (Circle of Confusion) ဆို တဲ့ စကားလုံးများကို တူ-တူမလေးများတို့ သတိထားမိကြပေလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို ရှင်းလင်းပြဘို့က အတော်ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းရလိမ့်မယ်ကွယ့်။ အခုလတ်တလောတော့ နားလည်လွယ်ရုံ တိုတိုဘဲ ရှင်းတော့မယ်။ လူတွေရဲ့ မျက်စိဟာ တိကျပြတ်သားတဲ့ အစက် ကလေး ကို အစက် ကလေး လို ဘဲ မြင် တာ ဟာ ဘာ မှ အံ့ ဩ စရာ မ ဟုတ် ဘူး။ဒါပေ မယ့် တိ ကျ ပြတ် သား မှု မရှိတဲ့ အစက်ဝါးကလေး တွေကိုလဲ တိကျပြတ်သားတဲ့ အစက်လို့ ထင်မှတ်တဲ့အခါတွေရှိတယ်။ အဲဒါက ဘယ်လို အခါမှာလဲ ဆိုတော့ အဲဒီအစက်ရဲ့ အချင်းရဲ့အဆပေါင်း ၂၅၀၀-ခန့် မျက်စိနဲ့ ကွာဝေးသွားရင် အစက်ဝါးကလေး များဟာ ပြတ်သားတဲ့အစက်လို့ ထင်ရတော့တာဘဲ။သာမန်အားဖြင့် လူတို့ရဲ့ မျက်စိဟာ အရာဝတ္ထုတခုကို ၁၀-လက်မ အကွာမှ ကြည့်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီ ၁၀-လက်မ အကွာ အဝေးက ကြည့်တဲ့ အခါမှာ အချင်း ၁/၁၀၀လက်မထက် သေးတဲ့မပြတ်သားတဲ့ အစက်နဲ့ ပြတ်သား တိကျတဲ့ အစက်ကိုခွဲပြီး သိနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီဟာကို(Circle of Confusion) လို့ခေါ်တာဘဲကွဲ့။ ဓာတ်ပုံဆိုတာလဲ

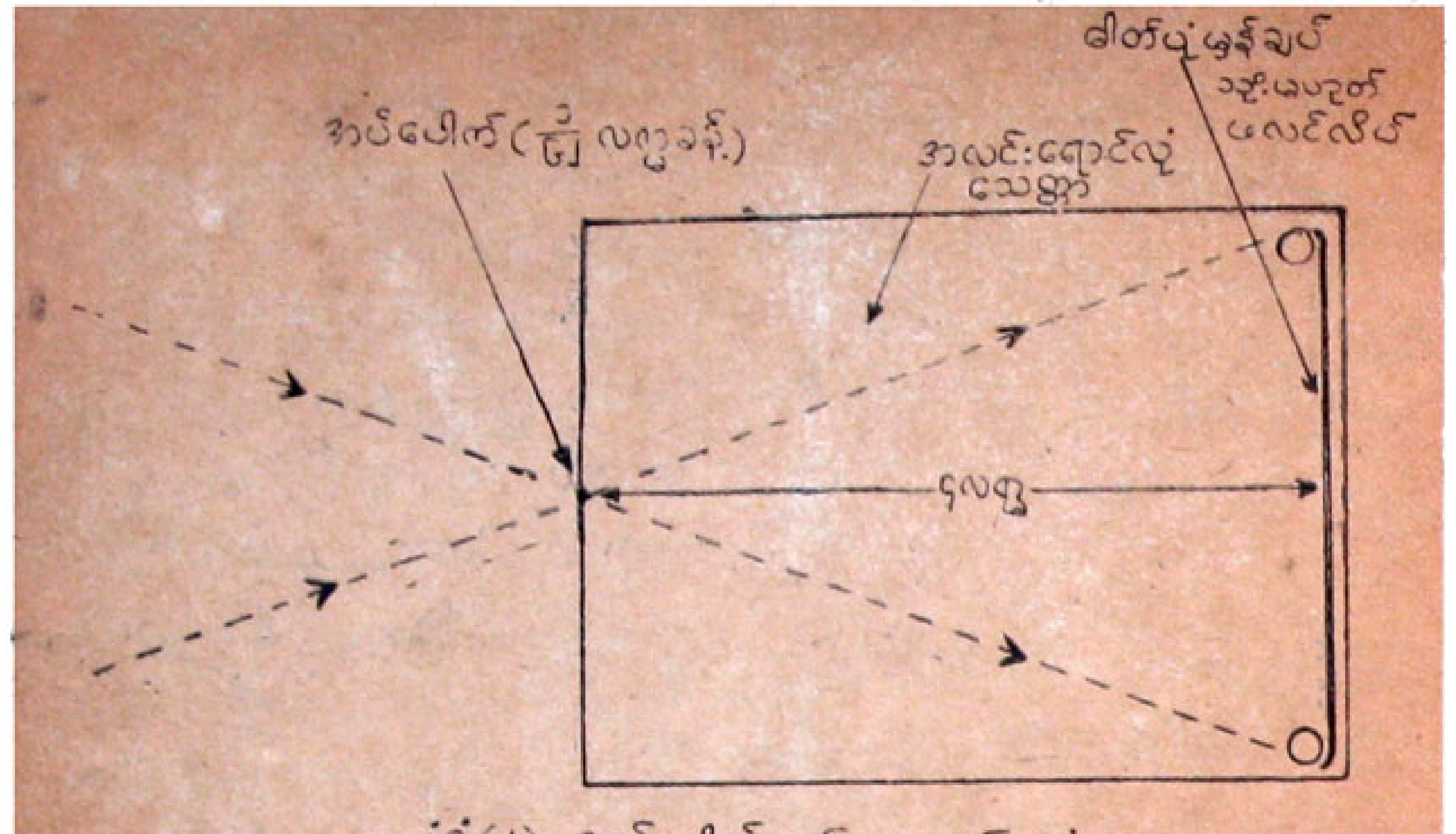

ပုံ(၂) အပ်ပေါက် ကင်မရာ ရော်ပုံ

အစက်ကလေးပေါင်း သိန်းသန်းစုဝေးပြီး ဖြစ်ပေါ်လာတာမို့ အစက်ကလေးတွေဟာ အချင်း ၁/၁၀၀ လက်မထက် သေးငယ်ရင် ပုံဟာ ပြတ်သားတယ်လို့ ဆိုရတော့တာဘဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒါက ၁၀ လက်မ အကွာက ကြည့်မယ့်ပုံကို ပြောတာနော်။ ၁၀ လက်မ မဟုတ်ဘဲ ၁၀ ပေက ကြည့်မယ်ဆိုရင် (Circle of Confusion) ရဲ့ အချင်း ဟာ ၁/၁၀၀လက်မရှိဘို့ မလိုဘူး။ (နောင် အလျဉ်းသင့်မှ ဒီအကြောင်းကို အကျယ် ရေးပြတော့မယ်။)

အခုအထက်ပိုင်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ဇယားအတိုင်း ကြည့်မယ် ဆိုရင် အပ်ပေါက်အရွယ်အလိုက် ရုပ်ပုံရဲ့ပြတ်သားမှုစံနှုန်း (Circle of Confusion) ဟာ ပြောင်းလဲသွားတာကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အပ်နံပတ် ၄ ကို သုံးရင်ပြတ်သားမှုစံနှုန်းဟာလက်မရှိပြီး၊၁/၅၀ အပ်နံပတ် ၁၃ ကိုသုံးခဲ့ရင်စံနှုန်းဟာ ၁/၁၇၀လက်မ ဖြစ်တာကိုတွေ့ရတယ်။ သာမန်အားဖြင့် ၁/၁၀၀ လက်မဟာ လက်ခံနိုင်တဲ့ ပြတ်သားမှု စံချိန် ဖြစ်လေတော့ နံပတ် ၁၃ အပ်ပေါက်နဲ့ ရိုက်တဲ့ပုံဟာ လက်ခံနိုင်လောက်တဲ့ ပြတ်သားမှုကို ပေးနိုင်တယ်လို့ဆိုရမှာဘဲ။

အထက်က ဇယားရဲ့ နောက်ဆုံးကော်လံမှာလဲ (W.P.No) လို့ ရေးထားတာကို တူ့တူမလေးများ တွေ့ကြလိမ့်မယ်။ အဲတာရဲ့ အရှည် ကတော့ (Watkins-Power-Number) လို့ ခေါ်တယ်ကွယ့်၊ (Watkin) ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီပြီး မှည့်ခေါ်ထားတာဘဲ။ သူရဲ့ အသုံးဝင်ပုံကတော့ အပ်ပေါက်ကင်မရာနဲ့ ရိုက်တဲ့အခါမှာ အချိန်ပေး (Exposure Time) တွက်ဆဘို့ဘဲ။ တွက်နည်းကတော့ (W.P.No) အောက်မှာပေးထားတဲ့ ဂဏန်းနဲ့ အပ်ပေါက်နဲ့ ဖလင်ရဲ့အကွာအဝေးကို မြှောက်ရမယ်။

အဲဒီလိုမြှောက်လိုက်လို့ ရတဲ့ဂဏန်းဟာ အပ်ပေါက်ရဲ့ ခန့်မှန်းခြေ (F/Number) ပေါ့ကွယ်။ တကယ်တော့ဒါဟာ တွက်ချက်လို့ ရအောင် ဖန်တီး ယူတဲ့ ဂဏန်း (F/Number) ပေါ်မှာ မှီပြီး အသုံးပြုတဲ့ ဖလင်ရဲ့အနှေးအမြန်နှုန်းနဲ့ တွက်ချက်တဲ့အခါ ဘယ်လောက် စက္ကန့် ပေးရမယ်ဆိုတာ အဖြေထွက်လာမယ်။

အဲဒီစက္ကန့် အရည်အတွက်ကို တစက္ကန့်ကို တမိနစ်နဲ့ညီမျှတယ်လို့ ပြောင်းတွက်ပြီး အချိန်ပေးရမယ်၊ ဥပမာ(W.P.No) ဟာ (၈)ဆိုရင်အပ်ပေါက်နဲ့ ဖလင်အကွာအဝေး ၅ လက်မနဲ့ မြှောက်ရမယ်။ (၈×၅ = ၄၀ = F/40) ရတယ်။ အဲကိုတာဖလင်အမျိုးအစား အနှေးအမြန် လိုက်တွက်ချက်ကြည့်ရင် နှစ်ပိုင်းတပိုင်း စက္ကန့်ရတယ်ဆိုကြပါစို့။ တကယ်အချိန်ပေးတော့ နှစ်ပိုင်းတပိုင်းမိနစ်ပေးရိုက်ရမယ်ကွယ့်။

ဦးဦးလဲသကြၤန်ရက်အတွင်းခရီးထွက်ဖို့ရှိနေလို့ ဒီလကိုဒီမျှနဲ့ဘဲရပ်ကြအုံးစို့။ နောက်လမှဘဲ အပ်ပေါက် ကင်မရာကို ဆက်ပြီးရှင်းလင်းတော့မယ်။

အလင်းရောင်

မမြန်ချင်လေမှအဆက်

ပျော်ပျော်ပါးပါးသီချင်းဆိုကြ....”

ဦးအေးဖေနှင့် ဗိုလ်မှူး အောင်တင် (ရေ) တို့က ကားရှေ့မှရပ်၍ ဟစ်အော်ကြ၏။ နှစ်သိမ့်ကြ၏။ သို့သော် မရ။

“ဒို့ လူရည်ချွန်ဆိုတာလွမ်းစရာဆွေးစရာရယ် မရှိကြပါဘူးကွာ၊ဒို့တတွေရှေ့ကိုအလုပ်အများကြီး လုပ်ကြရမယ်မှတ်လား၊ဝမ်းနည်းတယ် လွမ်းတယ် ဆိုတာအားနဲတဲ့လူတွေသာ ဖြစ်တတ် တာပါ”

ကားပဲ့ပိုင်းမှကျွန်တော်ကအားပေးစကားပြောရင်းသီချင်းဆိုရန်တိုက်တွန်း၏။ သီချင်းကိုစ၍ ဟစ်ဆို၏။ ကျွန်တော့်သီချင်းသံကိုက ထွက်မလာ။

သည်စခန်းမြေသည် သူတို့ အတွက် အပန်းဖြေစရာလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ပညာရှာစရာလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

၂၄း၁း၆၅ နေ့မှစ၍ ပညာရေးဌာနတာဝန်ခံက လူရည်ချွန်စခန်း ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်ပြီးနောက် လူရည်ချွန်တို့သည် ကွပ်ကဲ အုပ်ချုပ်သူ ဆရာ ဆရာမများနှင့်အတူ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ အဖြာဖြာတို့ကို ဆည်းပူးရှာနေခွင့်ရခဲ့သည်။

ဒေါက်တာ ညီညီကာဘူမိဗေဒပညာရပ်များကိုင်း၊ ဒေါက်တာ ဦးသာမြင့်က သတ္တဗေဒ ပညာ ရပ်များကိုင်း၊ ဒေါက်တာသန်းထွန်းက ရုက္ခဗေဒပညာရပ်များကိုင်း အသီးသီးသင်ကြ၏။

ပါမောက္ခချုပ် ဒေါက်တာ မောင်မောင်ခကိုယ်တိုင်ကလည်း သိပ္ပံပညာရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားသင်ပြခဲ့သည်။နက္ခတ်တာရာကိုဘယ်လိုကြည့်ရတယ် ဘယ်လိုမှတ်သားရတယ်စသဖြင့် ဆရာ မင်းသုဝဏ်နှင့် ဒေါက်တာမောင်မောင်ခတို့က သင်ပြခဲ့ကြသည့်ပြင် အခြားမဲ့ အချိန်များ၌လည်း သီချင်း ဆိုခြင်း၊ကခုန်ခြင်း၊ သိုင်းသင်တန်း၊အခြေခံ စစ်ပညာ၊ ခန့်မှန်းခြင်း အတတ်ပညာစသည်များကိုသင်ကြားရသည်မှာလည်း ပျော်ရွှင် ကျေနပ်ဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ ကြ သည်။

သဘော တရားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်း၊ “ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး ဆိုသည်မှာ”စသဖြင့် မြန်မာတို့ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းနှင့် နေခဲ့ရသည်မှ နယ်ချဲ့ကျွန်ဖြစ်ခဲ့ရပုံ၊ ၎င်းမှတဖန် တော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံများမှ ယနေ့ဆိုရှယ်လစ် လူ့ဘောင် တည်ထောင်သော ခေတ်အထိ မြန်မာ့သမိုင်းစုံကို ဗိုလ်ကြီးဟန်ညွှန့်က လူငယ်များ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွဖွယ်၊ လှုပ်ရှားဖွယ် ဖြစ်လာအောင် ဟောပြောပြ၍ ဗိုလ်မှူး အောင်ထင် (ရေ) ကလည်း ရေမကူးသင့်သော အကြောင်း ၃-ပါးမှစ၍ ရေကူးခြင်း အတတ်ပညာ၊ ရေနစ်သူကို ကယ်တင်ခြင်း အတတ်ပညာ များကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။

ထိုမျှမက ပေလီကမ်းခြေတလျှောက်ရှိကျေးရွာများသို့လည်း ပြည်သူ့ ဘဝလေ့လာရေးအဖြစ် လေ့လာရောက်ရှိခဲ့ကြသေးသည်။ ကျေးရွာလူထုများနှင့် တရင်းတနှီး နေ့ထိုင် ခဲ့ကြရသေးသည်။

တောင်ကြီး ဖဝါးအောက် ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ခြေလျှင်နှင့်တောင်ဟက်အသင်းမှ ဗိုလ်မှူးကြီးလှအောင် ဦးစီး၍ လူရည်ချွန် တို့အား တောင်ထိပ် သို့ အရောက် ပို့ကာ တောင်အောက် သို့ အရောက် ပြန်ဆင်းခဲ့ကြသည်။

ပျော်လည်း ပျော်သည်။ ပညာတွေ့လည်းရသည်။

ကြုံတောင့် ကြုံခဲစွာ ရောက်ရှိလာသော လူရည်ချွန်တို့ကား မောင်ကြီးမပြန်နိုင် မယ်လေး မပြန်ချင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရချေသည် တကား....။သို့သော်ရှေ့သို့ ချီလျက်ရှိသော ခရီးစဉ် သည် ကား ပြာသောပင်လယ်ရေပြင်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ မြို့ရန်ကုန်သို့ပို့ခဲ့၏။

အနာဂတ် အသီးအပွင့်ကလေးများသည် ရန်ကုန် နယ်မြေ၌ လည်း စက်ရုံ အလုပ်ရုံ များသို့ လှည့်လည် လေ့လာခြင်း၊လည်ပတ်ခြင်း၊ ဘုရားဖူးခြင်း၊သင်းကြန် ရေကစားခြင်းများဖြင့်ဒုတိယ အသုတ်အင်းလေးသွားလူရည်ချွန်များနှင့် ပေါင်းဆုံကြကာ ၁၇း၄း၆၅ နေ့ညက ပြန်ကြားရေးဌာနနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာနတာဝန်ခံ၏ညစာစားပွဲ၊၁၉း၄း၆၅ နေ့က တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ၏ ညစာ စားပွဲများကို တက်ရောက် ကြကာ ၁၉၆၅-ခုနှစ် လူရည်ချွန် စခန်း သိမ်းလိုက်ကြပေပြီ။

တိုင်းပြည်အတွက် လူရည်ချွန် လေးတို့သည် မိဘရပ်ထံသို့ပြန်ကြကာ ပညာဗဟုသုတများ ပွားစည်ဖြန့်ဖြူးကြမည် ဖြစ်၍ လူရည်ချွန် ကြီးတို့ကား အပန်းဖြေရင်း ပညာရှာရန်အတွက် အင်းလေးမြေဆီသို့ စထင် ထွက်ခွာ ကြလေပြီတကား။ ။

ရန်ကုန်မြို့ ၃၂ လမ်း၊ အမှတ် ၁၀၄၊ မြဝတီပုံနှိပ်တိုက် မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၀၉) တွင် ဦးအုန်းကျော်ကတည်းဖြတ်၍၊
ဦးအေးမောင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ထုတ်ဝေသူ မှတ်ပုံတင်အမှတ်(၈၈၁၂)က ထုတ်ဝေပါသည်။

ဝေလီ လူရည်ချွန်စခန်းသိမ်းပွဲကျင်း ပပြီးသောအခါ လူရည်ချွန်တို့သည် မိမိ တို့၏ ပစ္စည်းပစ္စယများကို သိမ်းဆည်း စပြုကြသည်။

ယနေ့ ညနေ သင်္ဘောပေါ်၌ ညထမင်း စားရှိအိပ်မည်။ နံနက်စောစောသင်္ဘော ထွက်မည်။ နောက်တနေ့ည ပင်လယ် ထည်း၌ပင်တညအိပ်မည်။ ၁၁း၄း၆၅း ငြိမ်မြငြိမ်နေ၏။ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် သောကြားမှ ရှိုက်သံတသံပေါ်လာ၏။

"အလို...."

ကားနောက်ပိုင်းမှ ပါလာ သော ကုန်တော်အုံအားသင့်သွားကာ ကား တွင်းသို့ကြည့်လိုက်မိ၏။

လူရည်ချွန်ကျောင်းသားအားလုံးတို့ သည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ တလိမ့်

သူတို့မပြန်ချင်ပြီ

နေ့ နေ့လယ် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ကပ် မည်တည်း။

သက်ဆိုင်ရာဆရာကလူကိုစစ်၍ သေ ချာသောအခါကားကိုစတင်ထွက်၏။

ကားကြီးသည် ဖြေးလေးပျင်းရိစွာ လုံးသာ ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ရွှေ့လျားစပြု၏။

ကားကြီးတွင်း၌ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

"ဟေ့....ငြိမ်လှချည်လားကွာ သီ ချင်းလေး ဘာလေးဆိုကြလေ"

ဗိုလ်မှူး အောင်တင် (ရေ) က ကား ရှေ့ပိုင်းဦးအေးဖေဘေးမှအော်လိုက်၏။

ကားတွင်းမှကား ဘာသံမျှမကြားရ၊ လိမ့်ပြေးကာတအိအိပ္ပိုကျနေသော ပင် လယ်လှိုင်းပြင်ဆီသို့ ငေးမောနေကြ၏။

ကျောင်းသူနှစ်ယောက် မျက်လုံးတို့ သည် ရဲရဲနီကာမျက်ရည်စများ ရစ်ဝဲနေ ကြ၏။ ထိုမျက်ရည်စတို့သည် တိုတောင်း လှသော ကာလအတွင်းမှာပင် ကူးစက် ပြန့်နှံ့သွား၏။

သူတို့ ငပလီကမ်းခြေသို့ လွမ်းကြ သည်။ သူတို့ လူရည်ချွန်စခန်းမြေသို့ တ ကြသည်။ သည်စခန်းမြေမှ သူတို့မပြန် ချင်ကြ....။

"ဟေ့....မငိုကြနဲ့ကွ၊ မငိုကြနဲ့...."

စာမျက်နှာ (၄၇) သို့

လူရည်ချွန်ဆို ပင်လယ်ခရီး

ရှေ့ဆောင်လူငယ်
၁၉၆၅–ခုနှစ် မေလ ၁–ရက်
အမှတ်-၁၀၄၊ ၃၂-လမ်း ရန်ကုန်
အတွဲ-၁ အမှတ်-၁၀
တယ်လီဖုန်း ၀၇၂၄၇

မာတိကာ

စံချိန်သစ်များဖြင့်မြှင့်တင်ကြပါစို့.... ၃
ဦးလေးပြောမယ်.... ဇဝန....၄
ရွှေသော့– ရွှေဆည်လျော့စင်....၅
ဗေဒါ သန်းကြွယ်....၅
ပန်းချီပညာ.... ဦးဘကြည်....၈
ပြုပြင်တတ်လျှင်.... ဦးဟိန်စွန်း....၁၀
တိုင်းရင်းသူ ကတုံးမများ....
နာဂတောင်တန်းမောင်ကြည်ဇင်....၁၈
ကန္တာကြီးကို မနိုင်သလော....
မြက်ရိုင်း....၁၂
ရေကြောင်းလူငယ်- ကိုကြီးသော်က-၁၃
ဆင်.... မောင်ချမ်းမြေ့....၁၄
ကန္တာ၃အမြင့်ဆုံးသစ်ပင်.... ဦးသိပ္ပ....၁၇
စာပေအလှ.... ဇော်ကြီး....၁၉
ကချော့ပြိုင်ပွဲ.... မင်းယုဝေ....၁၉
ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာ- ကိုယဉ်ကျေး-၂၁
လူရည်ချွန်.... မောင်ရည်မွန်....၂၂
အလုပ်သမားနေ့ ကိုကြီးအယ်ဒီတာ....၃
လက်တွေ့လေ့လာရေး- မောင်ဝံသ-၂၄
သင့်ပြဿနာ....ကိုကြီးရှေ့ဆောင်....၂၈
အချိန်ကပေးသောအခွင့်အရေးများ....
တက်တိုး....၃၁
အချိန်မှန်.... သိပ္ပံနွယ်မဲ....၃၂
ခလေးစိတ်(၄).... မောင်ထင်....၃၅
စာပေကျေးဇူး.... မောင်သုတ....၃၇
ကျောက်ပစ္စည်းတို့ကပြောပြသည့်....
ပုံပြင်.... မောင်ကြည်မွန်....၃၉
ဒို့အရေး.... ဂယက်နီ....၄၀
ခေတ်ပုံပညာ.... အလင်းရောင်....၄၃
သူတို့မပြန်ချင်လေပြီ.... လေးမြင့်....၄၈
ကချော့ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းချက်....(အချပ်ပို)

တန်ဘိုး
ပြား ၅၀